

Sejm
Rzeczypospolitej Polskiej
Kadencja VII

Sprawozdanie Stenograficzne

z 86. posiedzenia Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

w dniu 6 lutego 2015 r.
(trzeci dzień obrad)

Warszawa
2015

TREŚĆ

86. posiedzenia Sejmu

(Obrady w dniu 6 lutego 2015 r.)

str.

str.

Wznowienie posiedzenia	
Zmiana porządku dziennego	
Marszałek	237
Punkt 19. porządku dziennego: Przedstawiony przez Prezydium Sejmu projekt uchwały w sprawie upamiętnienia 95. rocznicy zaślubin Polski z morzem	
Marszałek	237
Punkt 11. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Polityki Senioralnej o komisyjnym projekcie uchwały w sprawie upamiętnienia Profesora Haliny Szwarek w związku z 40. rocznicą powstania pierwszego w Polsce Uniwersytetu Trzeciego Wieku (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	237
Punkt 26. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o opłacie skarbowej (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	238
Punkt 10. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji do Spraw Unii Europejskiej oraz Komisji Spraw Zagranicznych o rządowym projekcie ustawy o ratyfikacji Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Gruzją, z drugiej strony, sporządzonego w Brukseli dnia 27 czerwca 2014 r. (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	238
Punkt 1. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o:	
— rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw,	
— poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy Kodeks karny,	
— poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (cd.)	
Posel Sprawozdawca Jarosław Pięta	238
Posel Marek Ast	238

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości	
Jerzy Kozdroń	239
Głosowanie	
Marszałek	239
Posel Marek Ast	239
Posel Bartłomiej Bodio	240
Posel Stanisława Prządka	241
Posel Marek Ast	241
Posel Bartłomiej Bodio	241
Punkt 2. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o senackim projekcie ustawy o zmianie ustawy Kodeks karny wykonawczy (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	242
Punkt 4. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o:	
— rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy Kodeks cywilny, ustawy Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw,	
— poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy Kodeks cywilny (cd.)	
Posel Sprawozdawca Witold Pahl	242
Głosowanie	
Marszałek	242
Punkt 5. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Infrastruktury o obywatelskim projekcie ustawy o zmianie ustawy Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw (cd.)	
Posel Sprawozdawca Aldona Młyńczak	243
Głosowanie	
Marszałek	243
Punkt 8. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej i Rodziny o:	
— poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz	
o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych,	
— senackim projekcie ustawy o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (cd.)	
Posel Józefa Hryniewicz	243

Głosowanie	
Marszałek	244
Punkt 9. porządku dziennego: Pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o Funduszu Wzajemnej Pomocy w Stabilizacji Dochodów Rolniczych (cd.)	
Posel Cezary Olejniczak	244
Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Kazimierz Plocke	244
Głosowanie	
Marszałek	244
Punkt 14. porządku dziennego: Informacja dla Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w pracach Unii Europejskiej w okresie lipiec–grudzień 2014 r. (przewodnictwo Włoch w Radzie Unii Europejskiej) wraz ze stanowiskiem Komisji do Spraw Unii Europejskiej (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	245
Punkt 15. porządku dziennego: Pierwsze czytanie przedstawionego przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks wyborczy (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	245
Punkt 16. porządku dziennego: Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks wyborczy (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	245
Punkt 18. porządku dziennego: Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (cd.)	
Posel Ryszard Zbrzyzny	246
Posel Łukasz Krupa	246
Głosowanie	
Marszałek	246
Punkt 20. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Administracji i Cyfryzacji oraz Komisji Kultury i Środków Przekazu o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach – trzecie czytanie	
Posel Sprawozdawca Piotr Tomański	246
Posel Piotr Łukasz Babiarz	246
Głosowanie	
Marszałek	247
Punkt 21. porządku dziennego: Głosowanie nad wnioskiem o odrzucenie sprawozdania z realizacji „Krajowego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie” za okres od 1 stycznia 2013 r. do 31 grudnia 2013 r.	

Głosowanie	
Marszałek	247
Porządek dzienny	
Posel Krzysztof Szczerski	247
Posel Marzena Dorota Wróbel	248
Głosowanie	
Marszałek	249
Punkt 27. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka oraz Komisji Spraw Zagranicznych o rządowym projekcie ustawy o ratyfikacji Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, sporządzonej w Stambule dnia 11 maja 2011 r. – trzecie czytanie	
Posel Sprawozdawca Robert Kropiwnicki	249
Posel Wanda Nowicka	249
Posel Małgorzata Sadurska	250
Posel Dariusz Joński	250
Posel Zbigniew Girzyński	250
Posel Marzena Dorota Wróbel	251
Posel Beata Kempa	251
Posel Wanda Nowicka	252
Głosowanie	
Marszałek	252
Posel Małgorzata Sadurska	252
Posel Tadeusz Woźniak	253
Posel Zbigniew Girzyński	253
Posel Marzena Dorota Wróbel	254
Posel Rafał Grupiński	254
Posel Robert Kropiwnicki	254
Minister Sprawiedliwości	
Cezary Grabarczyk	254
Posel Małgorzata Sadurska	255
Posel Beata Kempa	255
Posel Tadeusz Iwiński	256
Posel Marzena Dorota Wróbel	257
Posel Zbigniew Girzyński	257
Posel Ludwik Dorn	257
Posel Wanda Nowicka	258
Posel Robert Kropiwnicki	258
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Artur Nowak-Far	258
Punkt 22. porządku dziennego: Wybór uzupełniający członka Trybunału Stanu	
Posel Stanisław Piotrowicz	260
Głosowanie	
Marszałek	261
Sprawy formalne	
Posel Krzysztof Szczerski	261
Punkt 23. porządku dziennego: Zmiany w składach osobowych komisji sejmowych	
Głosowanie	
Marszałek	261

	<i>str.</i>
Wznowienie posiedzenia	
Punkt 24. porządku dziennego: Przedstawione przez Radę Ministrów sprawozdanie z wykonania ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi w okresie od dnia 1 stycznia 2011 r. do dnia 31 grudnia 2011 r. wraz ze stanowiskiem Komisji Polityki Społecznej i Rodziny oraz Komisji Zdrowia	
Punkt 25. porządku dziennego: Przedstawione przez Radę Ministrów sprawozdanie z wykonania ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi w okresie od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. wraz ze stanowiskiem Komisji Zdrowia	
Sekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia	
Beata Małecka-Libera	262
Posel Tomasz Latos	265
Posel Maciej Orzechowski	266
Posel Rajmund Miller	267
Posel Piotr Chmielowski	267
Posel Marcin Duszek	269

	<i>str.</i>
Posel Pawel Sajak	270
Posel Jacek Kwiatkowski	272
Posel Jaroslaw Tomasz Jagiello	272
Posel Tadeusz Tomaszewski	273
Posel Tomasz Latos	274
Posel Marcin Duszek	274
Sekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia	
Beata Małecka-Libera	274
Posel Tomasz Latos	276
Oświadczenia	
Posel Szymon Giżyński	276
Posel Czesław Sobierajski	276
Zamknięcie posiedzenia	
Załącznik nr 1 – Teksty wystąpień niewygodzonych	
Posel Mirosław Pawlak	279
Posel Jan Warzecha	279
Posel Waldemar Andzel	279
Posel Piotr Chmielowski	280
Posel Piotr Krzysztof Ćwik	280
Posel Józef Rojek	281
Posel Andrzej Szlachta	281
Posel Tadeusz Tomaszewski	282
Posel Jan Warzecha	282
Porządek dzienny	

(Wznowienie posiedzenia o godz. 9 min 07)

(Na posiedzeniu przewodniczą marszałek Sejmu Radosław Sikorski oraz wicemarszałek Wanda Nowicka)

Marszałek:

Proszę o zajęcie miejsc.

Wznawiam posiedzenie.

Na sekretarzy dzisiejszych obrad powołuję posłów Monikę Wielichowską oraz Przemysława Czarneckiego.

Protokół i listę mówców prowadzić będzie pan poseł Przemysław Czarnecki.

Proszę posła sekretarza o odczytanie komunikatów.

(Poseł Monika Wielichowska: Nie ma komunikatów.)

Komisja Sprawiedliwości i Praw Człowieka przedłożyła opinię w sprawie kandydata na członka Trybunału Stanu.

Opinia ta została doręczona w druku nr 3102.

W związku z tym, po uzyskaniu jednolitej opinii Konwentu Seniorów, podjąłem decyzję o uzupełnieniu porządku dziennego o punkt dotyczący tej sprawy.

Prezydium Sejmu, po zasięgnięciu opinii Konwentu Seniorów, przedłożyło wniosek w sprawie zmian w składach osobowych komisji sejmowych, druk nr 3129.

Po uzyskaniu jednolitej opinii Konwentu Seniorów podjąłem decyzję o uzupełnieniu porządku dziennego o punkt obejmujący rozpatrzenie tego wniosku.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 19. porządku dziennego: Przedstawiony przez Prezydium Sejmu projekt uchwały w sprawie upamiętnienia 95. rocznicy zaślubin Polski z morzem (druk nr 3093).

Proszę panie i panów posłów o powstanie z miejsc. (Zebrani wstają)

„Uchwała Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej w sprawie upamiętnienia 95. rocznicy zaślubin Polski z morzem

Dnia 10 lutego 1920 r. gen. broni Józef Haller, dowódca Frontu Pomorskiego z woli i rozkazu Józefa Piłsudskiego, ówczesnego naczelnika państwa polskiego, dokonał w Pucku symbolicznego aktu powrotu Polski nad Bałtyk poprzez wrzucenie w wody Zatok Puckiej platynowego pierścienia przekazanego przez gdańską Polonię.

Odzyskanie Wybrzeża przez Polskę dało początek społecznemu zrywowi, którego następstwem były: budowa portu morskiego w Gdyni, utworzenie administracji rybackiej oraz floty handlowej i rybackiej, a także odbudowanie szeroko rozumianej gospodarki morskiej. Istotną rolę w tym procesie odegrała Liga Morska i Rieczna.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, upamiętniając 95. rocznicę zaślubin Polski z morzem, składa wszystkim ludziom morza wyrazy uznania za codzienny trud włożony w budowanie pozycji Polski jako kraju położonego nad morzem”. (Oklaski)

Dziękuję. Sejm podjął uchwałę.

Wysoka Izbo! Witam serdecznie obecnych na galerii przedstawicieli Uniwersytetu Trzeciego Wieku im. Haliny Szwarc przy Centrum Medycznym Kształcenia Podyplomowego w Warszawie. (Oklaski)

Powracamy do rozpatrzenia punktu 11. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Polityki Senioralnej o komisyjnym projekcie uchwały w sprawie upamiętnienia profesor Haliny Szwarc w związku z 40. rocznicą powstania pierwszego w Polsce Uniwersytetu Trzeciego Wieku.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Michała Szczerbę i przeprowadził dyskusję.

Nie zgłoszono poprawek.

Przechodzimy do głosowania.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu uchwały, druk nr 3082.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu uchwały w sprawie upamiętnienia profesor Haliny Szwarc w związku z 40. rocznicą powstania pierwszego w Polsce Uniwersytetu Trzeciego Wieku, w brzmieniu proponowanym przez Komisję Polityki Senioralnej, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 435 posłów. Wszyscy byli za.

Stwierdzam, że Sejm podjął uchwałę w sprawie uczczenia pamięci profesor Haliny Szwarc w związku z 40. rocznicą założenia pierwszego w Polsce Uniwersytetu Trzeciego Wieku.

Marszałek

Wnioskodawcom, autorom gratuluję.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 26. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o opłacie skarbowej.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez panią poseł Agnieszkę Kołacz-Leszczynską oraz przeprowadził dyskusję.

Nie zgłoszono poprawek.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy, druk nr 3124.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy o zmianie ustawy o opłacie skarbowej, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. Wszyscy byli za.

Stwierdzam, że Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy Prawo o aktach stanu cywilnego.

Serdecznie witam ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego Gruzji w Polsce Jego Ekszelencję pana Nikołozę Nikoloziszwilego. *(Oklaski)*

Powracamy do rozpatrzenia punktu 10. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji do Spraw Unii Europejskiej oraz Komisji Spraw Zagranicznych o rządowym projekcie ustawy o ratyfikacji Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Współnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Gruzją, z drugiej strony, sporządzonego w Brukseli dnia 27 czerwca 2014 r.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez posła Michała Szczerbę i przeprowadził dyskusję.

Nie zgłoszono poprawek.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Komisje wnoszą o uchwalenie projektu ustawy, druk nr 3059.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy o ratyfikacji Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Współnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Gruzją, z drugiej strony, sporządzonego w Brukseli dnia 27 czerwca 2014 r., druk nr 3059, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 440 posłów. Za – 439, nikt nie był przeciw, 1 osoba się wstrzymała.

Stwierdzam, że Sejm uchwalił ustawę o ratyfikacji Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Współnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Gruzją, z drugiej strony, sporządzonego w Brukseli dnia 27 czerwca 2014 r.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 1. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o:

— rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw,

— poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy Kodeks karny,

— poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Jarosława Piętę oraz przeprowadził dyskusję, w trakcie której zgłoszono poprawki.

Sejm skierował ponownie projekt ustawy do komisji.

Dodatkowe sprawozdanie – druk nr 2864-A.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Proszę o zabranie głosu sprawozdawcę komisji pana posła Jarosława Piętę.

Posel Sprawozdawca Jarosław Pięta:

Panie Marszałku! Pani Premier! Wysoka Izbo! W trakcie drugiego czytania zostało zgłoszonych 11 poprawek. Komisja Nadzwyczajna do spraw zmian w kodyfikacjach rozpatrzyła je w dniu wczorajszym i rekomenduje odrzucenie wszystkich. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Marszałek:

Głosujemy.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy z druku nr 2864.

Komisja przedstawia w dodatkowym sprawozdaniu poprawki, nad którymi głosować będziemy w pierwszej kolejności.

Poprawki od 1. do 6. zgłoszone zostały do art. 1 projektu ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy Kodeks karny.

W 1. poprawce do art. 44 § 6 wnioskodawcy proponują, aby również w przypadku skazania za naruszenie zakazu prowadzenia określonych przedmiotów (pojazdów) sąd mógł orzec lub orzekał ich przepadek.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Do pytania zgłosił się pan poseł Marek Ast, Prawo i Sprawiedliwość.

Proszę bardzo.

Minuta.

Posel Marek Ast:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

(Głos z sali: No tak.)

Chciałbym zapytać wnioskodawców, dlaczego boją się wprowadzić do polskiego porządku karnego in-

Posel Marek Ast

stytucję przepadku pojazdu. Takie rozwiązanie obowiązuje w kilku krajach europejskich, m.in. we Francji i w Danii. W jaki sposób mamy ścigać pijanych kierowców czy – w tym wypadku – kierowców, wobec których został orzeczony zakaz prowadzenia pojazdu, jeżeli boimy się wprowadzić instytucje, które się sprawdzają w innych państwach? Trzeba jasno powiedzieć, że samochód prowadzony przez pijanego kierowcę de facto jest przedmiotem przestępstwa, a konfiskata przedmiotu przestępstwa to naprawdę, proszę państwa, nic złego. Dziękuję. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję.

Czy przedstawiciel rządu chce odpowiedzieć na pytanie?

Sekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości pan minister Jerzy Kozdroń.

Proszę bardzo.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Sprawiedliwości
Jerzy Kozdroń:**

Panie Marszałku! Pani Premier! Wysoka Izbo! To, że Komisja Nadzwyczajna do spraw zmian w kodyfikacjach nie wprowadziła możliwości orzekania przepadku pojazdu, jest spowodowane tym, że sam przepadek wzbudza duże wątpliwości konstytucyjne. W przepisach bodajże art. 42 przewiduje się orzekanie przepadku owoców przestępstwa albo przedmiotu, który służył do popełnienia przestępstwa. Jeśli chodzi o wypadek komunikacyjny, mamy do czynienia z tak zwaną winą kombinowaną, bo jest zamiar naruszenia zasad bezpieczeństwa w ruchu lądowym, ale skutki są niezamierzone. W związku z tym w Kodeksie karnym wprowadziliśmy nowe rozwiązanie w postaci orzekania nawiązek, czyli instrumentu karnofinansowy, i świadczeń pieniężnych. Uważamy, że to rozwiązanie jest lepsze, ponieważ orzekanie przepadku uszkodzonego, zniszczonego pojazdu przyniosłoby nadmierne koszty dla Skarbu Państwa, który musiałby się tym zająć, ściągać, sprzedawać itd. Dlatego lepszym rozwiązaniem jest orzeczenie samej nawiązki czy świadczenia pieniężnego. Dziękuję. *(Oklaski)*

(Głosy z sali: Brawo!)

Marszałek:

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 1. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 438. Za – 147, przeciw – 260, wstrzymało się 31.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 2. poprawce do art. 69 wnioskodawcy proponują dodać przepis wskazujący przypadki, kiedy nie stosuje się zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności.

Komisja wnosi o odrzucenie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 2. poprawki, zechce podnieść rękę, nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 435. Za – 151, przeciw – 254, wstrzymało się 30.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 3. poprawce do art. 173 § 4 wnioskodawcy proponują, aby podwyższyć wysokość kary.

Komisja wnosi o odrzucenie poprawki.

Do głosu ponownie zgłosił się pan poseł Marek Ast. Proszę bardzo.

Minuta.

Posel Marek Ast:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! W tej poprawce proponujemy zwiększenie wymiaru kary dla sprawcy wypadku pod wpływem alkoholu od roku do lat 10. W następnych poprawkach jest podobna propozycja. Znowu, proszę państwa, projekt, nad którym dzisiaj będziemy głosować, zakłada bardzo łagodne konsekwencje dla sprawców wypadków śmiertelnych. Pozbawienie uprawnień do kierowania pojazdami, nawet dożywotnie, nie jest tak ciężką sankcją jak pozbawienie wolności do lat 10, i wydaje się, że tego rodzaju poprawka jest konieczna.

Moje pytanie: Dlaczego państwo nie zaostrzacie przepisów Kodeksu karnego, jeżeli chodzi o podniesienie wymiaru kary pozbawienia wolności dla sprawców najcięższych przestępstw, czyli sprawców wypadków śmiertelnych w stanie nietrzeźwym? Dziękuję.

Marszałek:

Nie widzę, aby pan minister się podrywał.

W związku z tym głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 3. poprawki, zechce podnieść rękę, nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 444. Za – 150, przeciw – 264, wstrzymało się 30.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 4. poprawce do art. 177 § 2 wnioskodawcy proponują, aby podwyższyć wysokość kary.

Komisja wnosi o odrzucenie poprawki.

Głosujemy.

Marszałek

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 4. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 441 posłów. Za – 148, przeciw – 263, wstrzymało się 30.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 5. poprawce do art. 178 wnioskodawcy proponują, aby dodać przepisy dotyczące okoliczności przypadku pojazdu mechanicznego.

Komisja wnosi o odrzucenie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 5. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 443 posłów. Za – 150, przeciw – 262, wstrzymało się 31.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 6. poprawce do art. 178a § 1 wnioskodawcy proponują zmianę rodzaju oraz wysokości kary.

Komisja wnosi o odrzucenie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 6. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 434 posłów. Za – 151, przeciw – 252, wstrzymało się 31.

Sejm poprawkę odrzucił.

Poprawki od 7. do 9. zgłoszone zostały do art. 4 projektu ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy Prawo o ruchu drogowym.

W 7. poprawce do art. 135 ust. 1 wnioskodawcy proponują, aby nie dodawać pkt 1a.

Przyjęcie tej poprawki spowoduje bezprzedmiotowość poprawek od 8. do 11.

Komisja wnosi o odrzucenie poprawki.

Do głosu zgłosił się pan poseł Bartłomiej Bodio, PSL.

Proszę bardzo.

Poseł Bartłomiej Bodio:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Wielu ludzi zginęło pod kołami samochodów prowadzonych przez pijanych kierowców. Cały rok pracowaliśmy nad tym aktem prawnym, który w bardzo dobry sposób reguluje to zagadnienie, pozwalając na karanie tych morderców, którzy po pijanemu siadają za kierownicę. Wypracowaliśmy kompromis, wprowadziliśmy nowy rodzaj przestępstwa polegający na kierowaniu pojazdem bez uprawnień zabranych w wyniku wcześniejszego kierowania w stanie nietrzeźwości. To bardzo ważny, potrzebny akt prawny, do którego na ostatnim etapie wrzucono przepisy kompletnie niezwiązane z pijanymi kierowcami. Wrzucono przepisy upo-

ważniające do odbierania prawa jazdy za przekroczenie prędkości o 50 km/h. Niezależnie od tego, czy to jest trzypasmowa droga otoczona ekranami, czy to jest wiejska dróżka, będzie uprawnienie do odbierania prawa jazdy bez możliwości odwołania. Przypomnę, w nowelizacji przepisu dotyczącego pijanych kierowców. Ponadto wprowadzamy możliwość utraty prawa jazdy, w przypadku gdy przewożonych jest więcej osób, niż zarejestrowano w dokumencie rejestracyjnym. To dotyczy również ciągników rolniczych, które nie z winy rolników, ale z powodu niejasnych przepisów...

Marszałek:

Czas, panie pośle.

Poseł Bartłomiej Bodio:

...posiadając dwa siedzenia wyposażone w pasy bezpieczeństwa, mają homologację na jedną osobę. W takich przypadkach ludzie będą mieli zabierane prawa jazdy. To jest absurd, szanowni koleżanki i koledzy.

Marszałek:

Panie pośle, czas. Dziękuję.

(*Głos z sali:* Już minutę dłużej mówisz.)

Poseł Bartłomiej Bodio:

Panie marszałku, dlaczego, w momencie gdy udało nam się stworzyć tak ważny (*Dzwonek*) i tak dobry akt prawny, znowu musieliśmy go popsuć na etapie prac legislacyjnych?

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Rozumiem, że było to pytanie retoryczne.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 7. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 442 posłów. Za – 48, przeciw – 371, wstrzymało się 23.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 8. poprawce do art. 135 ust. 1 wnioskodawcy proponują w dodawanym pkt 1a zmiany dotyczące prawa policjanta do zatrzymania prawa jazdy.

Przyjęcie tej poprawki spowoduje bezprzedmiotowość poprawek od 9. do 11.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Marszałek

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 8. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. Za – 51, przeciw – 357, wstrzymało się 29.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 9. poprawce wnioskodawcy proponują m.in., aby w art. 135 ust. 1 pkt 1a nie dodawać lit. a oraz aby w art. 136 nie dodawać ust. 1a.

Z poprawką tą łączą się poprawki 10. i 11.

Głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich odrzucenie.

Pani poseł Stanisława Prządka, SLD.

Proszę bardzo.

Poseł Stanisława Prządka:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Pani Premier! Ta poprawka, zgłoszona przez klub Sojuszu Lewicy Demokratycznej, ma na celu wskazanie pewnego rozwiązania, które jest w naszej ocenie, ale także w ocenie ekspertów Biura Analiz Sejmowych, potrzebne, ponieważ zastosowanie tego przepisu i zostawienie go tak, jak został zaproponowany w ustawie, powoduje podwójne karanie kierowcy za ten sam czyn. Kierowca odpowiada w przypadku przekroczenia o ponad 50 km w terenie zabudowanym dopuszczalnej prędkości, kierowca jest karany administracyjnie, karnie, a także będzie karany z Kodeksu wykroczeń. W związku z tym jest wielkie niebezpieczeństwo (*Dzwonek*), że ta poprawka narusza zasadę państwa prawa, wyrażoną w art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Proszę Wysoką Izbę o poparcie tej poprawki. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Marszałek:

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawek od 9. do 11., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 439 posłów. Za – 40, przeciw – 260, wstrzymało się 139.

Sejm poprawki odrzucił.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Do pytań zgłosili się pan poseł Marek Ast, PiS, przygotowuje się pan poseł Bartłomiej Bodio.

Na tym zamykam listę.

Proszę bardzo.

Poseł Marek Ast:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Mieliśmy walczyć z plagą pijanych kierowców. Projekt, nad którym za moment będziemy głosować, wprowadza bardzo miękkie rozwiązania, a jednocześnie rozwiązania także kontrowersyjne, które nawet nie zyskują do końca poparcia koalicjanta. Polskie Stronnictwo Ludowe kwestionuje chociażby rozwiązanie, zgodnie z którym obowiązkowo, według tego projektu, będą zabierane prawa jazdy za przekroczenie prędkości o 50 km/h w terenie zabudowanym. Są także inne kontrowersje, chociażby związane z wprowadzeniem blokad alkoholowych, niekonsekwencje związane choćby z dożywotnim pozbawieniem uprawnień do kierowania pojazdami i możliwością ubiegania się o ponowne nadanie tych uprawnień po 10 latach. (*Dzwonek*)

Marszałek:

Czas, panie pośle.

Poseł Marek Ast:

Państwo odrzuciliście wszystkie nasze poprawki, które faktycznie zmierzały do tego, aby skończyć z plagą pijanych kierowców. W tej sytuacji klub Prawo i Sprawiedliwość wstrzyma się od głosu w głosowaniu nad tym projektem. Dziękuję. (*Oklaski*)

Marszałek:

Pan poseł Bodio, proszę bardzo.

Proszę trzymać się czasu – 1 minuta.

Poseł Bartłomiej Bodio:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Pijani kierowcy są wielką plagą na naszych drogach. Należy ich karać, należy ich eliminować z ruchu drogowego. Polskie Stronnictwo Ludowe z całą mocą jest za karaniem pijanych kierowców, ale tą ustawą zrównujemy pijanych kierowców z trzeźwymi traktorzystami.

(*Głos z sali*: Tak jest.)

Nie ma zgody Polskiego Stronnictwa Ludowego (*Poruszenie na sali, oklaski*), żeby pijanych kierowców traktować tak samo jak trzeźwych traktorzystów. Będziemy za tymi rozwiązaniami, które wprowadzają nowe kategorie przestępstw, które sankcjonują przestępstwa popełnione przez pijanych kierowców, ale nasi senatorowie w Senacie będą składali poprawki do danych artykułów, żeby zracjonalizować złe zapisy. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, w brzmieniu proponowanym przez Komisję Nadzwyczajną do spraw zmian w kodyfikacjach, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 442 posłów. Za – 286, przeciw – 4, wstrzymało się 152.

Stwierdzam, że Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 2. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o senackim projekcie ustawy o zmianie ustawy Kodeks karny wykonawczy.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Zenona Durkę oraz przeprowadził dyskusję.

Nie zgłoszono poprawek.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy, druk nr 3072.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks karny wykonawczy, w brzmieniu proponowanym przez Komisję Nadzwyczajną do spraw zmian w kodyfikacjach, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 443 posłów. Za – 441, przeciw – 2, nikt się nie wstrzymał.

Stwierdzam, że Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy Kodeks karny wykonawczy.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 4. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o:

— rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy Kodeks cywilny, ustawy Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw,

— poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy Kodeks cywilny.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Witolda Pahlę oraz przeprowadził dyskusję, w trakcie której zgłoszono poprawki.

W związku z tym Sejm skierował przedłożony projekt ustawy ponownie do komisji.

Dodatkowe sprawozdanie komisji – druk nr 3081-A. Przystępujemy do trzeciego czytania.

Proszę o zabranie głosu pana posła Witolda Pahlę i przedstawienie dodatkowego sprawozdania komisji.

Poseł Sprawozdawca Witold Pahl:

Pani Premier! Panie Marszałku! Wysoka Izbo! W trakcie drugiego czytania zostały zgłoszone dwie poprawki. Komisja wnosi, Wysoka Izbo, o to, aby te poprawki zostały przez Wysoki Sejm przyjęte. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję panu posłowi.

Głosujemy.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy zawartego w druku nr 3081.

Komisja w dodatkowym sprawozdaniu przedstawia poprawki, nad którymi zagłosujemy w pierwszej kolejności.

Wszystkie poprawki zostały zgłoszone do art. 2 projektu ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy Kodeks postępowania cywilnego.

W poprawkach 1. i 2. wnioskodawcy proponują dostosowanie nazewnictwa poprzez wprowadzenie pojęcia „przedmioty należące do spadku i przedmioty zapisów windykacyjnych”.

Głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o przyjęcie tych poprawek.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawek 1. i 2., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 440 posłów. Za – 309, nikt nie był przeciw, 131 wstrzymało się.

Sejm poprawki przyjął.

W poprawce 3. do art. 655 § 1 wnioskodawcy proponują zmiany we wprowadzeniu do wyliczenia.

Komisja wnosi o przyjęcie poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawki 3., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 443 posłów. Za – 305, nikt nie był przeciw, wstrzymało się 138.

Sejm poprawkę przyjął.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw, w brzmieniu proponowanym przez Komisję Nadzwyczajną do spraw zmian w kodyfikacjach, wraz z przyjętymi poprawkami, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 439 posłów. Za – 302, nikt nie był przeciw, wstrzymało się 137.

Stwierdzam, że Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw.

Marszałek

Powracamy do rozpatrzenia punktu 5. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Infrastruktury o obywatelskim projekcie ustawy o zmianie ustawy Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez panią poseł Aldonę Młyńczak oraz przeprowadził dyskusję, w trakcie której zgłoszono poprawkę.

W związku z tym Sejm skierował ponownie projekt ustawy do komisji w celu jej rozpatrzenia.

Dodatkowe sprawozdanie komisji zostało paniom i panom posłom doręczone w druku nr 3085-A.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Proszę o zabranie głosu sprawozdawcę komisji panią poseł Aldonę Młyńczak.

Posel Sprawozdawca Aldona Młyńczak:

Pani Premier! Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Podczas drugiego czytania została zgłoszona jedna poprawka. Komisja rekomenduje, aby tę poprawkę odrzucić oraz przyjąć w całości projekt ustawy. Dziękuję. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję, pani poseł.

Głosujemy.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy zawartego w sprawozdaniu w druku nr 3085.

Komisja w dodatkowym sprawozdaniu przedstawia również poprawkę, nad którą głosować będziemy w pierwszej kolejności.

W jedynej poprawce do art. 4 ust. 1 wnioskodawcy proponują zmianę przepisu przejściowego.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 434 posłów. Za – 52, przeciw – 228, wstrzymało się 154.

Sejm poprawkę odrzucił.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy o zmianie ustawy Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw, w brzmieniu proponowanym przez Komisję Infrastruktury, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 439 posłów. Za – 436, nikt nie był przeciw, wstrzymało się 3.

Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 8. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej i Rodziny o:

— poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych,

— senackim projekcie ustawy o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez panią poseł Izabelę Katarzynę Mrzygłocką oraz przeprowadził dyskusję.

Nie zgłoszono poprawek.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy zawartego w sprawozdaniu w druku nr 3083.

Komisja w sprawozdaniu przedstawia również wniosek mniejszości, nad którym głosować będziemy w pierwszej kolejności.

W jedynym wniosku mniejszości do art. 3 projektu ustawy nowelizującej wnioskodawcy proponują, aby zmiany zawarte w art. 1 pkt 1 i 2 weszły w życie z dniem 1 czerwca 2015 r., a nie, jak proponuje komisja, z dniem 1 października 2015 r.

Do pytania zgłosiła się pani poseł Józefa Hryniewicz, Prawo i Sprawiedliwość.

Proszę bardzo.

Posel Józefa Hryniewicz:

Panie Marszałku! Zwracam się do Wysokiej Izby o poparcie tej poprawki, gdyż ta poprawka pozwoli na to, aby nie stosować wobec kategorii osób najsłabszych, osób niepełnosprawnych, które własną pracą zarabiają na bardzo skromne utrzymanie, przemocy urzędniczej, żeby zaprzestać nasyłania na nich windykatorów, komorników, nie żądać od nich zwrotu kilkudziesięciu tysięcy złotych, mimo że te osoby nie są nikomu nic winne. Natomiast te żądania wynikają z błędów w wymienionych tu ustawach, a te błędy są skutkiem słabości naszych służb legislacyjnych zarówno w rządzie, na co zwracałam uwagę, jak i w Sejmie, a także niestety w Senacie. Dlatego bardzo państwa proszę. Ta poprawka niczego nie zmienia, powstrzyma natomiast *(Dzwonek)* falę windykacji i żądań. Proszę pana ministra o złożenie deklaracji, że zaprzestaniecie to robić.

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Czy poseł sprawozdawca chce udzielić wyjaśnień?
Nie.

Marszałek

Dziękuję.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 442 posłów. Za – 193, przeciw – 234, wstrzymało się 15.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

Głosujemy nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, w brzmieniu proponowanym przez Komisję Polityki Społecznej i Rodziny, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 434 posłów. Za – 433, nikt nie był przeciw, 1 osoba się wstrzymała.

Stwierdzam, że Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 9. porządku dziennego: Pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o Funduszu Wzajemnej Pomocy w Stabilizacji Dochodów Rolniczych.

Sejm wysłuchał uzasadnienia projektu ustawy przedstawionego przez sekretarza stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi pana Kazimierza Plocke oraz przeprowadził dyskusję.

W dyskusji zgłoszono wnioski o odrzucenie w pierwszym czytaniu projektu ustawy oraz o skierowanie projektu ustawy wyłącznie do Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

W pierwszej kolejności poddam pod głosowanie wniosek o odrzucenie w pierwszym czytaniu projektu ustawy.

W przypadku jego odrzucenia rozstrzygniemy sprawę skierowania projektu ustawy do komisji.

Pan poseł Cezary Olejniczak z SLD zgłosił się do pytania.

Proszę bardzo.

Posel Cezary Olejniczak:

Dziękuję.

Szanowny Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Pani Premier! Jak sama nazwa mówi, jest to fundusz wzajemnej pomocy, ale jest zapis, że rolnicy będą na ten fundusz przekazywać 0,2% od sprzedanych płodów.

Mam pytanie do pana ministra rolnictwa Marka Sawickiego, dlaczego w tym funduszu wzajemnej pomocy nie ma innych grup, również przedsiębiorców, którzy kupują od rolników. Co się stało, że nie ma środków z Unii Europejskiej w tym funduszu? Wiemy

przecież, że w Unii Europejskiej jest fundusz zarządzania ryzykiem. Proszę pana ministra o odpowiedź na pytanie, czy warto nad tym projektem dalej pracować i czy jest pan w stanie zagwarantować środki z budżetu Unii Europejskiej, żeby ten fundusz, tak jak jego nazwa mówi, był funduszem wzajemnej pomocy. Dziękuję. *(Oklaski)*

(Głos z sali: Brawo!)

Marszałek:

Proszę bardzo, pan minister Kazimierz Plocke.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Kazimierz Plocke:**

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Otóż, panie pośle, warto nad tym projektem pracować. Jest to projekt skierowany do rolników i będzie stworzony przez rolników. Jest to fundusz samopomocowy, jest to dobre rozwiązanie na przyszłość. Dziękuję. *(Oklaski)*

(Głos z sali: Brawo!)

Marszałek:

Przystępujemy do głosowania nad wnioskiem o odrzucenie projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o odrzucenie w pierwszym czytaniu rządowego projektu ustawy o Funduszu Wzajemnej Pomocy w Stabilizacji Dochodów Rolniczych, druk nr 3076, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 440 posłów. Za – 16, przeciw – 252, wstrzymało się 172.

Stwierdzam, że Sejm wniosek o odrzucenie odrzucił.

Przystępujemy do rozstrzygnięcia sprawy skierowania projektu ustawy do komisji.

W dyskusji zgłoszono wniosek o skierowanie projektu ustawy wyłącznie do Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Poddam go pod głosowanie.

Jego odrzucenie oznaczać będzie, że Sejm skierował projekt ustawy, zgodnie z propozycją zaopiniowaną przez Prezydium Sejmu, do Komisji Finansów Publicznych w celu rozpatrzenia, z zaleceniem zasięgnięcia opinii Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za skierowaniem rządowego projektu ustawy o Funduszu Wzajemnej Pomocy w Stabilizacji Dochodów Rolniczych, druk nr 3076, wyłącznie do Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Marszałek

Głosowało 442 posłów. Za – 436, przeciw – 5, wstrzymał się 1.

Stwierdzam, że Sejm propozycję przyjął.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 14. porządku dziennego: Informacja dla Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w pracach Unii Europejskiej w okresie lipiec–grudzień 2014 r. (przewodnictwo Włoch w Radzie Unii Europejskiej) wraz ze stanowiskiem Komisji do Spraw Unii Europejskiej.

Sejm wysłuchał informacji przedstawionej przez sekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych pana Rafała Trzaskowskiego oraz uzasadnienia projektu uchwały przedstawionej przez panią posel Agnieszkę Pomaską, a także przeprowadził dyskusję w pierwszym czytaniu projektu uchwały i niezwłocznie przystąpił do drugiego czytania, w trakcie którego nie zgłoszono poprawek.

Przechodzimy do głosowania.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu uchwały zawartego w druku nr 3044.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu uchwały w sprawie udziału Rzeczypospolitej Polskiej w pracach Unii Europejskiej w okresie lipiec–grudzień 2014 r. (przewodnictwo Włoch w Radzie Unii Europejskiej), zawartego w druku nr 3044, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 444 posłów. Za – 260, przeciw – 151, wstrzymało się 33.

Stwierdzam, że Sejm podjął uchwałę w sprawie udziału Rzeczypospolitej Polskiej w pracach Unii Europejskiej w okresie lipiec–grudzień 2014 r. (przewodnictwo Włoch w Radzie Unii Europejskiej).

Powracamy do rozpatrzenia punktu 15. porządku dziennego: Pierwsze czytanie przedstawionego przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks wyborczy.

Sejm wysłuchał uzasadnienia projektu ustawy przedstawionego przez sekretarza stanu w Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej pana Krzysztofa Huberta Łaszkiewicza oraz przeprowadził dyskusję.

W dyskusji zgłoszono wniosek o skierowanie projektu ustawy do Komisji Nadzwyczajnej, która miałaby zostać powołana.

Propozycją zaopiniowaną przez Prezydium Sejmu jest skierowanie projektu do Komisji Nadzwyczajnej do spraw zmian w kodyfikacjach w celu rozpatrzenia.

Pod głosowanie poddam propozycję zaopiniowaną przez Prezydium Sejmu.

Jej odrzucenie będzie oznaczać, że Sejm skierował projekt ustawy do Komisji Nadzwyczajnej, która zostanie powołana, w celu rozpatrzenia.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za skierowaniem przedstawionego przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks wyborczy, druk nr 3084, do Komisji Nadzwyczajnej do spraw zmian w kodyfikacjach, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 442 posłów. Za – 288, przeciw – 147, wstrzymało się 7.

Stwierdzam, że Sejm wniosek przyjął.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 16. porządku dziennego: Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks wyborczy.

Sejm wysłuchał uzasadnienia projektu ustawy przedstawionego przez pana posła Zbyszka Zaborowskiego i przeprowadził dyskusję.

W dyskusji zgłoszono wniosek o skierowanie projektu ustawy do Komisji Nadzwyczajnej, która zostanie powołana.

Propozycją zaopiniowaną przez Prezydium Sejmu jest skierowanie projektu do Komisji Nadzwyczajnej do spraw zmian w kodyfikacjach w celu rozpatrzenia.

Pod głosowanie poddam propozycję zaopiniowaną przez Prezydium Sejmu.

Jej odrzucenie będzie oznaczać, że Sejm skierował projekt ustawy do Komisji Nadzwyczajnej, która zostanie powołana, w celu rozpatrzenia.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za skierowaniem poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks wyborczy, zawartego w druku nr 3099, do Komisji Nadzwyczajnej do spraw zmian w kodyfikacjach, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 440 posłów. Za – 292, przeciw – 141, wstrzymało się 7.

Stwierdzam, że Sejm wniosek przyjął.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 18. porządku dziennego: Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Sejm wysłuchał uzasadnienia projektu ustawy przedstawionego przez pana posła Sławomira Kopycińskiego oraz przeprowadził dyskusję.

W dyskusji zgłoszono wniosek o odrzucenie w pierwszym czytaniu projektu ustawy.

Poddam ten wniosek pod głosowanie.

Odrzucenie wniosku oznaczać będzie, że Sejm, zgodnie z propozycją zaopiniowaną przez Prezydium Sejmu, skierował ten projekt ustawy do Komisji Finansów Publicznych w celu rozpatrzenia.

Do pytań zgłosił się pan poseł Ryszard Zbrzyzny, SLD.

Przygotowuje się pan poseł Łukasz Krupa, Twój Ruch.

Na tym zamykam listę.

Posel Ryszard Zbrzyzny:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Pani Premier! Chciałbym zapytać, jak długo jeszcze rząd będzie ocierał się o śmieszność, jeśli chodzi o wysokość kwoty wolnej od podatku, od ośmiu lat bowiem jest to kwota na niezmiennym poziomie 3091 zł. To jest ok. 50% poziomu minimum egzystencji. A więc pytam, jak długo będziemy ocierali się o śmieszność – to po pierwsze. Po drugie, czy pani premier wie, że zgodnie z analizą, którą przeprowadził w tym zakresie Eurostat, nasza kwota wolna od podatku stanowi ok. 6% miesięcznej wypłaty? Na przykład w innych krajach europejskich jest to: Niemcy – 20%, Hiszpania – 73%, Grecja – 46%, Francja – 18%, Finlandia – 40%, nawet Estonia ma 14%, Chorwacja – 28%. Mógłbym cytować całą listę krajów Unii Europejskiej i zapewniam panią premier (*Dzwonek*), że wszyscy mają zdecydowanie wyższą kwotę wolną od podatku niż Polska. Jak długo będziemy się ocierać o śmieszność? Dziękuję. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Pan poseł Łukasz Krupa, Twój Ruch.

Posel Łukasz Krupa:

Dziękuję.

Panie Marszałku! Pani Premier! Wysoka Izbo! Platforma Obywatelska, składając wczoraj wniosek o odrzucenie po raz drugi w tej kadencji tego projektu w pierwszym czytaniu, po raz kolejny pokazała, jak krótkowzrocznie podchodzi do polityki gospodarczej naszego kraju. Kwota wolna od podatku jest najniższa w Europie. Zwiększenie kwoty wolnej od podatku to jest nie tylko sposób na danie pewnego impulsu i pewnego sygnału polskim przedsiębiorcom, że rząd wreszcie zaczyna o nich dbać, lecz również to jest jedyny i najprostszy sposób, aby bez zwiększania kosztów pracy zwiększyć dochody Polaków, zwiększyć wynagrodzenia wszystkich pracujących osób.

Dlatego apeluję do pani premier, do ministra finansów i do całej Wysokiej Izby o skierowanie tego projektu przynajmniej do komisji i dalsze procedowanie, a nie odrzucanie go po raz kolejny w tej kadencji w pierwszym czytaniu. Dziękuję. (*Oklaski*)

(*Głos z sali: Brawo!*)

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o odrzucenie w pierwszym czytaniu poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku docho-

dowym od osób fizycznych, zawartego w druku nr 3003, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 435 posłów. Za – 232, przeciw – 200, wstrzymało się 3.

Sejm wniosek przyjął.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 20. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Administracji i Cyfryzacji oraz Komisji Kultury i Środków Przekazu o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (druki nr 2676, 3016 i 3016-A) – trzecie czytanie.

Proszę o zabranie głosu pana posła Piotra Tomańskiego w celu przedstawienia sprawozdania komisji.

Posel Sprawozdawca Piotr Tomański:

Panie Marszałku! Pani Premier! Wysoka Izbo! Na posiedzeniu Sejmu 14 stycznia br. podczas drugiego czytania rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach zgłoszono jedną poprawkę. Połączone komisje: Komisja Kultury i Środków Przekazu oraz Komisja Administracji i Cyfryzacji na wspólnym posiedzeniu rozpatrzyły tę poprawkę i rekomendują Wysokiemu Sejmowi jej odrzucenie. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję panu posłowi.

Głosujemy.

Komisje wnoszą o uchwalenie projektu ustawy zawartego w sprawozdaniu w druku nr 3016.

Komisje przedstawiają w dodatkowym sprawozdaniu poprawkę, nad którą głosować będziemy w pierwszej kolejności.

W poprawce do art. 24 ustawy o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach wnioskodawcy proponują utrzymać dotychczasowe brzmienie ust. 1.

Komisje wnoszą o jej odrzucenie.

Do pytania zgłosił się pan poseł Piotr Łukasz Babiarczy, Prawo i Sprawiedliwość.

1 minuta.

Proszę bardzo.

Posel Piotr Łukasz Babiarczy:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Poprawka złożona podczas drugiego czytania polega na skreśleniu nowelizowanego art. 24 ust. 1. W naszym przekonaniu zapis tego artykułu w nieuzasadniony sposób wzmacnia właściwego ministra do spraw archiwów, czyli ministra kultury i dziedzictwa narodowego, który w myśl tego artykułu może łączyć, tworzyć i likwidować archiwa państwowe bez zasięgnięcia jakiegokol-

Posel Piotr Łukasz Babiarz

wiek opinii dyrektora naczelnego Archiwów Państwowych. Dyrekcja Archiwów Państwowych jest najbardziej kompetentnym i najlepiej merytorycznie przygotowanym organem do opiniowania takich działań, więc wydaje się uzasadnione utrzymanie zapisu, który mówi, iż naczelny dyrektor Archiwów Państwowych jest organem przynajmniej opiniującym likwidowanie i tworzenie archiwów państwowych. Nikomu nie odbieramy (*Dzwonek*) kompetencji. Chcemy tylko i wyłącznie, aby naczelny dyrektor Archiwów Państwowych mógł opiniować tworzenie i likwidowanie archiwów państwowych. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 440 posłów. Za – 163, przeciw – 273, wstrzymało się 4.

Sejm poprawkę odrzucił.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy o zmianie ustawy o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach, w brzmieniu proponowanym przez Komisję Administracji i Cyfryzacji oraz Komisję Kultury i Środków Przekazu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. Za – 297, przeciw – 1, wstrzymało się 138.

Stwierdzam, że Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 21. porządku dziennego: Głosowanie nad wnioskiem o odrzucenie sprawozdania z realizacji „Krajowego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie” za okres od 1 stycznia 2013 r. do 31 grudnia 2013 r. (druki nr 2851 i 2993).

Sejm na 84. posiedzeniu wysłuchał sprawozdania przedstawionego przez podsekretarz stanu w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej panią Elżbietę Seredyn oraz sprawozdania komisji przedstawionego przez panią poseł Iwonę Kozłowską, a także przeprowadził dyskusję.

W dyskusji zgłoszono wniosek o odrzucenie przedstawionego sprawozdania.

Poddam ten wniosek pod głosowanie.

Odrzucenie tego wniosku oznaczać będzie, że Sejm sprawozdanie przyjął do wiadomości.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o odrzucenie sprawozdania z realizacji „Krajowego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie” za okres od 1 stycznia 2013 r. do 31 grudnia 2013 r., zawartego w druku nr 2851, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 439 posłów. Za – 148, przeciw – 239, wstrzymało się 52.

Stwierdzam, że Sejm wniosek o odrzucenie sprawozdania odrzucił, a tym samym przyjął sprawozdanie do wiadomości.

Wysoki Sejmie! Przechodzimy teraz do punktu, który wywołuje emocje. Bardzo proszę o to, aby dyskusja była uporządkowana, aby wziąć pod uwagę to, że ogląda nas cała Polska, rodziny, i aby dyskusja była bardziej konstruktywna niż wczorajsza dyskusja na posiedzeniu komisji.

Komisja Sprawiedliwości i Praw Człowieka oraz Komisja Spraw Zagranicznych przedłożyły dodatkowe sprawozdanie o rządowym projekcie ustawy o ratyfikacji Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, sporządzonej w Stambule dnia 11 maja 2011 r., druk nr 2701-A.

Na posiedzeniu Konwentu Seniorów zgłoszono sprzeciw wobec uzupełnienia porządku dziennego o punkt obejmujący trzecie czytanie tego projektu ustawy. Jest to w myśl art. 173 ust. 4 regulaminu Sejmu punkt sporny porządku dziennego.

Propozycję uzupełnienia porządku dziennego o ten punkt poddam pod głosowanie.

Przypominam, że zgodnie z art. 173 ust. 4 regulaminu Sejmu głosowanie to nie jest poprzedzone debatą ani zadawaniem pytań.

Z wnioskami formalnymi zgłosiły się dwie osoby. Proszę, aby nie zgłaszać wniosku o zwołanie Konwentu Seniorów (*Poruszenie na sali*), bo, jak już powiedziałem, Konwent Seniorów nie osiągnął w tej sprawie zgody i właśnie dlatego musimy rozstrzygnąć spór.

Posel Krzysztof Szczerski, PiS, i poseł Marzena Dorota Wróbel (*Poruszenie na sali*), niezależna. Na tym zamykam listę wniosków formalnych.

Proszę bardzo.

Posel Krzysztof Szczerski:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! W imieniu Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość składam wniosek, a w zasadzie dwa wnioski. Nie wiem, czy pan marszałek chce, żebym przedstawił je po kolei, czy naraz?

(*Posel Stefan Niesiołowski: Naraz.*)

Marszałek:

Naraz. 1 minuta. (*Poruszenie na sali*)

Posel Krzysztof Szczerski:

Mam dwa wnioski formalne. Pierwszy to wniosek o przerwę, zwołanie Konwentu Seniorów i wycofanie tego punktu z dzisiejszych obrad.

Drugi to wniosek o przerwę, zwołanie Konwentu Seniorów i zwrócenie się do Ministerstwa Spraw Zagranicznych z prośbą o przesłanie Sejmowi – przed decyzją w tej sprawie – noty wyjaśniającej dotyczącej treści konwencji oraz językowej interpretacji jej treści.

Uzasadnienie. Po pierwsze, posłowie w dwóch połączonych komisjach mieli do dyspozycji cztery opinie dotyczące zgodności tego projektu z konstytucją. Dwie były pozytywne, a dwie były negatywne. Pozytywne opinie były opiniami o zgodności konstytucji z konwencją, a nie konwencji z konstytucją. W negatywnych opiniach wyrażono niezgodności konwencji z konstytucją. Mamy zatem bardzo poważny spór prawny...

(Poseł Tomasz Kulesza: Wy macie.)

...dotyczący zgodności tej ustawy i ratyfikowanej konwencji z konstytucją. Nie ma de facto opinii o zgodności konwencji z konstytucją. Jest wyłącznie opinia o zgodności konstytucji z konwencją, czyli odwrotna, jeżeli chodzi o logikę.

Po drugie, wczoraj minister spraw zagranicznych w czasie posiedzenia komisji bardzo wyraźnie powiedział, stąd nasz drugi wniosek formalny, że tekst konwencji wymaga poprawy, jeżeli chodzi o tłumaczenie...

(Poseł Rafał Grupański: Jaki minister?)

...że tekst jest nieostateczny, że dopiero korekta tego tekstu da nam jego ostateczną treść. Trudno zatem wymagać, żeby praworządny Sejm uchwalał ustawę ratyfikującą konwencję, której treść będzie zmieniana dopiero po ratyfikacji. Ta zmiana dotyczy bardzo fundamentalnych tłumaczeń z języka oryginalnego tekstu konwencji. Uważamy zatem, że bez noty klarującej nie można tej ustawy (*Dzwonek*) uchwalać.

(Poseł Stefan Niesiołowski: Co ty bredzisz?)

Po trzecie, brak dialogu społecznego.

I wreszcie, panie marszałku, na koniec, bardzo prosimy o to, żeby tę ustawę przyjąć zgodnie z regułami państwa prawa, a nie zgodnie z regułami trybunału rewolucyjnego Mao Tse-tunga. Panie marszałku, proszę, żeby pan nie był maoistą. Dziękuję bardzo. (*Gwar na sali, oklaski*)

Marszałek:

Może być pan pewien, że nie będę maoistą. Pani poseł Marzena Dorota Wróbel. Proszę bardzo.

Posel Marzena Dorota Wróbel:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Również wnoszę o ogłoszenie przerwy, zwołanie Konwentu Seniorów

i odesłanie tej tragicznej, powiedziałabym, ustawy, konwencji pod obrady połączonych komisji. Wczoraj uczestniczyłam jako parlamentarzystka spoza składu tych komisji w posiedzeniu Komisji Spraw Zagranicznych i Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka i po wiem szczerze, że takiej jatki jeszcze nie widziałam w tym Sejmie. (*Poruszenie na sali*)

(Poseł Stefan Niesiołowski: A kto ją robił?)

(Poseł Rafał Grupański: Ojciec Tadeusz większe robił jatki.)

Wszystkie standardy parlamentarne zostały przez Platformę wrzucone do kosza. To, co wczoraj widziałam, było jedną wielką kompromitacją. Praktycznie nie odbyła się żadna dyskusja. Poseł wnioskodawczyni, która chciała uzasadnić swój wniosek, nie mogła tego zrobić. Została ona dopuszczona do głosu dopiero wówczas, gdy jej koleżanka zagroziła przewodniczącemu komisji prokuratorem. (*Gwar na sali*) To są te standardy parlamentarne, które państwo wprowadzacie do polskiego Sejmu. To jest wstyd. Wszyscy posłowie chcieli zadawać pytania, które odnosiły się do opinii prawnych.

(Poseł Rafał Grupański: Niemożliwe.)

Ja również zgłaszałam się jako poseł spoza składu komisji. Byłam kompletnie bez szans, a chciałam zapytać o fundamentalną opinię prawną prof. Cezarego Mika, który stwierdził wprost, że tak niechlujnie przetłumaczony tekst konwencji nie nadaje się nawet do publikacji w Dzienniku Ustaw, co zresztą potwierdził wiceminister spraw zagranicznych, który także stwierdził (*Dzwonek*), że jedno z kluczowych pojęć jest niedookreślone, ale przeszedł nad tym do porządku dziennego.

(Głos z sali: Ale to jest niemożliwe.)

Inny poseł lewicy stwierdził, że...

Marszałek:

Czas, pani poseł...

(Głos z sali: Czas się skończył.)

Posel Marzena Dorota Wróbel:

...przetłumaczy się tę konwencję wtedy, kiedy Sejm ją przegłosuje.

Pytam: Co to za standardy parlamentarne?

Marszałek:

Pani poseł, czas minął.

Posel Marzena Dorota Wróbel:

To przypomina ring, a nie parlament. Wstydziecie się. (*Poruszenie na sali, oklaski*)

(Głos z sali: Czas, czas.)

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Przypominam, że w tej chwili tylko głosujemy nad wprowadzeniem tego punktu do porządku dziennego, a więc Konwent niczego tutaj nie rozstrzygnie, bo już tego nie rozstrzygnął. Niemożliwe jest wycofanie tego punktu, bo nie ma go jeszcze w porządku dziennym. Nie jest to też przedmiotem noty MSZ-u, bo dyskutujemy o porządku dziennym. Nie ma możliwości ogłoszenia przerwy i zwołania Konwentu. Wniośki formalne nie mogą być uwzględnione.

A więc przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za uzupełnieniem porządku dziennego o punkt w brzmieniu: Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka oraz Komisji Spraw Zagranicznych o rządowym projekcie ustawy o ratyfikacji Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, sporządzonej w Stambule dnia 11 maja 2011 r. (druki nr 2515, 2701 i 2701-A) – trzecie czytanie, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 442 posłów. Za – 264, przeciw – 177, wstrzymał się 1.

Stwierdzam, że Sejm propozycję przyjął i uzupełnił porządek dzienny.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 27. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka oraz Komisji Spraw Zagranicznych o rządowym projekcie ustawy o ratyfikacji Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, sporządzonej w Stambule dnia 11 maja 2011 r. (druki nr 2515, 2701 i 2701-A) – trzecie czytanie.

Proszę o zabranie głosu sprawozdawcę komisji pana posła Roberta Kropiwnickiego.

Proszę bardzo.

**Poseł Sprawozdawca
Robert Kropiwnicki:**

Pani Premier! Panie Marszałku! Wysoka Izbo! W trakcie drugiego czytania zgłoszono dwie poprawki. Połączone komisje wczoraj na posiedzeniu zarekomendowały odrzucenie obydwu poprawek i przyjęcie całej treści projektu ustawy o wyrażeniu zgody na ratyfikację konwencji. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję bardzo panu posłowi.

Przechodzimy do głosowania.

Komisje wnoszą o uchwalenie projektu ustawy w brzmieniu przedłożenia zawartego w druku nr 2515.

Komisje przedstawiają również poprawki, nad którymi głosować będziemy w pierwszej kolejności.

W 1. poprawce do art. 1 projektu ustawy wnioskodawcy proponują nie wyrażać zgody na dokonanie przez prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej tej ratyfikacji.

Przyjęcie tej poprawki spowoduje bezprzedmiotowość poprawki 2.

Komisje wnoszą o odrzucenie tej poprawki.

Do pytań zgłosiły się pani poseł Wanda Nowicka, niezależna, pani poseł Małgorzata Sadurska, Prawo i Sprawiedliwość. Następnie przygotowują się pan poseł Dariusz Joński, SLD, pan poseł Zbigniew Girzyński, niezależny, pani poseł Marzena Dorota Wróbel, niezależna, i pani poseł Beata Kempa, Sprawiedliwa Polska.

Na tym zamykam listę pytających.

Bardzo proszę, pani marszałek.

Poseł Wanda Nowicka:

Panie Marszałku! Pani Premier! Wysoka Izbo! Dzisiaj jest wielki dzień, na który czekały i czekają tysiące kobiet w Polsce, a które dzisiaj są tutaj reprezentowane m.in. przez przedstawicielki Kongresu Kobiet.

Bardzo serdecznie chciałabym przywitać przedstawicielki Kongresu Kobiet na dzisiejszym posiedzeniu. *(Oklaski)*

Proszę państwa, dlaczego kobiety czekają na ten dzień? Dlatego że problem przemocy wobec kobiet jest jednym z najpoważniejszych problemów społecznych, to problem, z którym borykamy się od wielu lat, od wielu – można powiedzieć – wieków i pokoleń, a dzisiejsze głosowanie może wpłynąć na poprawę sytuacji kobiet.

Ale najpierw przypomnijmy parę faktów. W Polsce 800 tys. kobiet rocznie doznaje przemocy. Co 40 sekund w Polsce ma miejsce akt przemocy wobec kobiet. Co trzecia kobieta w Polsce przynajmniej raz doznała przemocy. To są fakty i o tym trzeba pamiętać. *(Dzwonek)*

Ważne jest, dlaczego trzeba przyjąć konwencję. Jeżeli konwencja zostanie przyjęta, to przede wszystkim będzie wprowadzona kompleksowa polityka, która wreszcie zajmie się tym...

Marszałek:

Czas, pani marszałek.

Poseł Wanda Nowicka:

Tak, jeszcze chwileczkę, panie marszałku.

...w sposób systemowy. Poprawi się stosowanie wymiaru sprawiedliwości.

Posel Wanda Nowicka

Pamiętajmy o tym, że procesy w sprawach przemocy toczą się latami, a 80% sprawców przemocy dostaje wyroki w zawieszeniu. Często w czasie tych wielu lat...

Marszałek:

Pani marszałek, musi pani dawać przykład trzymania się czasu.

Posel Wanda Nowicka:

Już kończę, ostatnie zdanie.

OK, ostatnie zdanie.

Przez kilka lat trwają procesy, kobiety są nadal ofiarami przemocy, a sprawcy są bezkarni.

Dlatego też apeluję do panów posłów i pań posłanek: zgłoszcie za konwencję. Kto dzisiaj jest przeciw konwencji, w rzeczywistości opowiada się po stronie sprawców przemocy. *(Oklaski)*

Marszałek:

Bardzo proszę, aby kolejni mówcy pilnowali czasu. Będę wyłączał mikrofon.

(Głos z sali: To pan pilnuje czasu.)

Pani poseł Sadurska.

Proszę bardzo.

(Głos z sali: Mów krótko.)

Posel Małgorzata Sadurska:

Panie marszałku, wszyscy po równo, mamy równość.

Wysoki Sejmie! Konwencja nakazuje ślepe zwalczanie tradycji, religii i kultury, bo rzekomo to determinuje, a nawet prowokuje przemoc.

(Poseł Rafał Grupański: Co?)

Sama nie określa, co to jest stereotyp, więc to będzie przyczyną nadużyć.

A zatem pytam: Czy związek mężczyzny i kobiety, małżeństwo jest stereotypem? Czy wychowanie dzieci w tradycyjnej rodzinie jest stereotypem? Kto o tym będzie decydował? Czy to będzie speckomisja, specpolicja, grupa GREVIO, która pójdzie na wojnę z każdą tradycją? Pytam was, posłowie Platformy: Dlaczego idziecie na wojnę z polską kulturą, z polską tradycją, z polską religią?

(Poseł Stefan Niesiołowski: Kłamiesz.)

Dlaczego wam to przeszkadza? Czy naprawdę uważacie, że rodziny, w których zostaliście wychowani, są źródłem zła i przemocy? *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Proszę pana posła Dariusza Jońskiego, aby też zmieścił się w czasie.

1 minuta.

Proszę bardzo.

Posel Dariusz Joński:

Dziękuję.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Pani Premier! Sojusz Lewicy Demokratycznej jest przeciwko każdej formie przemocy. To z inicjatywy rządu Sojuszu Lewicy Demokratycznej w 2005 r. Sejm uchwalił pierwszą i jedyną ustawę o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie. Ale ta ustawa to za mało.

Dzisiaj 95% ofiar przemocy w rodzinie to kobiety i dzieci, 80% sprawców przemocy otrzymuje wyroki w zawieszeniu. Dlatego ta konwencja jest tak bardzo potrzebna.

47 krajów pracowało nad tą konwencją i tylko jeden kraj miał zastrzeżenia. Panie prezesie Jarosławie Kaczyński, tym krajem była Rosja. Skoro inne argumenty nie przemawiają, to może ten argument przemówi za tym, żeby pan zagłosował razem z większością.

I w końcu pytanie do pani premier, której nie ma, i przewodniczącej Platformy. Czy trzeba było czekać 4 lata, czy trzeba było czekać na ogłoszenie wyborów, żebyście się zajęli tak ważną konwencją?

Apelujemy z tego miejsca do polityków *(Dzwonek)* Platformy Obywatelskiej...

(Poseł Rafał Grupański: Nie musisz apelować.)

...abyście odblokowali Konwencję Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej. To najwyższy czas. Dziękuję. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję.

Pan poseł Zbigniew Girzyński.

Przygotowuje się pani poseł Wróbel.

Posel Zbigniew Girzyński:

Dziękuję bardzo.

(Poseł Rafał Grupański: Będzie o Paryżu.)

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Wybitny francuski polityk, jeden z najbardziej znanych ministrów spraw zagranicznych Talleyrand powiedział kiedyś następujące słowa: Ważną sztuką polityków jest wynajdywanie nowych nazw dla instytucji, które pod starymi nazwami stały się dla opinii publicznej odrażające.

I tak jest w tym przypadku. Nazwa tej konwencji jest rzeczywiście bardzo chwalebna, bo nikt na tej sali nie chce, aby była przemoc czy to w rodzinie, czy

Posel Zbigniew Girzyński

w jakimkolwiek innym miejscu. Problem polega tylko na tym, że ta nazwa jest fałszywa i jest nieadekwatna do tego, co jest w środku tej konwencji. A tak naprawdę środek tej konwencji to jest wprowadzanie do naszej cywilizacji, do naszych standardów, do tego, co wywyższyło ludzkość tak naprawdę do tego sukcesu, stanu, w jakim dziś się znajduje, instytucji i różnego rodzaju niepotrzebnych zupełnie rzeczy, które niszczą tę cywilizację. *(Dzwonek)* Dlatego pytam panie i panów posłów...

(Poseł Stefan Niesiołowski: A co tam w Paryżu słychać?)

Marszałek:

Czas, panie pośle.

Posel Zbigniew Girzyński:

...dlaczego w tak niepotrzebny sposób państwo podważacie fundamenty naszej cywilizacji, niszcząc ją, poprzez tylko i wyłącznie nazwę, która jest bardzo, bardzo myląca. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję bardzo.
Pani poseł Wróbel.
Przygotowuje się pani poseł Beata Kempa.
Proszę bardzo.

Posel Marzena Dorota Wróbel:

W tej konwencji nie chodzi o przemoc wobec kobiet.

(Głosy z sali: A o co?)

Jeśli ta konwencja zostanie przyjęta, to przemoc wobec kobiet ulegnie zwiększeniu, a nie zmniejszeniu. *(Poruszenie, wesolość na sali)*

To, co mówiła pani Nowicka, jest po prostu skandalem i wprowadzaniem w błąd opinii publicznej.

(Poseł Andrzej Rozenek: Do kabaretu.)

Tu nie chodzi o przemoc. Tu chodzi o przemodelowanie naszego społeczeństwa. Tu chodzi o wprowadzenie do naszego porządku prawnego pojęcia płci społeczno-kulturowej. Innymi słowy, kobietą czy mężczyzną będzie nie ten, kto się urodził w sensie fizycznym kobietą czy mężczyzną, tylko ten, kto będzie chciał przyjąć określoną rolę społeczną kobiety bądź mężczyzny.

Czy prawdą jest, że po przyjęciu tej konwencji, jeśli dwóch panów w związku homoseksualnym się pobije, a jeden z nich oświadczy *(Dzwonek)*, że w tym związku pełni rolę kobiety, to czy w świetle tej kon-

wencji sąd nie będzie musiał uznać, że została pobita kobieta? Przecież do takich absurdów chcecie doprowadzić. *(Gwar na sali)* To jest zbrodnia, jeśli idzie o nasz porządek społeczny...

Marszałek:

Czas, pani poseł.

Posel Marzena Dorota Wróbel:

...porządek naszego społeczeństwa i porządek naszego świata. Nie wolno przyjąć tej konwencji. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję bardzo.
Przystępujemy do głosowania.
A, przepraszam, jeszcze pani poseł Beata Kempa, nie dojrzałem.
Proszę bardzo.

Posel Beata Kempa:

Wysoka Izbo! Ten potworek legislacyjny, pani marszałek, nie walczy z przemocą. On tak naprawdę spełnia postulaty środowisk LGBT, środowisk homoseksualnych. Dzisiaj, przy ich rechocie, przy rechocie pani Fuszary, waszymi rękoma będzie to wprowadzone pod płaszczykiem walki z przemocą domową i przemocą wobec kobiet. A zapomnieliście, że jest jeszcze przemoc wobec dzieci...

(Głosy z sali: Nie kłam.)

...a zapomnieliście, że jest jeszcze przemoc w szkole, a zapomnieliście, że jest jeszcze przemoc na ulicy. Stąd ten potwór legislacyjny jest niezgodny z art. 2, 18, 38, 48 w związku z art. 53 konstytucji. Takie są fakty. A jeżeli nie wiadomo, o co chodzi, to chodzi o to, żeby zamieszać ludziom w głowach. No to edukacja. Panie pośle Niesiołowski, zgodnie z zapisami tej konwencji, jeżeli idzie o płć społeczno-kulturową, wyrzucamy biologię i jak pan za 4 dni poczuje, że pan chce być kobietą, to może się pan nazywać Stefania Niesiołowska. Podobnie inni. *(Wesolość na sali)* Takie *(Dzwonek)* są realia tej konwencji. To jest oczywiste.

I pytanie, panie marszałku, do ministra spraw zagranicznych, bo od pani Fuszary nie chcę już słyszeć, pani premier, ani jednego słowa, bo zapraszaliśmy ją na wspólne posiedzenia komisji i nie wiem, za co płaci jej państwo polskie, bo dwukrotnie odmówiła.

(Poseł Izabela Katarzyna Mrzygłocka: Proszę nie grozić paluszkami, pani poseł.)

Dlatego chcę, żeby odpowiedział minister spraw zagranicznych. Ile krajów Unii Europejskiej nie ratyfikowało tej konwencji i czy prawdą jest, że nie ratyfikowały jej również Niemcy? To po co tutaj znajduje się jeleni po to, żeby ratyfikować to, co się podo-

Posel Beata Kempa

ba środowiskom LGBT, a nie walczyć rzeczywiście z przemocą w rodzinie?

Pani marszałek, jeden przykład z tej konwencji (*Poruszenie na sali*)...

(*Głosy z sali: Czas, czas.*)

Marszałek:

Czas, pani poseł.

Posel Beata Kempa:

...który pokazuje, że walczymy z przemocą. Nie ma żadnego konkretnego przykładu, żadnego. (*Oklaski*)

Marszałek:

Pan poseł Grupański zgłasza się z wnioskiem... (*Posel Rafał Grupański: Pytanie.*)

(*Posel Wanda Nowicka: W trybie sprostowania.*)

...formalnym najpierw.

Pan poseł...

(*Posel Wanda Nowicka: Ja byłam wymieniona.*)

Tak, była pani wymieniona.

Proszę bardzo.

Posel Wanda Nowicka:

Panie Marszałku! Pani posłanka Kempa wykazała się ignorancją, przede wszystkim nieznajomością konwencji. Gdyby przeczytała więcej niż 4 artykuły z tej konwencji, z 81 artykułów, to by wiedziała, że w tej konwencji jest mnóstwo zapisów, które w realny sposób mogą... Artykuł dotyczący poprawy wymiaru sprawiedliwości jest... (*Poruszenie na sali*)

(*Posel Beata Kempa: Nie ma.*)

Jest, proszę bardzo, 81 artykułów, proszę sprawdzić. Tam są artykuły dotyczące wprowadzenia ośrodków, które będą przeciwdziałać przemocy wobec kobiet, które wprowadzą poradnictwo prawne, finansowe, ekonomiczne, cały kompleks działań edukacyjnych, które będą przeciwdziałać przemocy w rodzinie, a przede wszystkim poprawią wymiar sprawiedliwości, żeby procesy karne nie trwały latami, a w tym czasie ofiary przemocy nie były dalej katowane przez swoich oprawców. Proszę przeczytać i dopiero wtedy się wypowiadać na ten temat. (*Oklaski*)

(*Posel Beata Kempa: Bardzo dobrze ją znam, lepiej niż pani.*)

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Przypominam Wysokiej Izbie, że debata w tej sprawie już dawno miała miejsce. I proszę bardzo nie nadużywać trybu pytań.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 1. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 433. Za – 177, przeciw – 250, wstrzymało się 6.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę odrzucił.

W 2. poprawce do art. 1 projektu ustawy wnioskodawcy proponują, dość podobnie, aby Sejm Rzeczypospolitej Polskiej nie wyrażał zgody na dokonanie przez prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej tej ratyfikacji.

Komisje wnoszą o odrzucenie tej poprawki.

Do pytań – i mam nadzieję, że to naprawdę będą pytania, a nie próba wymuszenia debaty – zgłosili się: pani poseł Małgorzata Sadurska, pan poseł Tadeusz Woźniak, pan poseł Zbigniew Girzyński, pani poseł Marzena Dorota Wróbel, pan poseł Wincenty Elsner, który zrezygnował, i pan poseł Rafał Grupański.

Na tym liście pytających zamykam.

Bardzo proszę, pani poseł Małgorzata Sadurska, Prawo i Sprawiedliwość.

1 minuta.

Posel Małgorzata Sadurska:

Panie, Panowie Posłowie! Konwencja nakazuje w art. 14 promocję, jak to określono, niestereotypowych ról społeczno-kulturowych. I to gdzie? W szkołach, na każdym etapie kształcenia, na każdym poziomie szkół, w sposób dostosowany do percepcji uczniów, czyli, można powiedzieć, od żłobków, przez szkoły podstawowe, gimnazja, do szkół średnich.

(*Głosy z sali: Kłamiesz!*)

Tak więc co to jest? To jest pranie mózgu już najmłodszych dzieci. Zatem małe dzieci mają już w tym momencie, w żłobkach, w przedszkolach, nauczyć się afirmacji dla związków homoseksualnych, dla partnerskich związków homoseksualnych. Mają nauczyć się zatracić szacunek dla tradycyjnej polskiej rodziny. Wieje grozą, ale to są fakty. To jest deprawacja małych dzieci, którą nakazuje ta konwencja. To nie jest nic innego, jak tylko realizacja w praktyce programu grupy „Ponton”. To nie jest nic innego, jak tylko próba przemycenia do polskich szkół programów edukacji seksualnej, niezgodnych z art. 48 (*Dzwonek*) polskiej konstytucji. (*Gwar na sali*) Szanowni państwo, czy to nie jest otwarcie drzwi do tego, o czym nie tak dawno słyszeliśmy? Pani premier, była taka konferencja...

Marszałek:

Pani poseł, czas.

Posel Małgorzata Sadurska:

..., „Nienormatywne praktyki rodzinne”. I pytanie: Czy przypadkiem nie jest to rozpoczęcie dyskusji np. o legalizacji związków kazirodznych? (*Wesołość na sali, oklaski*)

Marszałek:

Pan poseł Tadeusz Woźniak.
Przygotowuje się pan poseł Girzyński.

Posel Tadeusz Woźniak:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Przepisy Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i przeciwdziałaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej budzą zasadnicze wątpliwości natury konstytucyjnej, szczególnie w świetle art. 25 ust. 2 w związku z art. 13, art. 25 ust. 3, art. 32 ust. 1, art. 33, art. 45 ust. 1, art. 47, art. 48 ust. 1, art. 52 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Mam pytanie do ministra sprawiedliwości. Panie ministrze, czy stan prawa w Rzeczypospolitej Polskiej, w tym także zapisy Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, w chwili obecnej nie gwarantuje równości obywateli, nie gwarantuje również ochrony kobiet przed przemocą? Proszę powiedzieć, czy istnieje konieczność ratyfikacji konwencji niezgodnej z polską konstytucją. Czy coś się zmieniło? Pana poprzednik kontestował te zapisy. Mówił, że są one niezgodne z polskim prawem, mówił, że są niezgodne z polską konstytucją. My dzisiaj (*Dzwonek*) wiemy na pewno, że kiedy ta konwencja zostanie ratyfikowana, stanie się prawem. To ona będzie implikowała dalsze działania rządu i wszystkich organów państwa.

Drugie pytanie kieruję do ministra spraw zagranicznych. Panie ministrze, to właśnie Ministerstwo Spraw Zagranicznych w 2012 r., odpowiadając na interpelację, stwierdziło, że ten projekt jest (*Poruszenie na sali*) niezgodny z podstawowymi zasadami porządku prawnego obowiązującego...

(*Głosy z sali: Czas się skończył...*)

Marszałek:

Czas, panie pośle.

Posel Tadeusz Woźniak:

...w Rzeczypospolitej Polskiej. Co się zmieniło? Co się zmieniło, panie ministrze?

Pani premier, do pani kieruję pytanie ostatnie: Czy pani swoją wiarę i moralność dzisiaj pozostawiła w domu, czy zabrała je pani ze sobą do pracy?

Marszałek:

Panie pośle, bez takich insynuacji.

Posel Tadeusz Woźniak:

Dowiemy się po głosowaniu.

Marszałek:

Dziękuję. Czas się skończył.

Posel Tadeusz Woźniak:

Dziękuję bardzo.

Marszałek:

Pan poseł Girzyński.
Następnie pani poseł Wróbel.

Posel Zbigniew Girzyński:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! W tej Izbie padało wiele przykładów przemocy w rodzinie w Polsce... (*Posel Stefan Niesiołowski: Jak tam w Paryżu?*)

...i słów dotyczących ilości takich przypadków. Ale czy państwo wiecie, że Polska jest jednym z tych krajów w Europie, gdzie odnotowuje się najmniej przypadków przemocy? Więcej jest we Francji, w Niemczech, we wszystkich w zasadzie krajach Europy Zachodniej. Co więcej, w Polsce ta przemoc, która ma miejsce, jest bardzo dobrze zdiagnozowana. Do przemocy w 2/3 przypadków dochodziło, niestety, pod wpływem alkoholu. Dlaczego więc zamiast rozwiązywać to, co jest w Polsce problemem, a nadużywanie alkoholu i wynikająca z tego przemoc jest u nas problemem, sięgamy po wzorce z Europy Zachodniej, które niestety do niczego dobrego nie doprowadziły? Tam to cywilizację zniszczyło, a dzisiaj na gruzach tej dawnej cywilizacji jest niszczona rodzina, również przez przemoc. Próbuje się te złe wzorce zastosować (*Dzwonek*) u nas...

Marszałek:

Czas, panie pośle.

Posel Zbigniew Girzyński:

...gdzie cywilizacja jeszcze dobrze funkcjonuje.

I króciutkie, jednozdaniowe pytanie do MSZ, o tłumaczenie, bo rzeczywiście jest zasadnicza wątpliwość dotycząca tłumaczenia.

Marszałek:

Panie pośle, proszę walczyć o cywilizację w ramach przyznanego czasu. (*Wesołość na sali, oklaski*)

Dziękuję.

Pani poseł Marzena Dorota Wróbel, niezależna.

Proszę bardzo.

Następny w kolejności Rafał Grupiński.

Poseł Marzena Dorota Wróbel:

Konwencja zakłada, że źródłem przemocy wobec kobiet są stereotypowe role, które są im narzucane, zwłaszcza w rodzinie, a także zwyczaje, tradycja, kultura i religia.

(*Poseł Stefan Niesiołowski: Głównie kultura picia.*)

Tak więc chciałabym się dowiedzieć od Platformy Obywatelskiej, w jaki sposób będzie wyzwalała polskie kobiety od polskiej tradycji, kultury i religii, bo akurat te czynniki do tej pory chroniły polskie kobiety przed przemocą. Ja jestem dumna z tego, że jestem Polką, i jestem dumna z tego, że jestem chrześcijanką...

(*Głos z sali: Czas!*)

...bo właśnie dlatego mnie i inne osoby tej samej co ja płci...

(*Głos z sali: Czas, zegarek!*)

...chroniło to do tej pory przed przemocą. W tej chwili chcecie ten porządek cywilizacyjny, kulturowy zniszczyć. Chcecie wprowadzić jakąś cywilizację i kulturę, które są obce naszej tradycji, naszym zwyczajom. (*Dzwonek*)

Marszałek:

Pani poseł, czas mija.

Poseł Marzena Dorota Wróbel:

Zastanówcie się, bo w ten sposób niszczyacie społeczeństwo polskie, niszczyacie naród.

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Pan poseł Rafał Grupiński, Platforma Obywatelska.

Poseł Rafał Grupiński:

Panie Marszałku! Pani Premier! Wysoka Izbo! Chciałbym tylko wypowiedzieć bardzo proste w istocie i – jak mi się wydaje – oczywiste zdanie, które...

(*Poseł Anna Zalewska: Wniosek formalny czy pytanie?*)

To jest pytanie, które kieruję także do pani poseł. Mianowicie dlaczego dzieje się tak, że 89% Polaków oczekuje tej konwencji? Ponieważ oczekuje skutecznej walki z przemocą... (*Gwar na sali*)

(*Głos z sali: Tytuł konwencji...*)

...domową, z przemocą wobec dzieci i wobec kobiet. Trzeba to wreszcie dopełnić. To, co mamy w naszym prawodawstwie, trzeba wreszcie dopełnić.

(*Głos z sali: Kodeks karny.*)

Słyszę tutaj tyle jakichś dziwnych zastrzeżeń i obaw dotyczących definicji płci, definicji kobiety, szczególnie z ust pań posłanek. Otóż art. 3 lit. f mówi bardzo wyraźnie, bo jest tam definicja kobiety, że kobieta oznacza także dziewczęta poniżej 18. roku życia. (*Dzwonek*) Nie mylcie więc spraw, czytajcie dokumenty ze zrozumieniem, a potem podnoście głos. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Sprawozdawca komisji pan poseł Robert Kropiwnicki chce skorzystać ze swojego prawa.

Proszę bardzo.

Poseł Robert Kropiwnicki:

Panie Marszałku! Pani Premier! Chciałbym przypomnieć państwu posłom o tym, że rząd złożył oświadczenie w związku z ratyfikacją o tym, że konwencja będzie interpretowana zgodnie z konstytucją, czyli wszelkie państwa wątpliwości, że cokolwiek będzie niezgodne z konstytucją, są bezzasadne.

(*Głos z sali: Jaki jest tego charakter...*)

(*Poseł Krystyna Pawłowicz: Oświadczenie nie jest źródłem prawa.*)

Otóż nie można interpretować konwencji wbrew konstytucji. I to naprawdę jest kluczowa sprawa. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję za to wyjaśnienie.

Do głosu zgłosił się także minister sprawiedliwości pan Cezary Grabarczyk.

Minister Sprawiedliwości Cezary Grabarczyk:

Panie Marszałku! Pani Premier! Wysoki Sejmie! Zjawisko przemocy domowej, zjawisko znęcania się nad członkami rodziny nie jest niestety w Polsce zjawiskiem teoretycznym.

(*Głos z sali: Nikt tego nie mówi.*)

Potwierdza to ten wykres. To są tylko przypadki zakończone wyrokiem skazującym. W 2007 r. to było

Minister Sprawiedliwości Cezary Grabarczyk

16 850 spraw, które zakończyły się wyrokiem skazującym. Od 2007 r. liczba przypadków zakończonych skazaniem zmniejsza się.

(Poseł Krzysztof Szczerski: Walczymy z przemocą.)

To znaczy, że jako społeczeństwo coraz skuteczniej działamy z tym zjawiskiem.

(Poseł Krzysztof Szczerski: To po co nam konwencja?)

(Głos z sali: Właśnie żeby tego nie było.)

Konwencja jest potrzebna dlatego, że ciągle jeszcze jest kilkanaście tysięcy spraw rocznie, które kończymy wyrokiem skazującym. Konwencja pomoże nam skuteczniej zwalczać zjawisko przemocy.

(Poseł Krystyna Pawłowicz: Jak w Szwecji.)

Pomoże nam tym bardziej, że rząd zadbał o to, aby postanowienia konwencji były interpretowane i stosowane zgodnie z polską konstytucją. Dlatego proszę Wysoką Izbę o poparcie projektu ustawy. (Oklaski)

Marszałek:

Dziękuję bardzo panu ministrowi.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 2. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 438 posłów. Za – 170, przeciw – 260, wstrzymało się 8.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę odrzucił.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Do pytań zgłosili się pani poseł Małgorzata Sadurska, pani poseł Beata Kempa, pan poseł Tadeusz Iwiński, pani poseł Marzena Dorota Wróbel, pan poseł Girzyński i pan poseł Ludwik Dorn.

(Głos z sali: Po co pytania?)

Jeszcze pani poseł Nowicka.

Zamykam listę.

Pani poseł Sadurska, Prawo i Sprawiedliwość.

Proszę bardzo.

Poseł Małgorzata Sadurska:

To jest zdecydowanie konwencja o przemocy. Jest przemoc wobec polskiego parlamentu, czyli siłowe przepychanie konwencji. (Poruszenie na sali) Przemoc pani premier Kopacz wobec posłów Platformy, żeby głosowali za. Przemoc wobec polskiej rodziny, bo konwencja ją niszczy.

Marszałek:

Pytanie, pani poseł.

Poseł Małgorzata Sadurska:

Mam żal do pani Kopacz, bo z jednej strony przedstawia się jako matka Polka, która dba o dzieci, kreuje się na nią, a z drugiej strony tą konwencją niszczy polską rodzinę. Pani premier, w pani przypadku widać, że wszystko jest na sprzedaż. Pani zrobi wszystko, żeby zdobyć głosy lewicowego elektoratu. Mam pytanie do państwa posłów. Dlaczego nie wsłuchujecie się w głos prof. Zolla, którego znaczenie doskonale...

(Poseł Antoni Macierewicz: Wasz guru.)

...a który powiedział, że konwencja to jest zamach na naszą cywilizację, że wszystkie instrumenty prawne obecne w konwencji istnieją już w naszym systemie prawnym? Panie ministrze Grabarczyk, nie trzeba więc wprowadzać konwencji, trzeba stosować prawo. (Dzwonek) Tylko i wyłącznie stosować prawo.

Marszałek:

Dziękuję, czas minął.

Poseł Małgorzata Sadurska:

Nie wprowadzajmy do polskiego systemu prawnego konia trojańskiego, który pod piękną nazwą, który pod szczytnymi hasłami i ideami niszczy polską rodzinę.

Marszałek:

Po raz drugi zwracam pani uwagę, że czas minął.

Poseł Małgorzata Sadurska:

On niszczy polską kulturę, niszczy polskie wartości. Dziękuję bardzo. (Oklaski)

Pan mi przeszkadzał, panie marszałku.

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Pani poseł Beata Kempa. Przygotowuje się poseł Iwiński.

Proszę trzymać się limitu czasu – 1 minuta.

Poseł Beata Kempa:

Wysoka Izbo! Panie Ministrze Grabarczyk! Trzeba umieć czytać statystyki, to jest umiejętność, którą rzeczywiście trzeba posiadać. Chcę panu powiedzieć, że te statystyki polskie trzeba umieć czytać w kontekście statystyk, które sporządziła unijna Agencja Praw Podstawowych. Mówią one wyraźnie, że kraje,

Posel Beata Kempa

które przyjęły konwencję, mają dwa – trzy razy wyższy odsetek przemocowy niż Polska. Zatem trzeba pokazać, jakie są skutki tej konwencji.

Panie marszałku, pan minister spraw zagranicznych nie odpowiedział na pytanie, które kraje nie przyjęły i czy nie przyjęły Niemcy. Żądam odpowiedzi na to pytanie.

(*Posel Rafał Grupiński*: Malta też przyjęła tę konwencję.)

I druga rzecz – Szwecja. Postęp po szwedzku – polecam państwu film, jest na YouTube: „Postęp po szwedzku”, o tym, jak konwencja mogła zniszczyć społeczeństwo. Oto dane: 45% osób nie jest odbieranych po śmierci przez rodziny, chociażby po to, żeby je pochować, 70% gospodarstw to gospodarstwa jednoosobowe, 12 tys. dzieci rocznie jest odbieranych od rodziców (*Dzwonek*), na 38 tys. zawartych związków – 31 tys. rozwodów. I wreszcie ostatnia dana – i to jest cel konwencji – 40 tys. dzieci ma przynajmniej jednego rodzica homoseksualnego. Do tego chcecie doprowadzić, do tego doprowadził już jeden kraj i będą doprowadzać kolejne.

Marszałek:

Dziękujemy.

Posel Beata Kempa:

To jest właściwy cel, pani premier. Czy takiej Polski pani chciała, czy pani chce wprowadzić Polskę w takie nowe obyczaje i w nowe, nie wiem, tradycje, kulturę...

Marszałek:

Dziękuję, pani poseł. Pytanie, rozumiem, retoryczne.

Posel Beata Kempa:

Proszę pana ministra Schetynę o odpowiedź. (*Oklaski*)

Marszałek:

Pytanie było retoryczne. Dziękuję.

Pan poseł Tadeusz Iwiński, następnie pani poseł Wróbel.

Posel Tadeusz Iwiński:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Dobiega końca swoista droga przez mękę wiodąca do ratyfikacji tego

dokumentu, który ONZ uznaje za złoty standard polityki antyprzemocowej. Rada Europy, istniejąca od 66 lat, najważniejsza organizacja chroniąca prawa człowieka – Polska należy do niej od 33 lat – pracuje, przyjmując konwencje. I to jest jedna z najważniejszych spośród 200 konwencji.

Moje pytanie jest takie: Czy duża część Izby ma świadomość, że również Watykan uczestniczył, będąc obserwatorem Rady Europy, był obecny przy pracach nad tą konwencją i zgłosił określone wątpliwości i uwagi, które zostały uwzględnione? To nie jest dokument ideologiczny ani antyreligijny.

(*Posel Małgorzata Sadurska*: Ale nie podpisał.)

To jest dokument prawno-organizacyjny, który zapewnia funkcjonowanie oficjalnej infolinii, stworzenie większej liczby schronisk itd. (*Dzwonek*)

I kończę to tym... (*Poruszenie na sali*)

Marszałek:

Proszę o spokój na sali.

Proszę o spokój na sali i nieużywanie nieparlamentarnych słów.

Proszę bardzo, panie pośle. Proszę kończyć.

Posel Tadeusz Iwiński:

Jedno zdanie, panie marszałku, ponieważ nie pozwolono mi skończyć.

Marszałek:

Proszę kończyć.

Posel Tadeusz Iwiński:

Erskine Caldwell, wybitny amerykański pisarz, mówił, że czasem wątpliwości dowodzą znajomości rzeczy. Otóż to nie jest ten przypadek, tu wątpliwości nie dowodzą znajomości rzeczy. (*Oklaski*)

A pytanie sformułowałem wcześniej.

(*Posel Krystyna Pawłowicz*: Nie kłam.)

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Chciałbym upewnić panią poseł Beatę Kempę, że rząd odpowie na jej pytanie. Na koniec głos zabierze przedstawiciel Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Pani poseł Marzena Dorota Wróbel, następnie poseł Girzyński.

Proszę bardzo.

1 minuta na zadanie pytania.

Posel Marzena Dorota Wróbel:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! To, co najgorsze w tej konwencji, dotyczy systemu edukacyjnego, o czym już mówili moi poprzednicy. Te zapisy, które tam są, są skandaliczne. Dzieci na wszystkich etapach edukacyjnych mają poznawać niestereotypowe role społeczne i, w domyśle, należy zwalczać... nie zwalczać, a popierać te niestereotypowe role społeczne. To w sposób naturalny wiąże się z innym dokumentem, który ostatnio środowiska lewicowo-feministyczne próbowały nam wcisnąć, ze standardami edukacji seksualnej Światowej Organizacji Zdrowia. Zgodnie z tymi standardami dzieci od 4. do 6. roku życia miałyby już uzyskiwać informacje na temat innych form rodziny, na temat rodzin jedнопłciowych (*Dzwonek*), na temat dzieci, które rodzą się i wychowują w tego typu stadiach. Dziewczynki w wieku od 12 do 15 lat...

Marszałek:

Czas, pani poseł.

Posel Marzena Dorota Wróbel:

...miałyby już dokonywać wolnych wyborów w zakresie zachowań seksualnych i partnerów seksualnych – wolnych i świadomych wyborów...

Marszałek:

Pani poseł, czas. I pytanie.

Posel Marzena Dorota Wróbel:

...czyli miałyby mieć już tego typu doświadczenia, w ten sposób tylko można to tłumaczyć. Czy tego typu... (*Głos z sali: Co to jest?*)

Marszałek:

Pani poseł, do mnie, proszę. Dziękuję bardzo.
Pan poseł Girzyński, następnie poseł Ludwik Dorn.

Posel Zbigniew Girzyński:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Wybitny brytyjski, angielski historyk, zresztą przy okazji także członek tamtejszego parlamentu, Edward Gibbon...

(*Posel Jacek Kwiatkowski: Oddaj forszę!*)

...w jednej z najważniejszych książek, jakie powstały, „Zmierzch i upadek Cesarstwa Rzymskiego”, napisał następujące słowa: „Cesarstwo Rzymskie nie

upadło samo, ono zostało zamordowane”. Przyjmując tę konwencję, bierzemy udział w mordowaniu naszej cywilizacji. (*Oklaski*) To nie jest oczywiście coś, co przesądza o jej upadku, ale to jest jeden z elementów, które będą powodować, i powodują, że ona jest rozsadzana, jej fundamenty są niestety rozsadzane – są rozsadzane tego typu dokumentami. Nie róbmy tego, ponieważ to nie jest tak, że życie powoduje próżnię. Ta próżnia zostanie zastąpiona przez inną cywilizację. W Europie Zachodniej to widać. Odcięto się od chrześcijaństwa, od cywilizacji zachodniej, wchodzi islam, wchodzi cywilizacja (*Dzwonek*) zupełnie sprzeczna, gdzie rzeczywiście jest problem przemocy. Czy tego rzeczywiście państwo chcecie, żeby nasza cywilizacja upadła i żeby została zastąpiona przez inną, która akurat, jeżeli chodzi o przemoc, jest najgorszą z możliwych? (*Oklaski*)

(*Posel Stefan Niesiołowski: Do kabaretu.*)

Marszałek:

Panie pośle, jak czytałem Gibbona, to on raczej obwiniał wojny domowe wynikłe z przyjęcia chrześcijaństwa jako religii państwowej, ale może czytaliśmy inne tomy (*Wesołość na sali*) i w innych językach. (*Oklaski*)

(*Posel Antoni Macierewicz: Źle pan czytał.*)

(*Głos z sali: Brawo!*)

Pan poseł Ludwik Dorn.

Posel Ludwik Dorn:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Mam pytania do rządu, i to są rzeczywiście pytania.

Po pierwsze: Czy przyjęcie tej konwencji spowoduje konieczność jakichkolwiek zmian w istniejącym ustawodawstwie z prawem karnym na czele, czy też nie? Bo jeżeli nie, to pytanie: Po co?

Po drugie: Czy przyjęcie tej konwencji w jakikolwiek sposób w polskich warunkach ustrojowych wpłynie na linię orzecznictwa sądów, która tak się nie podoba pani marszałek Nowickiej?

Po trzecie: Czy przyjęcie tej konwencji wpłynie, czy też nie wpłynie na rozdysponowanie środków publicznych? To znaczy czy zwiększy się pula środków publicznych kierowanych do organizacji pozarządowych zajmujących się walką ze stereotypowymi rolami społecznymi, czy też się nie zwiększy?

Po czwarte: Czy po przyjęciu tej konwencji rząd przewiduje włączenie walki ze stereotypowymi rolami społecznymi do podstawy programowej w przedszkolach i szkołach? Dziękuję.

Marszałek:

Dziękuję panu marszałkowi za pierwsze merytoryczne pytania w tej dyskusji. (*Poruszenie na sali*)

(*Posel Małgorzata Sadurska: Co to za ocenianie?*)

Marszałek

Mam nadzieję, że sprawozdawca komisji i przedstawiciel rządu się do nich odniosą.

Jako ostatnia do zadania pytania zgłosiła się pani poseł Nowicka.

Proszę bardzo.

Posel Wanda Nowicka:

Panie Marszałku! Pani Premier! Wysoka Izbo! Dzisiaj jest naprawdę historyczny dzień, na który czekały tysiące kobiet w całej Polsce od wielu lat. W tym dniu, kiedy za chwilę przegłosujemy i przyjmimy historyczną i tak ważną konwencję o przeciwdziałaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, nie sposób nie zadumać się nad tym, dlaczego trwało to tak długo. Gdyby udało się ją przyjąć wcześniej, tysiące kobiet otrzymałyby lepszą pomoc i uzyskałyby ją szybciej. Procedury prawne toczyłyby się sprawniej, wiele kobiet albo by nie zginęło, albo zostałyby uratowanych przed przemocą.

Cieszę się jednak, że dzisiaj przegłosujemy ustawę o ratyfikacji konwencji. Wierzę, że choć długo czekaliśmy na ratyfikację, szybko zostanie ona wdrożona...

(Poseł Krystyna Pawłowicz: Obalimy ją!)

...tak by tysiące kobiet w Polsce jak najszybciej otrzymały właściwą pomoc. Jeszcze raz przypominam: Kto dzisiaj jest przeciw konwencji, w istocie opowiada się po stronie sprawców przemocy. Dziękuję. (Okłaski)

(Poseł Krzysztof Szczerski: To jest oszczerstwo.)

(Głos z sali: Brawo!)

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Mam nadzieję, że pozostałe wątpliwości wyjaśni sprawozdawca komisji pan poseł Robert Kropiwnicki.

W następnej kolejności głos zabierze przedstawiciel Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Proszę bardzo.

Posel Robert Kropiwnicki:

Pani Premier! Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Otóż wbrew temu, co podnosiło wielu z państwa posłów, że dokument jest ideologiczny, chcę powiedzieć, że to jest dokument naprawdę czysto prawny, niezawierający żadnej ideologii. (Poruszenie na sali)

(Głosy z sali: Nie, nieprawda!)

I z tym przede wszystkim musimy się zmierzyć. Dokument ten pomoże przede wszystkim władzy publicznej w Polsce każdego szczebla koordynować walkę z przemocą. Proszę pamiętać, że ok. 30% kobiet doświadcza przemocy. Jest to ogromny problem społeczny. Musimy pomóc samorządom tworzyć ośrodki opieki nad samotnymi matkami, a także linie te-

lefoniczne, żeby ośrodki kryzysowe mogły realizować działania profilaktyczne. I to będzie wspierała konwencja. (Poruszenie na sali)

(Poseł Krystyna Pawłowicz: Co pan opowiada?)

Nie jest to zatem dokument ideologiczny, lecz czysto prawny, wspierający profilaktykę walki z przemocą. Dziękuję bardzo. (Okłaski)

(Poseł Krystyna Pawłowicz: A bez konwencji nie można?)

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Proszę o spokój na sali.

W ostatniej kolejności pan minister Artur Nowak-Far, Ministerstwo Spraw Zagranicznych.

Proszę bardzo, było wiele pytań, w tym pytanie pani poseł Kempy.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Artur Nowak-Far:

Panie Marszałku! Pani Premier! Państwo Ministrowie!

(Poseł Anna Zalewska: Wysoka Izbo...)

Bardzo dziękuję za odpowiedź.

Wysoka Izbo! Jeżeli państwo pozwolicie, zmienię nieco kolejność odpowiedzi na zadane pytania, dlatego że pierwsze fundamentalne zagadnienie dotyczy tłumaczenia tekstu konwencji. Macie przed sobą osobę, która może dokonać autentycznej interpretacji tego, co zostało powiedziane na posiedzeniu komisji, bo to ja jestem autorem tej wypowiedzi. Ona brzmiała mniej więcej tak: Każde tłumaczenie, jakiegokolwiek, również z języka ogólnego, nie tylko tłumaczenie tekstów prawnych, ma charakter idiomatyczny. Idiomatyczność m.in. wyraża się tym, że jeżeli weźmiemy określenie z języka obcego, przetłumaczymy na nasz język, to jak przetłumaczymy z powrotem na język oryginału, niekoniecznie otrzymamy ten sam wynik. Nie jest to nic zadziwiającego.

W tekstach prawnych ta idiomatyczność jest jeszcze pogłębiona, co oznacza, że jeżeli mamy do czynienia na przykład z takim określeniem jak gender, to nie we wszystkich przepisach, jak by chciano w jednej z przedstawionych Sejmowi opinii, to określenie będzie tłumaczone zgodnie z jednolitym kanonem, czyli nie zawsze będzie tłumaczone jako płeć społeczno-kulturowa. Pójście tą drogą doprowadziłoby do nieporozumień, a nawet błędnych tłumaczeń. Zatem konkluzja mojego wystąpienia była taka, że jak w przypadku każdej – powtarzam: każdej – konwencji międzynarodowej, to tłumaczenie będzie jeszcze przedmiotem oglądu ministra spraw zagranicznych. Ewentualne zmiany, ale o charakterze technicznym, mogą być wprowadzone. Natomiast zapewniałem komisję, i niniejszym również zapewniam Wysoką Izbę, że nie ma w tłumaczeniu takich rozwiązań językowych,

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Artur Nowak-Far

które by wprowadzały jakiegokolwiek członka Wysockiej Izby w błąd co do tego, nad czym glosuje, jaki jest sens poszczególnych przepisów. Krótko mówiąc, w ostatecznej ocenie jestem skłonny powiedzieć, że jakkolwiek to tłumaczenie jest niedoskonałe, i właśnie w takim znaczeniu użyłem słowa „niedoskonałe”, to może być jak najbardziej zaakceptowane. Ewentualne dostosowania techniczne, które nie zmieniają sensu konwencji, będą dokonane po ratyfikacji, a przed przedłożeniem panu prezydentowi tekstu konwencji do podpisu.

(*Posel Małgorzata Sadurska: Przed, a nie po.*)

Natomiast jeżeli chodzi o kwestie związane z zasadzie z sensem przepisu art. 14 i tego, co w języku tej debaty określamy często jako wspieranie, promowanie niestereotypowych ról społecznych, to trzeba to określić widzieć w kontekście całego przepisu art. 14 konwencji. Ten artykuł mówi o wszelkich działaniach, które służą zapobieganiu podstawowym, zasadniczym przyczynom przemocy wobec kobiet i przemocy domowej. Ten przepis wymaga między innymi, żeby oprócz informowania o niestereotypowych rolach społecznych wprowadzono inne elementy edukacji, które miałyby służyć również zapobieganiu przedstawiania kobiety jako osoby niższej, która może być w takim kodzie kulturowym ofiarą przemocy. Krótko mówiąc, prowadzi mnie to do wniosku, że nie można z art. 14 wywodzić, że prowadzi on do jakiegoś rozbicia polskiego porządku prawnego w odniesieniu do zapobiegania przemocy domowej i przemocy wobec kobiet.

(*Posel Krystyna Pawłowicz: Osobista interpretacja.*)

Wskazano również, że projekt, zgodnie z informacją, której udzieliło Ministerstwo Spraw Zagranicznych w 2012 r., najpewniej był to początek tego roku, uznany był za niezgodny – cytuję tutaj wypowiedź, pytanie – z podstawowymi zasadami porządku prawnego Rzeczypospolitej. Proszę państwa, takie określenie wedle mojej najlepszej wiedzy nie zostało użyte, dlatego że nie mogło być użyte. Projekt nie jest niezgodny i nigdy nie był niezgodny z zasadniczymi, podstawowymi zasadami porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej.

(*Posel Krystyna Pawłowicz: Artykuł 18.*)

Natomiast... (*Gwar na sali*)

Marszałek:

Proszę o niepokrzykiwanie z sali.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Artur Nowak-Far:

Mówiliśmy o tym i zawsze wspominaliśmy, jeżeli chodzi o tamten wczesny okres pracy nad ratyfikacją,

ustawą ratyfikacyjną, że wskazywano wtedy na niezgodność polskiego systemu prawnego, polskich regulacji ze standardem konwencyjnym.

(*Głos z sali: Niestety.*)

Natomiast od tamtego czasu sporo minęło, było sporo prac parlamentarnych. Między innymi chodzi o zasadnicze rozwiązania, których nie było w porządku prawnym, a obecnie są. Chodzi o rozwiązania kodeksowe dotyczące ścigania gwałtu jako przestępstwa. Przypominam, że pierwotnie było tak, że gwałt był ścigany tylko na podstawie doniesienia ofiary. Natomiast obecnie, zgodnie ze standardem konwencyjnym, jest on ścigany z urzędu.

Była kwestia dotycząca argumentu, który odnosi się do tego, że konwencja przeczy, jest sprzeczna z polską tradycją, kulturą, jak również z wyznawanymi w Polsce przekonaniami religijnymi i że to wymaga jakichś działań. Konwencja nie dotyczy działań negatywnych w takim rozumieniu, jak to zostało przedstawione w pytaniu. Konwencja dotyczy promowania pozytywnych postaw, które są trzonem polskiej tradycji, kultury i religii. (*Gwar na sali*)

Marszałek:

Panią posel Pawłowicz przywołuję do porządku po raz pierwszy.

(*Posel Mariusz Błaszczak: To jest nierówne traktowanie.*)

Zwróciłem już uwagę.

(*Posel Jarosław Kaczyński: Pan toleruje najbardziej beczelne chamstwo.*)

Proszę całą salę, aby pozwoliła przedstawicielowi rządu dokończyć kwestię.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Artur Nowak-Far:

Istotnie konwencja wymaga wyeliminowania, oczekuje wyeliminowania tych elementów tradycji, kultury, religii we wszystkich państwach stronach, również w tych państwach, które nie są w europejskim kręgu kulturowym, bo to też trzeba powiedzieć, które sprzyjają postawom sprzyjającym przemocy czy prowadzącym do przemocy wobec kobiet. Pytanie, czy konwencja jest potrzebna w kontekście obowiązującego polskiego porządku prawnego. Otóż tak, dlatego że jest ona ważnym impulsem do między innymi obecnie wprowadzanych zmian tego porządku. Tutaj wspomnę o poważnych zmianach, które są w tej chwili przedmiotem prac legislacyjnych, jeżeli chodzi o ustawę o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie. Tutaj nastąpi, na pewno musi nastąpić zmiana definicji przemocy w rodzinie i poszerzenie jej o przemoc ekonomiczną.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Artur Nowak-Far

Przewidziana jest również zmiana ustawy o Policii, w szczególności jeżeli chodzi o rozwiązywanie dotyczące izolacji sprawcy od ofiary. W tej chwili konstrukcja dotycząca izolacji sprawcy od ofiary nie jest konstrukcją pełną. Nie gwarantuje w każdych okolicznościach takiej prawidłowej ochrony, jak wymaga tego konwencja.

Jeżeli chodzi o liczbę ratyfikacji, to konwencję podpisało 28 państw, 15 państw ją ratyfikowało. W grupie tych państw jest 8 państw Unii Europejskiej. W grupie tych 8 państw nie ma Niemiec, natomiast Niemcy nie podpisują tego z powodu, dla którego Polska również zwlekała z podpisaniem i ratyfikacją konwencji. Mianowicie Niemcy pracują w tej chwili nad bardzo rozległą zmianą swojego porządku prawnego tak, żeby dostosować rozwiązania do wymogów konwencyjnych.

Jeżeli chodzi o skutki finansowe, to dokładnych danych nie mam, dlatego że te skutki nie są znaczące. Rozwiązanie, które zostało przyjęte, jest takie, że poszczególne resorty, które będą zobowiązane do wykonania swojej części zobowiązań konwencyjnych, przyjmą to do swoich budżetów. Nie doprowadzi to do zwiększenia, krótko mówiąc, budżetów któregośkolwiek z resortów. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję panu ministrowi.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy o ratyfikacji Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, sporządzonej w Stambule dnia 11 maja 2011 r., w brzmieniu przedłożenia zawartego w druku nr 2515, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. Za – 254, przeciw – 175, wstrzymało się 8. (*Oklaski*)

Stwierdzam, że Sejm uchwalił ustawę o ratyfikacji Konwencji Rady Europy...

(*Głos z sali: Skandal! (Poruszenie na sali)*)

(*Głos z sali: Brawo!*)

...o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, sporządzonej w Stambule dnia 11 maja 2011 r. (*Poruszenie na sali*)

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 22. porządku dziennego: Wybór uzupełniający członka Trybunału Stanu (druki nr 3051 i 3102).

Pan Grzegorz Górski złożył rezygnację ze stanowiska członka Trybunału Stanu.

W związku z tym Sejm, na podstawie art. 17 ust. 2 ustawy o Trybunale Stanu w związku z art. 26 ust. 1 i 3 regulaminu Sejmu, dokona wyboru uzupełniającego.

Na stanowisko członka Trybunału Stanu zgłoszona została kandydatura pana Piotra Pszczółkowskiego.

Proszę o zabranie głosu pana posła Stanisława Piotrowicza w celu przedstawienia kandydatury zgłoszonej przez posłów Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość oraz opinii komisji.

Posel Stanisław Piotrowicz:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Posłowie! Dnia 3 lutego 2015 r. Komisja Sprawiedliwości i Praw Człowieka rozpatrzyła kandydaturę pana Piotra Pszczółkowskiego na stanowisko członka Trybunału Stanu, zgłoszoną przez klub Prawo i Sprawiedliwość. Pragnę podkreślić, że komisja pozytywnie zaopiniowała tę kandydaturę. W toku posiedzenia nie złożono żadnych zastrzeżeń.

Pragnę przypomnieć państwu, że pan Piotr Pszczółkowski urodził się 23 sierpnia 1970 r. w Łodzi. W 1994 r. ukończył studia prawnicze na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Łódzkiego. W latach 1994–1998 odbył 4-letnią aplikację adwokacką w Izbie Adwokackiej w Łodzi, zakończoną egzaminem adwokackim złożonym w 1998 r., chcę podkreślić, co rzadko się zdarza, z wynikiem celującym. Od 1990 r. prowadzi nieprzerwanie praktykę adwokacką w kancelarii w Łodzi i w jej filii w Warszawie. Prowadzi praktykę w zakresie ogólnym w obszarze prawa karnego, cywilnego i gospodarczego. Zajmuje się szkoleniem pracowników korporacyjnych z podstaw prawa i zagadnień etycznych. Sprawuje obowiązki patrona wielu aplikantów adwokackich.

Warto podkreślić, że w samorządzie zawodowym pełnił funkcję członka sądu dyscyplinarnego, jak również zastępcy rzecznika dyscyplinarnego w Okręgowej Radzie Adwokackiej w Łodzi. Świadczy to o wyjątkowym zaufaniu, jakim darzy go korporacja adwokacka. Warto też podkreślić, że w ostatnich latach pan mecenas Piotr Pszczółkowski zajmuje się prawnymi aspektami katastrofy smoleńskiej. Pełnił i nadal pełni obowiązki pełnomocnika kilkudziesięciu osób wykonujących prawa pokrzywdzonych 23 ofiar katastrofy smoleńskiej w postępowaniach karnych prowadzonych przez wojskowe i powszechne jednostki prokuratury.

Drodzy Państwo! Zarówno wykształcenie, jak i bogate doświadczenie zawodowe wskazują, iż pan Piotr Pszczółkowski jest dobrym kandydatem na sędziego Trybunału Stanu.

W toku posiedzenia komisji wskazywano, że sędziowie powoływani są przez Sejm parytetowo. Partia ma taką samą parytetową reprezentację w trybunale, jaką ma w Sejmie. Miejsce zwolnione w Trybunale Stanu jest miejscem przynależnym Prawu i Sprawiedliwości. Panie i panowie posłowie, jednocześnie jako przedstawiciel wnioskodawców dodam, że jeżeli

Posel Stanisław Piotrowicz

mimo pozytywnego zaopiniowała przez komisję kandydatura ta zostanie odrzucona, to niewątpliwie będzie to decyzja haniebna. Będzie oznaczała jednocześnie dyskryminację pokrzywdzonych w tej wielkiej narodowej tragedii. Chciałbym mieć jednak nadzieję, że nie dojdzie dziś do podjęcia tej haniebnej decyzji tu, w parlamencie. Dziękuję. *(Oklaski)*

Marszałek:

Panie pośle, trzeba ważyć słowa.

Z wnioskiem formalnym zgłosił się pan poseł Krzysztof Szczerski.

Proszę bardzo.

(Poseł Krzysztof Szczerski: Po głosowaniu, jeśli można, panie marszałku.)

Po głosowaniu. OK.

Dziękuję panu posłowi.

Czy ktoś z pań i panów posłów pragnie zabrać głos w sprawie przedstawionej kandydatury?

Nikt się nie zgłasza.

Przechodzimy do głosowania.

Zgodnie z art. 31 ust. 1 regulaminu Sejmu Sejm wybiera członków Trybunału Stanu bezwzględną większością głosów.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za wyborem pana Piotra Pszczółkowskiego na członka Trybunału Stanu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 427 posłów. Większość bezwzględna – 214. Za – 159, przeciw – 236, wstrzymało się 32.

Stwierdzam, że wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów Sejm nie dokonał wyboru uzupełniającego członka Trybunału Stanu.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 23. porządku dziennego: Zmiany w składach osobowych komisji sejmowych (druk nr 3129).

Bardzo proszę, wniosek formalny.

Posel Krzysztof Szczerski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! W imieniu Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość, w nawiązaniu do poprzedniego głosowania, dotyczącego ustawy ratyfikującej konwencję przemocową, chciałbym prosić o przerwę, zwołanie Konwentu Seniorów, aby Konwent Seniorów przyjął od nas oświadczenie mówiące o tym, że Prawo i Sprawiedliwość w związku z faktem, o którym mówił na tej sali także minister spraw zagranicznych, że prezydent otrzyma do podpisu inny tekst konwencji niż ten, na który przed chwilą Sejm wyraził zgodę...

(Poseł Stefan Niesiołowski: Tego nie mówił.)

...Prawo i Sprawiedliwość, a także przyszły rząd Prawa i Sprawiedliwości *(Wesołość na sali)* tę decyzję od samego początku traktuje jako non est, jako niezaistniałą. Nie będziemy tej decyzji traktować jako decyzji formalnej. Zaostrzymy kary dla przestępców, poprawimy pomoc dla ofiar przemocy, a decyzję o ratyfikacji w sensie formalnym uznajemy za niezaistniałą od samego początku, jako decyzję non est. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

(Poseł Stefan Niesiołowski: A Polska istnieje? Może Polski nie ma?)

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Nie ma potrzeby zwoływania Konwentu Seniorów w tej sprawie. Może pan poseł przesłać stanowisko swojego klubu na piśmie, ale w tej sprawie zdecydował Sejm. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

(Poseł Stefan Niesiołowski: Ogłoszcie, że Polski nie ma.)

Prezydium Sejmu na podstawie art. 20 ust. 1, art. 137 ust. 4 oraz art. 148a ust. 9 regulaminu Sejmu, po zasięgnięciu opinii Konwentu Seniorów, przedłożyło wniosek w sprawie zmian w składach osobowych komisji sejmowych.

Czy ktoś chce zabrać głos w sprawie przedstawionych propozycji?

Jeśli nie, to przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku w sprawie zmian w składach osobowych komisji sejmowych, w brzmieniu proponowanym w druku nr 3129, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 415 posłów. Za – 409, przeciw – 1, wstrzymało się 5.

Stwierdzam, że Sejm podjął uchwałę w sprawie zmian w składach osobowych komisji sejmowych.

Dziękuję.

5 minut przerwy.

(Przerwa w posiedzeniu od godz. 11 min 02 do godz. 11 min 15)

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Wznawiam obrady.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktów 24. i 25. porządku dziennego:

24. Przedstawione przez Radę Ministrów sprawozdanie z wykonania ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi w okresie od dnia 1 stycznia 2011 r. do dnia 31 grudnia 2011 r. (druk nr 2109) wraz ze stanowiskiem Komisji Polityki Społecznej i Rodziny oraz Komisji Zdrowia (druk nr 2743).

Wicemarszałek Wanda Nowicka

25. Przedstawione przez Radę Ministrów sprawozdanie z wykonania ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi w okresie od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. (druk nr 2301) wraz ze stanowiskiem Komisji Zdrowia (druk nr 2744).

Proszę o zabranie głosu sekretarz stanu w Ministerstwie Zdrowia, pełnomocnik rządu do spraw projektu ustawy o zdrowiu publicznym panią Beatę Małecką-Liberę w celu przedstawienia sprawozdań.

Bardzo proszę, pani ministrowi.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Zdrowia
Beata Małecka-Libera:**

Dziękuję bardzo.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie i Panowie Posłowie! Oto najważniejsze dane dotyczące wybranych problemów alkoholowych, opisanych w sprawozdaniu z wykonania ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi w okresie od 1 stycznia do 31 grudnia 2011 r.

Celem prowadzonej polityki państwa wobec alkoholu jest przede wszystkim przeciwdziałanie oraz ograniczanie szkód powodowanych przez jego konsumpcję. Wszelkie działania w tym zakresie są podejmowane w ramach systemu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych, opartego na trzech komplementarnych programach działań: gminnych, wojewódzkich oraz „Narodowym programie profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych na lata 2011–2015”. Chcę podkreślić, że rok 2011 był pierwszym rokiem obowiązywania przyjętego przez Radę Ministrów „Narodowego programu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych na lata 2011–2015”.

Zgodnie z polskim modelem rozwiązywania problemów alkoholowych większość uprawnień oraz środków finansowych znajduje się na poziomie samorządów gmin. To samorządy gmin decydują o lokalnej polityce alkoholowej, realizowanej w formie gminnych programów profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych.

Poziom spożycia. Obserwujemy niestety systematycznie rosnący poziom spożycia 100-procentowego alkoholu w przeliczeniu na jednego mieszkańca. W roku 2010 było to 9,02 l, w 2011 r. – 9,25 l. Wzrost wielkości spożycia napojów alkoholowych można wiązać ze zwiększoną dostępnością ekonomiczną alkoholu. Mimo że ceny napojów alkoholowych pozostały w roku 2011 na podobnym poziomie co w roku 2010, wzrosło przeciętne miesięczne wynagrodzenie w gospodarce, co spowodowało zwiększenie dostępności wszystkich rodzajów napojów alkoholowych, w tym największe w przypadku piwa.

Obecnie 60% alkoholu w przeliczeniu na 100% alkoholu Polacy spożywają właśnie pod postacią piwa i jest to już blisko 100 l na osobę rocznie. W 2013 r. było to 97,7 l. Od 2004 r. stale rosną przeciętne miesięczne wydatki na napoje alkoholowe na jedną osobę w gospodarstwach domowych. Alkohol stał się towarem łatwo dostępnym: w ostatnich latach ceny napojów alkoholowych rosły najwolniej w porównaniu zarówno z wynagrodzeniami, jak i cenami innych towarów i usług konsumpcyjnych. Istnieją również liczne badania naukowe, które potwierdzają związek pomiędzy ceną alkoholu a wielkością jego spożycia.

Dodatkowym elementem stymulującym wzrost konsumpcji alkoholu jest jego dostępność fizyczna, mierzona liczbą osób przypadających na jeden punkt sprzedaży napojów alkoholowych. W Polsce wskaźnik ten utrzymuje się niestety na wysokim poziomie. W 2011 r. były to 254 osoby w porównaniu z 247 osobami w roku 2010.

Wysoka dostępność ekonomiczna napojów o niskiej zawartości alkoholu, w tym piwa i cydru, niepokoi zwłaszcza w kontekście picia dzieci i młodzieży, co jest niezwykle niebezpiecznym problemem społecznym i zdrowotnym. W 2011 r. przeprowadzono w Polsce w ramach międzynarodowego projektu ESPAD badania, które wykazały, że napoje alkoholowe są najbardziej rozpowszechnioną substancją psychoaktywną wśród młodzieży. Badania te dostarczyły nam wiedzy, że chociaż raz w ciągu całego swojego życia piło alkohol 87,3% uczniów klas III szkół gimnazjalnych, a więc chodzi o przedział wieku 15–16 lat, i 95,2% uczniów klas II szkół ponadgimnazjalnych, czyli w wieku 17–18 lat. W czasie 30 dni przed prowadzonym badaniem co najmniej raz upiło się 21,4% uczniów z młodszej grupy i 32,3% ze starszej grupy wiekowej.

W obliczu bardzo niepokojących danych znaczenia nabiera podejmowanie działań profilaktycznych wobec dzieci i młodzieży przez samorządy lokalne w Polsce. W ramach działalności informacyjnej i edukacyjnej ukierunkowanej na tę grupę samorządy gminne w 2011 r. realizowały programy profilaktyczne na terenie szkół oraz w środowisku lokalnym. W programach tych uczestniczyła niemal połowa polskich uczniów.

Państwowa Agencja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, Krajowe Biuro ds. Przeciwdziałania Narkomanii, Ośrodek Rozwoju Edukacji oraz Instytut Psychiatrii i Neurologii prowadzą wspólny system rekomendacji programów profilaktyki i promocji zdrowia psychicznego. Jego celem jest nie tylko stworzenie bazy profesjonalnych programów, lecz również edukacja w zakresie standardów, tworzenia i wdrażania programów o potwierdzonej skuteczności. Niewątpliwie konieczna jest intensyfikacja efektywnych działań.

Szkody zdrowotne związane z piciem alkoholu pozostają jednym z najistotniejszych problemów zdrowia publicznego. Ponad 200 rodzajów chorób i urazów wiąże się z jego spożywaniem. Szacuje się,

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia Beata Małacka-Libera

że w Polsce zaburzenia psychiczne lub zaburzenia zachowania wynikające ze spożywania alkoholu można rozpoznać u ponad 3 mln osób, a wśród nich ponad 600 tys. jest uzależnionych od alkoholu. Corocznie z przyczyn bezpośrednio związanych ze spożywaniem alkoholu umiera w naszym kraju ok. 10 tys. osób. W 2011 r. w stosunku do 2010 r. nastąpił wzrost liczby zgonów z powodu zaburzeń psychicznych związanych z alkoholem o 5,5%, chorób wątroby – o 0,9%, zatrucia alkoholem – o 0,2%. Wzrósł także ogólnopolski wskaźnik hospitalizacji zaburzeń spowodowanych spożywaniem alkoholu. W 2011 r. kształtował się on na poziomie 275 przypadków na 100 tys. ludności, a w 2010 r. – 260 na 100 tys. ludności. Przeważającą grupę pacjentów leczonych z powodu zaburzeń spowodowanych spożywaniem alkoholu stanowiły osoby w wieku 30–64 lata, zatem osoby w wieku produkcyjnym.

Omawiając problemy związane ze spożywaniem alkoholu, nie można nie mówić o jego wpływie na występowanie przemocy i przestępczości. W 2011 r. zanotowano wzrost udziału osób nietrzeźwych w ogóle osób popełniających przestępstwa. Największy wzrost nastąpił w przypadku gwałtów: z 67% w 2001 r. do 71% w 2011 r., oraz w kategorii zabójstw: z 77% w 2010 r. do 81% w 2011 r. W zakresie czynów karalnych popełnianych przez nieletnich nastąpił wzrost udziału w nich nietrzeźwych sprawców z 11,8% w 2010 r. do 16,6% w 2011 r.

Poważnym problemem dotyczącym rodziny z problemem alkoholowym jest przemoc w rodzinie. Z danych Komendy Głównej Policji wynika, że w 2011 r. policjanci przeprowadzili 70 867 interwencji w sytuacji zaistnienia przemocy w rodzinie. Blisko 63% sprawców przemocy w chwili interwencji policji było pod wpływem alkoholu. Ponad 113,5 tys. osób zostało dotkniętych przemocą w rodzinie. Należy stwierdzić, że w 2011 r. w porównaniu do roku poprzedniego rozszerzyła się oferta pomocy dla osób doznających przemocy. W gminach wzrosła liczba miejsc, placówek, w których osoby doznające przemocy od najbliższych mogły uzyskać pomoc. Ważną rolę w tym procesie przeciwdziałania przemocy mają gminne komisje rozwiązywania problemów alkoholowych. Członkowie tych komisji kontaktowali się z blisko 20 tys. osób stosującymi przemoc w rodzinie, podejmując wobec nich interwencje, motywując ich do podjęcia leczenia odwykowego i działań zmierzających do zatrzymania zachowań przemocowych wobec najbliższych. Znacząco wzrosła również liczba szkoleń organizowanych przez gminy. Samorządy lokalne zorganizowały i przeprowadziły 847 szkoleń dotyczących przeciwdziałania przemocy oraz szkolenia na temat procedury „Niebieskiej karty”. Zadania te realizowane były w ramach gminnych programów z zakresu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych. W 2011 r. samorządy lokalne przezna-

czyły na nie ok. 5% środków pochodzących z opłat dotyczących zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych.

Ważnym zadaniem z zakresu polityki alkoholowej jest również udzielanie wsparcia dzieciom wychowującym się w rodzinie z problemem alkoholowym. W tym zakresie prowadzone są na terenie jednostek samorządu terytorialnego świetlice socjoterapeutyczne oraz opiekuńczo-wychowawcze. Corocznie różnego rodzaju formami pomocy obejmowanych jest ok. 250 tys. dzieci, jednak dzieci z rodzin z problemem alkoholowym stanowią jedynie ok. 35% wszystkich dzieci objętych pomocą w świetlicach. Niestety, widać bardzo dużą niestabilność tego systemu i niepokojące zjawisko ciągłego zmniejszania się liczby placówek oferujących specjalistyczną pomoc dzieciom.

Jeszcze jeden problem związany z alkoholem musi tu zostać poruszony. Alkohol jest jednym z istotnych problemów, jeżeli chodzi o bezpieczeństwo ruchu drogowego. W roku 2011 Policja ujawniła 183 488 przypadków osób kierujących pod wpływem alkoholu. W 2011 r. po raz pierwszy od kilku lat odnotowano wzrost liczby wypadków z udziałem osób nietrzeźwych – o 448. Nietrzeźwi użytkownicy dróg uczestniczyli w 4972 wypadkach drogowych, co stanowi ok. 12,4% ogółu wypadków. Śmierć w nich poniosło 599 osób, czyli 13,3% ogółu zabitych, a 6075 osób odniosło obrażenia. Zatrzymano 38 745 praw jazdy wskutek kierowania pojazdem pod wpływem alkoholu, czyli o 17% więcej niż w roku 2010. W kolejnych latach odnotowano spadek liczby ujawnionych przypadków kierujących pojazdami pod wpływem alkoholu. Bardzo ważnym czynnikiem mającym wpływ na zmniejszanie zjawiska nietrzeźwości na drogach jest sukcesywny wzrost częstotliwości kontroli policyjnych. To tylko niektóre problemy społeczne i zdrowotne, które wiążą się z problemem alkoholu. Alkohol ma udowodniony wpływ na występowanie przemocy, wypadki samochodowe, przestępczość, ubóstwo, bezrobocie, wreszcie ma nieodwracalne konsekwencje dla zdrowia człowieka, jak i dla całego systemu ochrony zdrowia. Efektywna polityka alkoholowa jest wielosektorowa i do jej prowadzenia konieczne są zrozumienie złożonej sieci współzależności oraz pełna konsekwencja.

Wysoka Izbo! Sprawozdanie z wykonania ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi w okresie od 1 stycznia do 31 grudnia 2012 r. jest zawarte w druku nr 2301. Kontynuując swoją poprzednią wypowiedź, chcę dodatkowo przedstawić niektóre aspekty, które wynikają z tego okresu sprawozdania. Analizując dochody i wydatki generowane przez alkohol, należy mieć na uwadze szereg danych. Nie tylko dane dotyczące wpływów z tytułu podatku akcyzowego, ale też dane odzwierciedlające skalę obciążeń dla budżetu państwa. Wystarczy tu wymienić m.in. koszty wypadków drogowych, koszty leczenia czy pośrednie koszty wynikające z absencji w pracy. Poruszając ten problem, trzeba podkreślić, że prze-

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia Beata Małecko-Libera

ważącą grupą pacjentów leczonych z powodu zaburzeń spowodowanych używaniem alkoholu były osoby w wieku 30–64 lata, zatem osoby w wieku produkcyjnym. Koszty spożywania alkoholu są szacowane przez Unię Europejską średnio na 1,3% produktu krajowego brutto. Oparte na powyższym szacunku koszty ponoszone w Unii Europejskiej w 2010 r. oszacowano na 155,8 mld euro. W przypadku Polski koszty te szacuje się na 15,23 mld zł.

Chcę również zwrócić uwagę na wydatki środków finansowych uzyskiwanych z tytułu opłat za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych, które zgodnie z art. 18² ustawy o wychowaniu w trzeźwości mają być przeznaczone na realizację gminnych programów profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz gminnych programów, o których mowa w art. 10 ust. 2 ustawy z 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i nie mogą być przeznaczone na inne cele. W 2012 r. samorządy gminne uzyskały z opłat za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych ponad 702 mln zł, z czego na realizację wspomnianych programów wydały 94% dochodów. Należy podkreślić, że Najwyższa Izba Kontroli i regionalne izby obrachunkowe oraz wojewodowie stale podejmują odpowiednie kontrole w zakresie wydatkowania tych środków.

Mówiąc o ekonomii, nie można nie odnieść się do toczącej się obecnie publicznej dyskusji wokół reklamy alkoholu. Strategią ograniczenia wielkości spożycia alkoholu i szkód spowodowanych przez alkohol jest m.in. ograniczenie liczby emitowanych reklam napojów alkoholowych. Czas antenowy poświęcony np. na reklamy piwa wzrósł dwukrotnie w ostatnich latach. Chciałabym również zwrócić uwagę państwa posłów na fakt, że efektywność wszelkich działań profilaktycznych skierowanych do dzieci i młodzieży jest ograniczana przez intensywną reklamę napojów alkoholowych. Niebezpieczna jest nie tylko reklama w radiu i telewizji, ale również w Internecie. Badania naukowe wskazują, że obecność alkoholu w reklamach telewizyjnych, teledyskach, utworach muzycznych, na stoiskach podczas wydarzeń sportowych i kulturalnych przyczynia się do zwiększenia ryzyka inicjacji alkoholowej, a także zwiększa ilość alkoholu spożywanego przez osoby.

Dochodzi również do naruszeń przepisów ustawy o wychowaniu w trzeźwości dotyczących reklamy napojów alkoholowych. W roku 2012 gminy skierowały do sądów w związku z takim naruszeniem ogółem 3 wnioski. W roku 2011 skierowano 42 takie wnioski. Gminy podjęły także 78 interwencji w związku z naruszeniem art. 13¹ ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Ponadto Państwowa Agencja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych złożyła w 2012 r. 5 zawiadomień o popełnieniu przestępstwa z art. 45² ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Mi-

nisterstwo Zdrowia, odnosząc się do dyskutowanej obecnie w Sejmie i Senacie Rzeczypospolitej Polskiej kwestii umożliwienia reklamy cydru i perry na zasadach przewidzianych dla piwa, podkreśla, że dalsza liberalizacja przepisów dotyczących reklamy alkoholu jest niezgodna z polityką prozdrowotną.

Jeszcze jedna kwestia, która wymaga tutaj podniesienia, a mianowicie spożywanie alkoholu przez populację szczególnie narażone na szkody powodowane przez alkohol, w tym przez kobiety w wieku prokreacyjnym. Skutkiem jest alkoholowy zespół płodowy, tzw. FAS, i jeszcze częściej występujące spektrum płodowych zaburzeń alkoholowych, czyli FASD. Ministerstwo Zdrowia i Państwowa Agencja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych starają się poprawić sytuację dzieci z tymi zaburzeniami. Po pierwsze, przeprowadzone zostały badania dotyczące rozpowszechnienia FASD w grupie wiekowej 7–9 lat. Dane z tych badań wskazują, że 18 dzieci na 1000 ma uszkodzenia i deficyty będące wynikiem ekspozycji na alkohol w życiu płodowym. Po drugie, w ramach budowania systemu pomocy i wsparcia dla dzieci z FASD oraz ich rodzin bądź opiekunów Państwowa Agencja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych wraz z ekspertami prowadzi szkolenia diagnostów, lekarzy i psychologów, dążąc do utworzenia również sieci ośrodków diagnostycznych w Polsce. Powyższe działania odbywają się przy współpracy z samorządami lokalnymi.

Szanowni Państwo! Wysoka Izbo! Minister zdrowia i Państwowa Agencja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych będą kontynuować podejmowane działania mające na celu ograniczenie spożycia alkoholu przez Polaków, ze szczególnym uwzględnieniem dzieci, młodzieży i kobiet w wieku prokreacyjnym. Konieczne jest, i będzie to realizowane, dalsze rozpowszechnianie i rozwijanie programów profilaktycznych i pomocowych o naukowo sprawdzonej skuteczności, w tym promocja dobrych praktyk związanych z prowadzeniem w szkołach programów profilaktycznych. Państwowa Agencja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych będzie też prowadziła dalsze działania w obszarze profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych w miejscu i środowisku pracy. Obowiązkowo należy podnosić jakość gminnych programów profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz działać w kierunku pełnego wydatkowania środków w celu zwiększenia efektywności tych programów.

Należy też podkreślić niezwykle istotną rolę lekarzy w procesie wczesnego rozpoznawania problemowego spożywania alkoholu przez pacjentów. Lekarze mogą podjąć interwencję wobec osób pijących alkohol ryzykownie i szkodliwie, a tym samym pomóc pacjentom i ich najbliższym. Ministerstwo Zdrowia i agencja będą dalej edukować lekarzy w tym zakresie.

Ważnym projektem, który ma wpłynąć na poprawę jakości działań profilaktycznych realizowanych przez samorządy lokalne w szkołach i innych placówkach oświatowych, jest realizowany od roku 2010

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia Beata Małecko-Libera

wspólny program „System rekomendacji programów profilaktyki i promocji zdrowia psychicznego”. Realizując zapisy „Narodowego programu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych na lata 2011–2015”, podjęto działania w obszarze profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych skierowane do dorosłych. Głównym miejscem oddziaływania i realizacji działań były miejsce i środowisko pracy.

Musimy zdawać sobie sprawę, że aby te wszystkie działania były skuteczne, muszą być podejmowane z równym zaangażowaniem przez nas wszystkich. Nie można nie zauważać, że poziom spożycia napojów alkoholowych wciąż rośnie. W związku z tym działania, które podejmujemy, powinny koncentrować się na skutecznych akcjach edukacyjnych. Działania takie muszą być podejmowane nieustannie i być adresowane do tych najbardziej zagrożonych konsekwencjami spożywania alkoholu – dzieci, młodzieży, kobiet w ciąży – i ogółu społeczeństwa. Działania ministra zdrowia oraz PARPA w obszarze edukacji i profilaktyki są prowadzone na dużą skalę wraz z innymi resortami i jednostkami samorządu terytorialnego. Bardzo dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję, pani ministro.

Proszę o zabranie głosu pana posła Tomasza Latosa w celu przedstawienia stanowiska komisji zawartego w druku nr 2743.

Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Tomasz Latos:

Dziękuję bardzo.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Może tradycyjnie – Pani Minister! Mam zaszczyt przedstawić sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej i Rodziny oraz Komisji Zdrowia o rządowym dokumencie „Sprawozdanie z wykonania ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi w okresie 1 stycznia – 31 grudnia 2011 r.”, druk nr 2109.

Marszałek Sejmu, po zasięgnięciu opinii prezydium komisji, skierowała w dniu 4 lutego 2014 r. powyższy dokument do wymienionych przeze mnie komisji w celu rozpatrzenia. Wspomniane komisje wnoszą o to, aby Wysoki Sejm raczył przyjąć sprawozdanie z druku nr 2109.

Dodam może jeszcze, że dyskusja na posiedzeniu komisji przebiegała w sposób bardzo merytoryczny. Dyskusję odbyliśmy wspólnie, zarówno nad sprawozdaniem z roku 2011, jak i z roku 2012, ale skupię się tutaj na elementach dotyczących sprawozdania ze

wspomnianego roku 2011. Otóż przedstawia ono najważniejsze dane dotyczące problemów alkoholowych w Polsce, a także działania podejmowane przede wszystkim w celu ograniczenia szkód spowodowanych przez konsumpcję alkoholu oraz przeciwdziałania im. Wszelkie działania w tym zakresie podejmowane są w ramach systemu profilaktyki rozwiązywania problemów alkoholowych i są oparte na trzech komplementarnych programach, czyli na programach działań gminnych i wojewódzkich oraz „Narodowym programie profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych”. Trzeba też podkreślić, że rok 2011 był pierwszym rokiem obowiązywania przyjętego przez Radę Ministrów nowego programu na lata 2011–2015.

Należy też podkreślić, wspominała już o tym częściowo pani minister, że wskaźnikiem pokazującym zmiany w spożywaniu alkoholu na przestrzeni lat jest wielkość spożycia 100-procentowego alkoholu w przeliczeniu na jednego mieszkańca. Niestety w roku 2011 zanotowano wzrost spożycia napojów alkoholowych do 9,25 l i jest to w porównaniu z rokiem 2010 wielkość o 0,25 l większa. Oznacza to, w tym okresie, który obejmuje to sprawozdanie, przerwanie dwuletniej tendencji spadkowej tego wskaźnika. Tak więc szereg elementów miało na to wpływ, np. ustabilizowanie cen przy wzroście dochodów, średniej płacy w polskim społeczeństwie.

Należy również podkreślić, że największy wzrost nastąpił w przypadku spożycia piwa – tutaj mamy wzrost o 5,7% – i że 60% alkoholu w przeliczeniu na 100% spirytusu Polacy spożywają właśnie w postaci piwa. Można zaobserwować wzrost ilości wypitego alkoholu w roku 2011, ale dotyczy to właśnie spożywania piwa.

Dalej, ważną kwestią, z punktu widzenia zwłaszcza zdrowia publicznego, jest wzrost spożywania alkoholu przez młodzież. I tak, według danych zebranych w roku 2011 napoje alkoholowe są najbardziej rozpowszechnioną substancją psychoaktywną wśród młodzieży. Badania dostarczyły niepokojącej wiedzy, że chociaż raz w ciągu całego swojego życia piło alkohol ponad 80% uczniów klas trzecich szkół gimnazjalnych i 95% uczniów klas drugich szkół ponadgimnazjalnych. Takie dane zostały przedstawione we wspomnianym sprawozdaniu.

Szkody zdrowotne związane z piciem alkoholu są najistotniejszym problemem w zakresie zdrowia publicznego. Choroby występujące na tle używania alkoholu to przede wszystkim urazy, zaburzenia umysłowe i psychiczne, zaburzenia żołądkowo-jelitowe, nowotwory, choroby układu sercowo-naczyniowego, jak również zaburzenia immunologiczne, czy też choroby układu kostno-szkieletowego. Są też szkody widoczne w opiece prenatalnej, o której wspomniała pani minister, szczególnie jeżeli chodzi o rozród. Myślę tu szczególnie o zespole FAS.

Ponad 20% Polaków i 3,4% Polek pije alkohol w sposób powodujący szkody zdrowotne i społeczne. Próby oceny epidemiologicznej populacji ludności pol-

Posel Tomasz Latos

skiej w wieku między 18. a 64. rokiem życia dały liczbę ponad 3 mln osób, czyli jest to naprawdę olbrzymi problem społeczny. W tej grupie 3 mln osób, które często spożywają alkohol, 600 tys. osób jest trwale uzależnionych od alkoholu. Jest to istotny wskaźnik obrazujący, jakie zmiany zdrowotne i społeczne wynikają z tego i o jakiej skali problemu tutaj mówimy.

Tak jak powiedziałem, dyskusja przebiegała w sposób bardzo merytoryczny. Jedną rzecz tu należy podkreślić, o której mówili członkowie połączonych komisji, że rozpatrujemy niestety stare dokumenty. Sprawozdanie jest za rok 2011, za chwilę będzie omawiane za rok 2012. Ze strony członków komisji były oczekiwania, aby już kolejne sprawozdania były przedstawiane szybciej, wcześniej, najlepiej tak, żebyśmy mogli odnosić się do roku poprzedniego, a nie oceniać dane historyczne.

Jak wspomniałem, opinia komisji była pozytywna. Na tym chciałbym zakończyć swoje wystąpienie jako sprawozdawca. Dziękuję uprzejmie.

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję, panie pośle.

Sejm ustalił, że w łącznej dyskusji...

Aha, jeszcze pan poseł zabierze głos. Przepraszam, karteczki mi się zapodziały.

Proszę o zabranie głosu pana posła Macieja Orzechowskiego w celu przedstawienia stanowiska komisji zawartego w druku nr 2744.

Bardzo proszę, panie pośle.

Posel Maciej Orzechowski:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Pani Minister! Chciałbym przedstawić sprawozdanie Komisji Zdrowia o rządowym dokumencie: sprawozdanie z wykonania ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi w okresie od 1 stycznia do 31 grudnia roku 2012. Komisja Zdrowia po rozpatrzeniu tego dokumentu na posiedzeniu 25 września 2014 r. wnosi o przyjęcie sprawozdania.

Mam parę uwag. Oczywiście, tak jak powiedział mój przedmówca, to sprawozdanie dość historyczne, bo z roku 2011 i 2012. Obecny na posiedzeniu komisji minister Igor Radziewicz-Winnicki obiecał, że bieżące sprawozdanie będzie przedstawione szybciej, bez tak dużej zwłoki. Ja bardzo na to liczę, zwłaszcza że obecna tu dzisiaj pani minister Beata Małacka-Libera będzie prowadziła prace nad ustawą o zdrowiu publicznym. Jak otyłość i inne choroby cywilizacyjne, tak palenie tytoniu czy alkoholizm odgrywają tu olbrzymią rolę, olbrzymi jest ich wkład w to, w jaki sposób nasze społeczeństwo potem jest odtworzone

leczone. Tak więc tutaj olbrzymia prośba, żeby te sprawozdania były w terminie przedstawiane, a przede wszystkim żeby realizacja ustalanych w sprawozdaniu i właściwym narodowym programie celów strategicznych, a jest ich 8, była ściśle monitorowana, żeby konsekwentnie stawiano sobie takie cele, do których powinniśmy dążyć, i żeby te wskaźniki były takie, by pokazywały, iż rzeczywiście się zbliżamy do ich osiągnięcia. Olbrzymią rolę w tego typu działaniach odgrywa dysponowanie funduszem, który jest na poziomie gminy, ale też na poziomie budżetu centralnego pozyskiwany z podatków, które płyną ze sprzedaży alkoholu. Środki te mogą być naprawdę bardzo dobrze celowane, przeznaczane na odpowiednie żywienie dzieci w szkołach, które ze względu na chorobę alkoholową rodziców są niedożywione, ale też promocję...

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Przepraszam, panie pośle.

Czy mogę prosić osoby na galerii o ściszenie rozmów? Przeszkadzacie państwo nam w procedowaniu. Czy mogę prosić o ściszenie rozmów?

Posel Maciej Orzechowski:

To chyba ktoś z telewizji.

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Jeżeli pan poseł chce kontynuować mimo tego hałasu, to bardzo proszę.

Posel Maciej Orzechowski:

Tak. Wydaje się, że są to osoby biernie wobec tego, o co apeluje pani marszałek. A będę już kończył.

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Bardzo proszę, panie pośle.

Posel Maciej Orzechowski:

Myślę, że jeszcze niejednokrotnie spotkamy się w związku z tą sprawą. Ale wydaje się, że akurat ustawa o zdrowiu publicznym i duże zainteresowanie pani minister mogą wpłynąć w tym aspekcie, jeśli chodzi o kwestię rozdysponowania środków uzyskiwanych w ramach akcyzy, podatków czy tzw. korkowego, na lepsze lokowanie tych pieniędzy w gminach czy też w budżecie centralnym. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję, panie ministrze.

Sejm ustalił, że w łącznej dyskusji nad tymi punktami porządku dziennego wysłucha 10-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i 5-minutowego oświadczenia w imieniu koła.

Otwieram dyskusję.

Jako pierwszy głos zabierze pan poseł Rajmund Miller z Klubu Parlamentarnego Platforma Obywatelska.

Bardzo proszę, panie pośle.

Jeszcze raz bardzo proszę osoby na galerii o cichsze rozmowy.

Panie redaktorze, można o to prosić?

Bardzo dziękuję.

Poseł Rajmund Miller:

Pani Marszałek! Pani Minister! Wysoka Izbo! Mam zaszczyt przedstawić stanowisko klubu Platforma Obywatelska wobec sprawozdania Rady Ministrów z wykonania ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi w okresie od dnia 1 stycznia 2011 r. do dnia 31 grudnia 2011 r. oraz w okresie od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r., druki sejmowe nr 2109, 2743, 2301 oraz 2744.

Może już pomnę szczegółowe dane, które były bardzo dokładnie ujęte w sprawozdaniu pani minister, ponieważ powtarżałbym je. Chciałbym natomiast skupić się na tym, czym jako klub Platforma Obywatelska zajmowaliśmy się podczas dyskusji w trakcie posiedzenia Komisji Zdrowia. Otóż głównie zajmowaliśmy się oceną realizacji tzw. punktów strategicznych programu zapobiegania alkoholizmowi. Przypomnę, że tych punktów jest osiem: ograniczenie szkód zdrowotnych wynikających ze spożywania alkoholu, zmniejszenie dostępności i zmiana struktury spożywanego alkoholu, ograniczenie zaburzeń życia rodzinnego, w tym szkód zdrowotnych i rozwojowych dzieci z rodzin z problemem alkoholowym, ograniczenie zjawiska picia alkoholu przez dzieci i młodzież, ograniczenie skali zjawiska przemocy w rodzinie oraz zwiększenie skuteczności pomocy rodzinom, poprawa jakości działań podejmowanych przez gminy w ramach gminnych programów profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz ograniczenie wydatkowania środków finansowych na zadania niezwiązane z profilaktyką i rozwiązywaniem problemów alkoholowych, ograniczenie przypadków naruszeń prawa w związku z alkoholem, oszacowanie strat ekonomicznych związanych z alkoholem.

Zadania te, zgodnie z założeniami ustawy, były realizowane przez organy administracji rządowej i jednostki samorządu terytorialnego. Celem realizowanych zadań jest realizacja polityki państwa mającej na celu przeciwdziałanie, ograniczenie szkód spo-

wodowanych w wyniku spożywania alkoholu. Polityka ta oparta jest na trzech komplementarnych programach realizowanych na poszczególnych poziomach administracji samorządowej oraz na „Narodowym programie polityki rozwiązywania problemów alkoholowych”, z wyłączeniem bardzo istotnego elementu wspierającego, jakim są organizacje społeczne.

Podczas posiedzenia Komisji Zdrowia w dniu 25 września 2014 r. rozpatrzono przedstawione przez Radę Ministrów sprawozdania z realizacji ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

Proszę Państwa! Klub Platforma Obywatelska, mimo że problem alkoholizmu jest nadal problemem bardzo poważnym zarówno w wymiarze społecznym, jak i ekonomicznym i nie został on do końca rozwiązany, pozytywnie ocenia działania podjęte przez rząd w celu realizacji ustawy, dlatego też prosimy Wysoki Sejm o przyjęcie całego dokumentu i pozytywnie opiniujemy przedstawione przez Radę Ministrów sprawozdania. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję, panie pośle.

Kolejnym mówcą będzie pan poseł Piotr Chmielewski z Klubu Poselskiego Sojusz Lewicy Demokratycznej.

Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Piotr Chmielewski:

Dziękuję.

Pani Marszałkini! Wysoka Izbo! Pani Minister! W imieniu Klubu Poselskiego Sojusz Lewicy Demokratycznej mam zaszczyt przedstawić stanowisko wobec sprawozdania z wykonania ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Dzisiaj procedujemy dwa sprawozdania z wykonania tej ustawy – za lata 2011 i 2012. Widzę, że przysłuchuje się nam duże grono słuchaczy. Chciałbym wszystkich poinformować, szczególnie puste ławy i państwa, którzy tego słuchacie, że dzisiaj powinniśmy tu oceniać sprawozdanie z wykonania tej ustawy za rok 2014. Czemu? Bo jest luty, tak? (*Oklaski*) W ten sposób pracuje rząd. Będziemy dyskutować o pewnej archeologii ustawowej, o tym, co tak naprawdę rozpoczęto przed rozpoczęciem tej kadencji Sejmu. Czyli cofamy się do tego, co robili posłowie w poprzedniej kadencji. Wtedy nie byłam posłem. Mówię w tej chwili o roku 2011.

Jak ten dokument jest skonstruowany? Otóż jest skonstruowany w ten sposób, że już na samym początku zawiera coś, co nazywamy celami strategicznymi. Uwaga, mamy cel strategiczny nr 1, cel strategiczny nr 2, aż do ósmego. Pod tymi celami strategicznymi znajdują się tzw. cele cząstkowe, czyli strategie, i pełny, bardzo precyzyjny, jak się domniemuje,

Posel Piotr Chmielowski

zgodny z rzeczywistością opis różnych przypadków, tzn. poczynszy od spożycia, aż do podania bardzo dokładnej liczby kontrolowanych kierowców. Na przykład zanotowałem sobie, żeby powiedzieć coś konkretnego, że skontrolowano trzeźwość 7 383 915 kierowców. A więc to jest sprawozdanie, które ma nam wszystkim, i posłom, i społeczeństwu, dać wiedzę o tym, w jaki sposób rząd walczy z alkoholizmem czy w jaki sposób walczył z alkoholizmem 4 lata wcześniej.

Następna sprawa – nie podaje się dwóch najważniejszych rzeczy w tym sprawozdaniu, w moim odczuciu najistotniejszych. Nie zaczyna się od podania, ile rząd pobrał pieniędzy z podatku akcyzowego i ile tak naprawdę pobrał pieniędzy ze sprzedaży alkoholu obłożonego VAT-em, a to są wskaźniki, które pokazują, ile naprawdę rząd zarobił. Pomijam podatki dochodowe tych instytucji, które to sprzedają. Natomiast jeśli chodzi o wyliczenie kosztów nadużywania alkoholu – nie wiem jak to nazwać, ale tzw. kulturalne picie czy picie, powiedzmy, jednego piwa do obiadu to nie jest alkoholizm, to nie jest szkodliwe, my mamy szkody tam, gdzie ten alkoholizm tak naprawdę występuje w sposób ciągły, trwały, czyli tam, gdzie ludzie się upijają – te koszty rząd podaje. Nie możemy ich jednak, kosztów z tych dwóch sprawozdań, odnieść do kwot, które rząd pobrał z tych dwóch podatków, które wymienilem.

Cóż się dzieje, jeżeli chodzi o statystyki? Otóż i w jednym, i w drugim dokumencie są takie same wykresy, tylko w tym późniejszym, za 2012 r., wykres jest uzupełniony o dodatkowe dane z tego roku. Okazuje się, że spożycie alkoholu w przeliczeniu na czysty spirytus spada w tym okresie. Akurat interesuję się tym tematem w ramach działalności naszego klubu, monitoruję to, co się dzieje, m.in. w Komisji Zdrowia i doskonale wiem, że w następnych latach, czyli, jak rozumiem, może w następnej kadencji, gdy będziemy dyskutować o roku 2013 czy 2014, będziemy mówić o tym, że teraz spożycie w przeliczeniu na czysty spirytus spada, po prostu jest mniejsze. Mniejsze, ale legalnego alkoholu, pani minister, ze względu na to, że jest prowadzona polityka tzw. wysokiej ceny za alkohol. A więc ci, którzy są uzależnieni, zajęli się zapewne wytwarzaniem, legalnie bądź nielegalnie, alkoholu. Dalej, my, posłowie, byliśmy zawsze informowani, że walczy się czy działa w tym kierunku, żeby nie konsumować tzw. alkoholi twardych. Mówię tutaj o wódce. Otóż co się okazuje? Wódka czy alkohole twarde, te 40-procentowe, mają się dobrze, one są cały czas na poziomie ok. 30–33%, jeśli chodzi o spożycie, czyli to jest mniej więcej 1/3 spożywanego alkoholu. Natomiast w sposób drastyczny spada spożycie wina, czyli alkoholu w jakimś sensie, powiedzmy, bardziej przyjaznego dla zdrowia, a poza tym, zakładam, spożywanego z pewną kulturą. Dlaczego tak się dzieje? Otóż okazuje się, że wino w Polsce należy do najdroższych napojów. Jeżeli popatrzymy

na półki sklepowe, to niejednokrotnie wino markowe kosztuje więcej od butelki wódki. To jest polityka, którą częstuje nas rząd od pewnego czasu. A więc co ludzie piją? Piwo. Wzrasta spożycie piwa.

Jeżeli chodzi o działania rządu, i tu muszę pochwalić, w kwestii dostępności dla młodzieży, to rzeczywiście ta dostępność jest bardzo mocno ograniczona. Ta dostępność praktycznie dla ludzi, powiedzmy, do 13. roku życia w sensie legalnego nabycia nie istnieje. I to jest prawda, i to jest bardzo duży sukces nas wszystkich, bo rzeczywiście ta ustawa zadziałała prawidłowo w tym kierunku. Oczywiście jak jest już troszkę starsza młodzież, to się kombinuje – są starsi bracia czy siostry, więc to można zrobić, ale programy profilaktyczne przeciwalkoholowe, które działają w szkołach, rzeczywiście odnoszą w mojej ocenie właściwy skutek i nie ma co o tym dyskutować, bo tak po prostu jest.

I jeszcze jedna sprawa. Otóż mówi się, że alkohol zabija. To jest prawda, szczególnie jeżeli chodzi o kierowców – dzisiaj była nawet poddana pod głosowanie ustawa dotycząca ich karania. Rzeczywiście, nie ma najmniejszej wątpliwości, że człowiek, który spożył alkohol i następnie siada za kierownicą, stanowi zagrożenie dla siebie i innych, natomiast odnoszę wrażenie, że w tym wypadku istnieje pewnego rodzaju niedowład ze strony takich organów państwa, jak np. Policja. Mieszkam w niewielkim mieście na Śląsku, w Mikołowie. Otóż nasz komendant Policji powiatowej kilka lat temu nabył odległościowe alkomaty, taki alkomat, proszę państwa, codziennie pracuje przez 24 godziny, można powiedzieć, od rana do rana. Patrole zmieniają się mniej więcej co dwie godziny. Był taki dzień, taki przypadek, że kiedy poruszałem się po swoim okręgu wyborczym, w Mikołowie dmuchałem trzy razy. Otóż chcę państwu powiedzieć, że tak przygotowana i tak długo prowadzona akcja doprowadziła do tego, że w Mikołowie nikt nie wpadnie na to, żeby wypić piwo i pojechać autem. Oni już nie łapią mikołowian, bo już wszyscy wiedzą, do tego stopnia, że nawet ludzie z sąsiednich powiatów już też wiedzą, że jeśli przejeżdżają przez nasze miasto, to nie należy pić. Pytanie bardzo proste, kierowane do pani minister, jak również do wszystkich słuchających, brzmi: Kiedy ostatni raz dmuchaliście jako kierowcy do alkomatu? Bo ja, poza Mikołowem, nie pamiętam, żebym w ciągu ostatnich pięciu czy sześciu lat gdzieś dmuchał, gdzie byłaby przeprowadzona jakaś kontrola. A więc to jest metoda, którą trzeba zastosować. Już poza Ministerstwem Zdrowia. Mam nadzieję, że pani minister, pouczona, jak to się mówi, wykaże w tej kwestii inicjatywę.

W naszej ocenie, Sojuszu Lewicy Demokratycznej, jeśli chodzi o działania, które przedstawił rząd w tych sprawozdaniach, a przede wszystkim termin ich przedłożenia, uważamy, że jest to niewystarczające i przy głosowaniu nad tymi dwoma sprawozdaniami, doceniając duży wkład (*Dzwonek*) rządu w ten problem, wstrzymamy się od głosu. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję, panie pośle.

Głos zabierze pan poseł Marcin Duszek z Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość.

Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Marcin Duszek:

Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! Pani Minister! W imieniu Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość mam zaszczyt przedstawić stanowisko w odniesieniu do sprawozdań Rady Ministrów dotyczących realizacji ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi w okresie od 1 stycznia do 31 grudnia 2011 r. oraz 2012 r.

Maciej Orzechowski, przedmówca, obiecywał, że bieżące sprawozdanie wpłynie szybciej. Taka deklaracja, proszę państwa, ze strony pana ministra padała już w zeszłym roku i okazała się zwyczajnym kłamstwem. Problem społeczny dotyczący ponad 3 mln osób, o czym wspominał również przed chwilą poseł sprawozdawca, przewodniczący Komisji Zdrowia Tomasz Latos, zainteresował dziś grupę sześciu posłów. (*Oklaski*)

Odpowiedzialność za właściwą realizację ustawowych zadań ponoszą organy różnych szczebli: od administracji rządowej, poprzez administrację samorządową (gminy, powiaty, województwa), ale także Krajową Radę Radiofonii i Telewizji. Czy na podstawie analizowanych sprawozdań można stwierdzić, że te zadania realizują właściwie, skoro wciąż wzrasta liczba uzależnionych, a rynek alkoholu rozwija się intensywnie? Według szacunków Instytutu Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej wartość krajowego rynku alkoholi wzrosła z 17 mld zł w 2000 r. do 28 mld zł w 2012 r.

Jak wynika z raportu „Ekonomiczne aspekty skutków picia alkoholu w Europie i w Polsce”, pod względem picia znajdujemy się w europejskiej czołówce. Raport przynosi też inne zatrważające dane. W 2011 r. Polska wydała 15 mld zł na pokrywanie społecznych kosztów nadużywania alkoholu, o czym wspomniała pani minister. Światowa Organizacja Zdrowia stwierdza, że alkohol znajduje się na trzecim miejscu wśród czynników ryzyka dla zdrowia populacji. Ocenia się, że największym zagrożeniem dla polskiej młodzieży są właśnie papierosy i alkohol.

Ogromny wpływ na kształtowanie określonych zachowań wśród młodego pokolenia wywierają media, w tym telewizja. Emisja atrakcyjnych reklam, w których zadowoleni i piękni ludzie sięgają po alkohol, powoduje utrwalanie wizerunku, jakoby jego spożywanie było czymś zupełnie niegroźnym. Według sprawozdania walka z uzależnieniem była realizowana między innymi dzięki emitowanym serialom telewizyjnym – nie będę przywoływał tytułów, one są w drukach sprawozdań. Czy jednak humorystyczne pokazanie kilku panów siedzących na ławce

pod sklepem z piwem może skutecznie zniechęcić młodzież do picia alkoholu? Aktorzy serialu, którego tytuł przywołano w sprawozdaniu, budzą jednak pozytywne konotacje i zyskują popularność wśród widzów. Trudno zatem odnieść wrażenie, że serial ten może skutecznie przeciwdziałać szkodliwym wzorcom spożywania alkoholu. W prywatnej natomiast stacji jest taki serial, który jest przeciwieństwem wskazanego w dokumencie, a który to w dobitny sposób ukazuje obraz człowieka dotkniętego problemem alkoholowym, nie pokazując rzeczywistości w różnych barwach. Taki jest świat. Świat według polskiej rodziny, w której jest problem alkoholowy, opierający się na pozornie niegroźnym i nieszkodliwym piwie, które piją coraz młodszy Polacy. Kiepski jest taki świat.

W analizowanym sprawozdaniu przyznaje się również, że większość audycji nastawionych na promocję abstynencji ma jedynie charakter jednostkowy, jest związana z rocznicami i bliżej nieokreślonymi wydarzeniami. Tylko nieliczne miały charakter cykliczny. Takie informacje znalazły się w sprawozdaniu za 2011 r. w kontekście działań, którymi chwaliła się Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji.

W 2011 r. zanotowano także kolejny wzrost wydatków przeznaczonych przez gospodarstwa domowe na napoje alkoholowe w przeliczeniu na jedną osobę. Według sprawozdania wzrost tych wydatków następuje stale od 2006 r. Na jeden punkt sprzedaży alkoholu w Polsce przypadają 254 osoby. Alkohol można kupić praktycznie wszędzie. Według danych szacunkowych w Polsce żyje ok. 2 mln dzieci wychowujących się w rodzinach z problemem alkoholowym, z tego 0,5 mln znajduje się w dramatycznej sytuacji zagrażającej ich zdrowiu i życiu. Różne formy agresywnych i represyjnych zachowań rodziców, zaniedbywanie obowiązków opiekuńczych i potrzeb dziecka wywierają destrukcyjny wpływ na zdrowie psychiczne i fizyczne dzieci oraz na proces ich rozwoju.

Głównym zadaniem realizowanym przez samorządy lokalne, o którym mowa w sprawozdaniu, było wspieranie i prowadzenie świetlic socjoterapeutycznych i opiekuńczo-wychowawczych. W 2011 r. w polskich gminach funkcjonowało 1525 świetlic, z których pomocy w ramach zajęć skorzystało blisko 50 tys. dzieci. To jednak o ponad 10 tys. mniej niż w roku poprzednim. To wskazuje na porażkę tych miejsc – najprawdopodobniej dzieci nie mogły w nich znaleźć skutecznej pomocy i dlatego się od nich odwróciły. Temu trendowi towarzyszyło wiele niekorzystnych zjawisk takich jak brak stabilizacji funkcjonowania placówek, zatrudnianie wychowawców nie na etatach, lecz na podstawie umów-zleceń, co powodowało, że większość z nich traktowała tę pracę jako dodatkowe zajęcie, nie angażując się należycie w pomoc podopiecznym.

Jednym słowem, setki programów i zadań realizowanych przez wiele instytucji nie wpływają na rozwiązanie problemu. Państwowa Agencja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, która otrzymywała

Posel Marcin Duszek

każdego roku na swoje działania miliony złotych, nie była i nie jest w stanie skutecznie realizować celów w postaci zwiększania świadomości młodzieży w zakresie szkód wynikających z picia alkoholu. Agencja brała udział w zbadaniu, jaki wpływ miały reklamy na nieletnich. Projekt był przedsięwzięciem czteroletnim. Wyniki badań miały zostać opublikowane w 2013 r. Być może za kilka lat poznamy te wyniki, w którymś ze sprawozdań, bo wiemy, że nie teraz. To pokazuje, że nasza praca, opierająca się na tak odległych sprawozdaniach, w związku ze stale zmieniającymi się trendami i tendencjami nie ma większego sensu. W walce o zdrowie wszystkich Polaków nie ma czasu na opóźnienia, jakie serwuje nam od wielu lat polski rząd.

Ważnych informacji dotyczących wpływu alkoholu na zachowania młodych ludzi co roku dostarcza również Komenda Główna Policji. Spożywanie alkoholu powoduje nie tylko częstsze wypadki młodych ludzi, ale jest także przyczyną popychającą ich do popełniania wykroczeń i przestępstw. Problem nadmiernego spożywania alkoholu przekłada się na i tak niełatwą sytuację na naszych polskich drogach.

Według danych otrzymanych z Komendy Głównej Policji w 2011 r. w porównaniu z rokiem 2010 liczba wypadków z udziałem osób nietrzeźwych zwiększyła się o 10%. Nietrzeźwi użytkownicy dróg uczestniczyli w blisko 5 tys. wypadków drogowych, w których śmierć poniosło 559 osób, a ponad 6 tys. odniosło obrażenia. To tak, jakby zabito wszystkich uczniów dużej szkoły, a uczniów dziesięciu innych dużych szkół uczyniono kalekami.

Niestety najliczniejszą grupę kierujących nietrzeźwych stanowili młodzi ludzie, którzy spowodowali blisko 40% wszystkich wypadków w 2011 r. Z przykrością należy stwierdzić, że samorządy gminne rzadko analizują skuteczność wybranych form działań profilaktycznych, nastawiając się jedynie na ich powszechność.

Ważnym zadaniem polityki alkoholowej musi być udzielanie wsparcia dzieciom z grup ryzyka. Czy to zadanie jest w Polsce właściwie realizowane? Według danych szacunkowych, jak już wcześniej wspominałem, w Polsce żyje ok. 2 mln dzieci wychowujących się w rodzinach alkoholowych. Jednocześnie spada liczba specjalistycznych placówek, które powinny nieść pomoc takim dzieciom. To samorządy gmin decydują o lokalnej polityce alkoholowej, dlatego najważniejsze jest, by ich programy były tworzone przez osoby kompetentne, w oparciu o najnowszą wiedzę naukową dotyczącą wyboru najskuteczniejszych form pomocy.

Analizując dzisiejsze sprawozdanie, zastanawiamy się, co jeszcze możemy zrobić. Z obserwacji wynika, że brakuje skutecznych działań narodowego programu nieprzekładającego się na widoczne rezultaty w samorządach gminnych i wojewódzkich. Na efektywność, a raczej na jej brak ma wpływ zbyt niski

nakład finansowy. Niestety w trakcie konsultacji dotyczących sprawozdania z przedstawicielami świetlic środowiskowych, księżmi, terapeutami i działaczami społecznymi z Białej Podlaskiej, Międzyrzecza i Radzyna, którzy dziś, żywo zainteresowani tą problematyką, jako goście uczestniczą w posiedzeniu Sejmu, przebywają na galerii, doszliśmy do wniosku, że problemem są często ludzie, którzy psują swoją postawą wiele dobrych inicjatyw, nierzetelnie i nieracjonalnie wykorzystując środki publiczne przeznaczone na walkę z alkoholizmem.

Przy okazji dzisiejszego wystąpienia pragnę przekazać wyrazy głębokiego szacunku tym wszystkim, którzy należą do grupy anonimowych alkoholików. Szczególnie dziś, w tej trudnej, szarej rzeczywistości, musimy podziwiać ludzi, którzy przewyciężają w sobie każdego dnia ten groźny nałóg. Takim środowiskom i osobom, do których należy również szanowny gość, obecny na tej sali Krzysztof Jaryczewski, wokalista legendarnego zespołu Oddział Zamknięty, należy się wsparcie z naszej strony. Prawo i Sprawiedliwość deklaruje takie wsparcie.

Pani Marszałek! Pani Minister! Wysoki Sejmie! Chwiejnym krokiem, z nieostrym wzrokiem, z wódką za pazuchą, z piwem w ręku, bez pracy i bez perspektyw nasz naród dłużej już podążać nie może. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję, panie pośle.

Chciałabym bardzo serdecznie przywitać wszystkich państwa, którzy przysłuchują się naszym obrodom.

Witam serdecznie w polskim Sejmie. *(Oklaski)*

Głos zabierze pan poseł Paweł Sajak z Klubu Parlamentarnego Polskiego Stronnictwa Ludowego.

Bardzo proszę, panie pośle.

Posel Pawel Sajak:

Szanowna Pani Marszałek! Pani Minister! W imieniu klubu Polskiego Stronnictwa Ludowego mam zaszczyt przedstawić stanowisko dotyczące sprawozdań z wykonania ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi w latach 2011 i 2012.

Pani marszałek, ustawa ta stanowi czy też bardziej nakłada obowiązek przedstawiania corocznego sprawozdania z działań podjętych w ramach tej ustawy.

Ustawa o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi określa działania organów administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego zobowiązanych do podejmowania działań zmierzających do ograniczenia spożycia napojów alkoholowych oraz zmiany struktury ich spożywania, do inicjowania i wspierania przedsięwzięć mających

Posel Paweł Sajak

na celu zmianę obyczajów w zakresie sposobu spożywania tych napojów, działania na rzecz trzeźwości w miejscu pracy, przeciwdziałania powstawaniu i usuwania następstw nadużywania alkoholu, a także do wspierania w tym zakresie działalności organizacji społecznych i zakładów pracy.

Celem prowadzonej polityki alkoholowej jest przede wszystkim przeciwdziałanie szkodom powodowanym przez konsumpcję alkoholu oraz ograniczanie tych szkód. Działania w tym zakresie podejmowane są w ramach systemu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych opartego na trzech komplementarnych programach działań: programie gminnym, programie wojewódzkim oraz „Narodowym programie profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych”. Należy dodać, że rok 2011 był pierwszym rokiem funkcjonowania „Narodowego programu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych” na lata 2011–2015.

Pani Marszałek! Pani Minister! Można byłoby tutaj wrzucić kamyczek do ogródka i powiedzieć, że ministerstwo już raz dało lekką plamę, bo dopiero teraz mamy sprawozdanie za dwa lata. Nie było tak, jak przewidziano w ustawie, że te sprawozdania składane są corocznie. Z drugiej jednak strony, jako osoba, która stara się szukać wszędzie pozytywów, bardzo dokładnie przestudiowałem te sprawozdania i w przeciwieństwie do mojego przedmówcy chciałbym zaznaczyć, że jaki zakres danych się przeanalizuje, weźmie pod uwagę, taki się przedstawi. Ja skupiłem się na danych, które dotyczyły sprawozdania, a więc lat 2011–2012, a nie na danych wcześniejszych, na które w sumie nawet niekoniecznie moglibyśmy się powoływać w odniesieniu do tego sprawozdania. Po przeanalizowaniu tych danych, wbrew temu, co mówili przedmówcy, jednak znalazłem kilka zmian na lepsze.

Może kilka przykładów. Według danych otrzymanych z komendy wojewódzkiej Policji w porównaniu do 2011 r. liczba wypadków z udziałem nietrzeźwych kierowców zmniejszyła się o 505, a więc o 10,2%. W roku 2012 na podstawie art. 86 Kodeksu karnego skarbowego wszczęto 790 postępowań w związku z przemytem alkoholu, więc w porównaniu do roku 2010 nastąpiła poprawa, i to znaczna. W porównaniu do 2011 r. znacząco wzrosła liczba: zespołów interdyscyplinarnych – z 1800 do 2022, zespołów ds. przeciwdziałania przemocy wobec dzieci – z 208 do 508, a więc nie możemy powiedzieć, że nie widzimy tu progresu, nie widzimy poprawy. Dalej, przez dwa lata można było obserwować stabilizację liczby skazań za znęcanie się nad osobami najbliższymi, w 2012 r. ponownie nastąpiło istotne zmniejszenie tej liczby. Na podstawie art. 207 § 1 Kodeksu karnego w związku z przemocą w rodzinie skazano o prawie 3 tys. mniej osób niż w roku 2011. To działa, jest to aspekt psychologiczny, są instytucje, które tego pilnują, instytucje, do których można się zgłosić.

Warto wspomnieć także o działaniach, jakie podejmuje Państwowa Agencja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych. To właśnie PARPA współpracowała z jednostkami samorządu terytorialnego, przekazując materiały informacyjne, edukacyjne i wszystkie pozostałe, jakie są potrzebne do organizowania spotkań, konferencji. Przedstawiciele PARPA brali również udział w spotkaniach organizowanych przez jednostki samorządu terytorialnego. Osobom zajmującym się profilaktyką i rozwiązywaniem problemów alkoholowych w lokalnej społeczności udzielano porad i konsultacji na temat zagadnień związanych z powyższą tematyką, a także dotyczących opracowywania i realizacji gminnych programów profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych. Realizowano to w różny sposób, niekoniecznie fizycznie, twarzą w twarz, wykorzystywano drogę elektroniczną, listowną, telefoniczną, a więc każdy, kto chciał otrzymać wsparcie, otrzymał je w najróżniejszych formach.

Dużą pracę wykonały również samorządy. W celu zwiększenia dostępności i poprawy jakości pomocy dla ofiar przemocy w rodzinach z problemem alkoholowym, który dotyczy dorosłych i dzieci, w 2011 r. jednostki samorządu terytorialnego kontynuowały działania służące utrzymaniu infrastruktury pomocowej dla osób doznających przemocy w rodzinie. Na podstawie informacji zawartych w ankietach PARPA-G1 należy stwierdzić, iż w omawianym okresie liczba miejsc bądź placówek, w których osoby doznające przemocy od swoich najbliższych mogły uzyskać pomoc, utrzymywała się na poziomie porównywalnym do roku 2011, a w 2012 r. funkcjonowały już 2563 miejsca, w tym 1716 punktów informacyjno-konsultacyjnych dla ofiar pomocy w rodzinie, 434 telefony zaufania, 135 schronisk i hosteli, 170 ośrodków interwencji kryzysowej dla ofiar przemocy w rodzinie, 108 ośrodków wsparcia.

Oprócz pomocy profesjonalistów zatrudnionych w wyżej wymienionych placówkach osoby doznające przemocy mogły skorzystać również z ofert grup wsparcia i grup terapeutycznych, których liczba w porównaniu do 2011 r. wzrosła. Można porównać: w gminach działało 576 grup, w 2011 r. – 417, grup terapeutycznych – 250, w 2011 r. – 232, grup socjoterapeutycznych dla dzieci krzywdzonych – 269, tu wzrost liczby jest niewielki, bo o 1.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Można byłoby wiele mówić na temat działań i agencji, i ministerstwa, i policji, o zadaniach, które realizują służby socjalne, ale należy przyznać, iż te sprawozdania pokazują, że sytuacja w naszym kraju jednak powoli się poprawia, że te zadania są wykonywane i że podejmowane działania cieszyły się społecznym zaufaniem. Społeczeństwo chce z tej pomocy korzystać, a zatem będę rekomendował koleżankom i kolegom z klubu Polskiego Stronnictwa Ludowego, ażeby głosowali za przyjęciem tych dwóch sprawozdań. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Bardzo dziękuję, panie pośle.

Głos zabierze pan poseł Jacek Kwiatkowski z Klubu Poselskiego Twój Ruch.

Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Jacek Kwiatkowski:

Pani Marszałkini! Wysoki Sejmie! W imieniu Klubu Poselskiego Twój Ruch przedstawiam stanowisko mojego klubu wobec sprawozdań z wykonania ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi za rok 2011 i za rok 2012.

Droży Państwo! Dokładnie 2 kwietnia 2014 r. rozpatrywaliśmy sprawozdanie za 2010 r. I może cytuję swoją wypowiedź dotyczącą poprzedniego okresu opiniowania. Chciałbym podkreślić, że rozpatrywanie w roku 2014 sprawozdań z wykonania ustawy w 2011 r. i w 2012 r. jest co najmniej groteskowe. Dotyczy to również sprawozdania za 2010 r., nie wspominając już o tym, że wykonanie tej ustawy miało miejsce w trakcie trwania poprzedniej kadencji Sejmu. Jeśli chodzi o sprawozdanie za rok 2011, to też jest to groteskowe, bo również obejmuje ono okres poprzedniej kadencji Sejmu. Jako posłowie tej kadencji tak naprawdę zaliczyliśmy tylko ostatnie półtora miesiąca tej pracy. W chwili obecnej powinniśmy omawiać wykonanie ustawy w roku 2013.

Zastanawiam się, czy pan minister w ogóle ogarnia, co dzieje się w ministerstwie, skoro mamy do czynienia z tak poważnymi zaległościami. Brakuje mi tu pana ministra Arłukowicza. Powinien wysłuchać tych słów krytyki i wziąć je pod rozważę. Być może dzisiaj pracuje pod presją pana Donalda Tuska – w tym momencie zmienimy to na panią Kopacz – i może nie ma czasu, trudno. Polecam opracowanie tego sprawozdania, jest naprawdę bardzo ładnie napisane: stabilizacja, jakość działań, zmiany, inicjatywa – takich słów używa się w raporcie i jest ich wiele. Szkoda, że kompletnie nie można odnieść się do tej sytuacji, ponieważ, jak już wielokrotnie mówili moi przedmówcy, my, posłowie, powinniśmy w tym momencie oceniać sprawozdanie za 2014 r. Sprawozdanie za ten właśnie rok, ubiegły, powinno nam być jak najszybciej przedstawione.

W ogóle prosiłbym, pani minister, żeby ministerstwo opracowywało te dane w miarę szybko, żebyśmy jako posłowie otrzymywali, powiedzmy, na koniec drugiego kwartału sprawozdanie za rok ubiegły, bo chcemy opierać się na analizie bieżących danych. Tak naprawdę, gdybyśmy spojrzeli na to, co się działo, powiedzmy, na przełomie lat 2013 i 2014, chodzi o pamiętny sylwester, gdy zdarzyło się tyle wypadków samochodowych, to może okazałoby się, że gdybyśmy mieli aktualne dane, w międzyczasie opracowalibyśmy prawo, które skuteczniej pozwoliłoby właśnie przeciwdziałać temu, co miało miejsce na drogach, na walkę z pijanymi kierowcami.

Przykro mi, ale jako Klub Poselski Twój Ruch będziemy głosować za odrzuceniem tych sprawozdań, pomimo że są one fachowo opracowane. Równie dobrze moglibyśmy dostać je za jakiś inny okres, powiedzmy, za któryś rok II wojny światowej, i tak samo moglibyśmy analizować w Sejmie tamte dane, które nic by nie wносиły do pracy poselskiej w obecnej chwili. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Panie pośle, czy mogłabym prosić o wyjaśnienie? Czy pan poseł składa wniosek o odrzucenie, czy nie?

Poseł Jacek Kwiatkowski:

Przepraszam. Jako klub będziemy głosować...

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Nie będzie głosowania. Jeżeli nie będzie wniosku o odrzucenie, to nie będzie wtedy głosowania.

Poseł Jacek Kwiatkowski:

W każdym razie negatywnie opiniujemy sprawozdania z tego powodu, że są one zbyt późno przedstawione, jeśli chodzi o tę kadencję Sejmu. Dziękuję.

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Rozumiem. Dziękuję bardzo.

(Poseł Jacek Kwiatkowski: Mam nadzieję, pani minister, że doczekamy się jeszcze w tej kadencji Sejmu przynajmniej sprawozdania dotyczącego ubiegłego roku.)

(Głos z sali: Będzie.)

(Poseł Jacek Kwiatkowski: Dobrze. To dziękuję.)

Dziękuję, panie pośle.

Głos zabierze pan poseł Jarosław Tomasz Jagiełło, który jest posłem niezrzeszonym.

Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Jarosław Tomasz Jagiełło:

Dziękuję, pani marszałek.

Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! Na dzisiejszym posiedzeniu rozpatrujemy sprawozdania z wykonania ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, złożone przez Radę Ministrów za 2011 i 2012 r.

Odnosząc się do treści sprawozdań, należy stwierdzić, że sprawozdania są dokumentami o przejrzystej strukturze, w których zawarto informacje o realiza-

Posel Jarosław Tomasz Jagiełło

cji zadań wynikających z ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. W „Narodowym programie profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych na lata 2011–2015” sformułowano 8 celów strategicznych, z których większość ma być realizowana przez osiągnięcie tzw. celów cząstkowych. Sprawozdania składają się z podrozdziałów odnoszących się kolejno do tak skonstruowanej strategii ograniczania problemów związanych z alkoholem.

Po zapoznaniu się z przedłożonymi sprawozdaniami uważam, że szczególną uwagę warto zwrócić m. in. na prawidłowość wydatkowania środków finansowych przez samorządy, tak by faktycznie były rozdysponowywane na cele związane z przeciwdziałaniem alkoholizmowi, na dalsze rozwijanie programów profilaktycznych o sprawdzonej skuteczności oraz na podnoszenie jakości gminnych programów profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych. Pozwoli to na większą skuteczność działań podejmowanych na rzecz realizacji prowadzonej przez państwo polityki wobec osób dotkniętych problemem uzależnienia od alkoholu.

Na pewno sprawozdania zasługują na przyjęcie. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję, panie pośle.

Na tym zakończyliśmy wystąpienia klubowe. Przystępujemy do pytań.

Czy ktoś z państwa chciałby się zapisać do zadania pytania, jeżeli do tej pory się nie zapisał?

Pan poseł Duszek, tak.

Na tym zamykam listę.

Czas na zadanie pytania – 2 minuty.

Jako pierwszy pytanie zada pan poseł Jagiełło.

Bardzo proszę.

Posel Jarosław Tomasz Jagiełło:

Dziękuję.

Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! Chciałbym zadać kilka pytań. Zgodnie z ustawą o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi sprawozdanie z wykonania ustawy składane jest przez Radę Ministrów Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej corocznie. Czy mógłbym uzyskać odpowiedź na pytanie, dlaczego w 2015 r. rozpatrujemy aż dwa sprawozdania – za 2011 i 2012 r.?

Drugie pytanie. Jednym z celów opisanych w sprawozdaniu jest podniesienie kompetencji członków gminnych komisji rozwiązywania problemów alkoholowych i zwiększenie skuteczności podejmowanych przez nie działań. Członkowie gminnych komisji na podstawie art. 18 ust. 8 ustawy o wychowaniu w trzeźwości przeprowadzają kontrolę punktów sprzedaży

alkoholu. Bardzo proszę o odpowiedź na pytania. Jak wiele podczas takiej kontroli ujawniono nieprawidłowości mających znamiona wykroczenia lub przestępstwa? Czy współpraca członków miejskich i gminnych komisji w zakresie kontroli punktów sprzedaży napojów alkoholowych ze strażą gminną przy udziale funkcjonariuszy Policji jest standardem czy też rzadkością? Spożycie jakich rodzajów alkoholu w Polsce na przestrzeni ostatnich lat wzrasta, a jakich maleje? Czy państwo mają na ten temat jakieś dane, precyzyjne dane statystyczne?

Kolejne pytanie. Od ogólnej zasady zakazu reklamy alkoholu ustawodawca przewidział wyjątek w odniesieniu do piwa, którego reklama dozwolona jest pod pewnymi warunkami. Czy są prowadzone badania dotyczące wpływu reklamy piwa na rynek sprzedaży piwa i innych alkoholi?

Następne pytanie. W 2012 r. było ok. 152 500 punktów sprzedaży alkoholu. Czy w stosunku do lat poprzedzających nastąpił wzrost liczby punktów sprzedaży alkoholu, czy też spadek?

I ostatnie pytanie. Zgodnie z zapisem ustawowym gmina reguluje liczbę punktów sprzedaży alkoholu. W niektórych dokumentach Światowej Organizacji Zdrowia na 15 tys. mieszkańców powinien przypadać jeden punkt sprzedaży. W Polsce jeden punkt sprzedaży przypada na 250 osób. (*Dzwonek*) Czy przeprowadzono analizę, w jak dużym zakresie zmniejszenie liczby punktów sprzedaży wpływa na zmniejszenie spożycia alkoholu? Dziękuję.

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję, panie pośle.

Głos zabierze pan poseł Tadeusz Tomaszewski z Klubu Poselskiego Sojusz Lewicy Demokratycznej. Bardzo proszę, panie pośle.

Posel Tadeusz Tomaszewski:

Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! Szanowna Pani Minister! W sprawozdaniu za rok 2012 mamy informację, że za wydane zezwolenia na detaliczną sprzedaż alkoholu gminy uzyskały wpływy w wysokości 702 mln zł. Z tego ponad 49 mln zł przeznaczyły na prowadzenie profilaktyki w formie organizacji sportowych zajęć pozalekcyjnych. Akurat w 2001 r. udało nam się wprowadzić do ustawy kwestię przeznaczania środków na prowadzenie sportowych zajęć pozalekcyjnych jako element profilaktyki. Czy państwo mają analizę dotyczącą tego, na jakie elementy jest to przeznaczone? Krótko mówiąc, czy w ramach tych środków na sportowe zajęcia pozalekcyjne są opłaty i wynagrodzenia itd., czy są tam również ujęte zakupy sprzętu i środki przeznaczone na modernizację i remonty obiektów sportowych w ramach infrastruktury gminnej, służących do prowadzenia zajęć pozalekcyjnych? Kiedy wprowadziliśmy to rozwiązanie, został też uruchomiony fundusz zajęć pozalek-

Posel Tadeusz Tomaszewski

cyjnych dla uczniów, na który przeznaczają się część środków z reklamy piwa. Co roku wpływa na ten cel ok. 12 mln zł, z tych pieniędzy prowadzone są m.in. takie programy jak program nauki pływania dla dzieci klas I–III, prowadzone przez resort sportu i edukacji. W sprawozdaniu była mowa o tym, że w ostatnich latach znacząco wzrosła sprzedaż piwa, ale nie odczuwam tego, jeśli chodzi o wpływ z reklamy na fundusz, i nie widzę tego w statystykach. W związku z powyższym pytam: Czy system poboru dodatkowej opłaty jest nieszczelny, że wzrost środków na rzecz funduszu nie jest adekwatny do wzrostu sprzedaży?

I ostatnia sprawa, bardzo istotna. Wielu przedsiębiorców przychodzących do mnie do biura mówi, że przepisy dotyczące wydawania pozwoleń są zbyt rygorystyczne. *(Dzwonek)* Spóźnienie się o jeden dzień z opłatą, nawet o 3 gr, powoduje natychmiastowe ustanie koncesji. W innych obszarach działalności gospodarczej nie ma czegoś takiego. W związku z powyższym proszę o analizę tego, żeby było to rozwiązane w cywilizowany sposób. Jeśli bank zawalił, środki za koncesję przyszły o 3 dni za późno, traci się tę koncesję. W związku z tym jest prośba o dokonanie analizy, żeby było tak, jak w innych obszarach życia, czyli jeśli ktoś jest spóźniony 2–3 dni, to płaci stosowne kary i odsetki, ale nie pozbawia się go możliwości prowadzenia jednego z elementów działalności gospodarczej. Dziękuję.

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję, panie pośle.

Głos zabierze pan poseł Tomasz Latos z klubu Prawo i Sprawiedliwość.

Bardzo proszę.

Posel Tomasz Latos:

Dziękuję bardzo.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Pani Minister! Myślę, że trzeba tu ponownie wspomnieć o jednej sprawie związanej z reklamą. Reklama alkoholu jest w dalszym ciągu powszechnie obecna w środkach masowego przekazu, myślę tu przede wszystkim o reklamie piwa. Gdyby reklamę brać dosłownie, można byłoby dojść do smutnego wniosku, że tabletkę czy suplement diety konsument popije piwem, bo właśnie tego typu reklamy są najczęściej w naszych mediach. Jeżeli nie zrobimy czegoś w tej sprawie, to nie przełamamy stereotypu, bo jest to pokazywane jako coś fajnego, przyjemnego i pozytywnego. A więc mam pytanie o podejmowane działania, aby zmniejszyć ilość tych reklam albo zaraz po nich promować, być może przez celebrytów, sportowców czy inne osoby,

postawę niespożywania alkoholu, zwłaszcza w kontekście prowadzenia pojazdów.

I jeszcze jedna sprawa. To jest właściwie bardziej pytanie do Policji, ale mam nadzieję, że państwo z PARPA jesteście na bieżąco i pewne informacje możecie nam przekazać. Zimą czy później, wiosną, a właściwie nie tylko, w II klasie licealnej odbywają się różne imprezy, tzw. osiemnastki. Wszyscy o tym wiedzą, nie wszyscy na nich są pełnoletni, ale nikomu nie przeszkadza, że wszyscy spożywają choćby po jednym piwie. Wie o tym Policja, wszyscy o tym wiedzą i nic się nie dzieje, nikt tego nie kontroluje, nikt tam nie wchodzi. *(Dzwonek)* Może zamiast ścigać restauratorów, często nieskutecznie, należałoby podjąć jakieś działania w tym zakresie? Myślę, że szybko można byłoby to ukrócić. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję, panie pośle.

Kolejnym mówcą będzie pan poseł Marcin Duszek z Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość.

Bardzo proszę, panie pośle.

Posel Marcin Duszek:

Pani Minister! Czy ministerstwo dostatecznie nadzoruje działania Państwowej Agencji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, o której istnieniu mało kto z Polaków wie? Pragnąłbym z tego miejsca zasugerować, aby agencja lepiej tworzyła swój wizerunek w przestrzeni medialnej i w Internecie. Myślę tu o Facebooku i stronie internetowej. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję, panie pośle.

Wyczerpaliśmy listę posłów zapisanych do głosu.

Zwracam się do sekretarza stanu w Ministerstwie Zdrowia pani Beaty Małeckiej-Libery o odniesienie się do przedstawionych kwestii i odpowiedzi na pytania.

Bardzo proszę, pani ministrowi.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Zdrowia
Beata Małecka-Libera:**

Dziękuję bardzo.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Myślę, że wszyscy na tej sali jesteśmy zgodni nie tylko co do tego, że program jest bardzo ważny, ale także że powinien być kontynuowany, rozwijany, a w pewnych aspektach także przemodelowany. Wszystko po to, abyśmy

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia Beata Małacka-Libera

w kolejnych sprawozdaniach, które będziemy przedstawiać Wysokiej Izbie, mogli się pochwalić lepszymi wynikami. Największym problemem, jaki mamy, jest spożycie alkoholu, o którym wiemy, i niestety, przez ostatnie lata się nie zmniejszyło. Chcę z całą mocą powiedzieć, że te dwa sprawozdania, które przedstawiam dzisiaj Wysokiej Izbie, za rok 2011 i za rok 2012, dotyczą pierwszych dwóch lat, kiedy był realizowany ten program. Ulega on ewaluacji i mam nadzieję, że w następnych latach zostanie wzbogacony o różne elementy, myślę przede wszystkim o wczesnej profilaktyce.

Padają pytania co do terminu sprawozdań, dlaczego tak późno zostały przedstawione sprawozdania za lata 2011 i 2012. Przyznaję, że to rzeczywiście są historyczne sprawozdania. Podtrzymuję również stanowisko, które przekazał wcześniej pan minister Winnicki, dotyczące przyspieszenia kolejnych sprawozdań, za rok 2013 jest już druk sejmowy, druk nr 3095, a więc wkrótce trafi on do komisji i będzie przez państwa posłów procedowany. Natomiast jeżeli chodzi o pytanie, dlaczego nie możemy w krótkim czasie procedować nad sprawozdaniem za rok 2014, chcę tylko powiedzieć, że jest to niemożliwe w bardzo krótkim czasie z tego względu, że musi zostać przyjęty budżet. Najwcześniej trafi ono pod obrady Sejmu, do komisji dopiero w II czy III kwartale tego roku. Tak więc co do terminów pełna zgoda. Rzeczywiście to jest ważne, żeby o tym rozmawiać i w miarę wcześniej przyjmować te sprawozdania. Chcę także zwrócić uwagę na to, że ważne jest, aby patrzeć na problem z punktu widzenia kilku lat, a nie tylko poszczególnych etapów rocznych. Dlatego najważniejsze sprawozdanie będzie wówczas, kiedy będziemy oceniać program z perspektywy kilkuletniej, tak jak większość programów profilaktycznych. Jeżeli chodzi o realizację, to ocena efektów, skutków jest możliwa dopiero w perspektywie wieloletniej.

Dziękuję wszystkim posłom, którzy zabrali głos w tej ważnej sprawie i wypowiedzieli się w poszczególnych kwestiach. Te wszystkie tematy, które państwo posłowie tutaj przedstawialiście, na pewno będziemy wnikliwie analizować. Chcę powiedzieć, że również Ministerstwo Zdrowia analizuje programy. Przede wszystkim chcemy teraz rekomendować system programów dotyczących profilaktyki i promocji. Chodzi o tzw. system rekomendacji programów profilaktyki i promocji zdrowia psychicznego, który będzie wspólnym systemem dotyczącym nie tylko rozwiązywania problemów alkoholowych. Chodzi także o rozwiązywania dotyczące przeciwdziałania narkomanii, wypracowane razem z Ośrodkiem Rozwoju Edukacji, instytutem psychiatrii i oczywiście Państwową Agencją Rozwiązywania Problemów Alkoholowych. To w tym systemie zostaną wypracowane

standardy jakości programów. Będzie prowadzona wspólna baza danych rekomendowanych programów. Będzie także powołany międzyresortowy – podkreślam to bardzo ważne słowo – zespół ekspertów, który będzie przygotowywał, oceniał, a także rekomendował najlepsze programy dotyczące profilaktyki.

Niewątpliwie problemem są działania, które są podejmowane na poziomie samorządów lokalnych, gdyż nie wszystkie sięgają po proponowane rozwiązania, nie wszystkie realizują najbardziej skuteczne strategie, jakie mogłyby realizować. Dlatego też jest to wyzwanie, cel, jaki m.in. stawiamy sobie na najbliższe lata. Chodzi o to, aby programy, które są, były wzmocnione z punktu widzenia efektywności zdrowia publicznego, aby wszystkie programy były realizowane w sposób spójny, w sposób rekomendowany.

Co do odpowiedzi na pytania, które zadawali państwo posłowie, chcę się odnieść m.in. do pytania pana posła Tomaszewskiego, który mówił tutaj o profilaktyce poprzez zajęcia sportowe. Zadał pytanie, na co te pieniądze są wydane. One powinny być wydawane przede wszystkim na sprzęt i na instruktorów, nie powinny być wydawane na infrastrukturę.

Pan poseł Latos mówił o reklamie i obostrzeniach, które ta reklama powinna zawierać. Chcę tutaj powiedzieć, że w tej chwili rzeczywiście zwracamy uwagę na to, w jaki sposób oddziałują reklamy, czy mają one rzeczywiste przełożenie, czy nie. Jeżeli chodzi o dane, którymi dysponujemy, to mają, więc będziemy się tym tematom na pewno wnikliwie przyglądać. Natomiast wszelkie prozdrowotne kampanie medialne, o których również pan poseł mówił, jak najbardziej będziemy uwzględniać w nowych programach przeciwdziałania alkoholizmowi.

Była mowa o tzw. osiemnastkach, czyli zupełnie prywatnych, zamkniętych imprezach. Padają różne stwierdzenia, kto i w jaki sposób powinien nadzorować takie spotkania, dlaczego młodzież tam używa alkoholu. Chcę jednak z całą mocą tutaj stwierdzić, że to są jednak prywatne spotkania, które powinny...

(Poseł Tomasz Latos: ...być nadzorowane.)

Ale nadzorują je rodzice, to oni je organizują. Tego nie organizują żadne państwowe instytucje, tylko najczęściej odbywa się to za zgodą rodziców. I to ich rolą jest również, panie posle, aby zwracać uwagę na to, w jaki sposób zachowują się ich własne dzieci.

Pan poseł Chmielowski też odnosił się do sprawy sprawozdania za rok 2014, ale już wyjaśniłam, że w tak szybkim terminie, w jakim się tego spodziewa, nie byłoby to możliwe.

To chyba tyle, jeżeli chodzi o odpowiedzi, których chciałabym udzielić. Jeżeli nie odpowiedziałam na któreś z pytań, to oczywiście możemy odpowiedzieć w formie pisemnej. Bardzo dziękuję za wszystkie uwagi, które tutaj padły. Dziękuję państwu. Dziękuję, pani marszałek.

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję, pani ministro.

Na zakończenie dyskusji głos zabierze sprawozdawca komisji pan poseł Tomasz Latos.

Bardzo proszę, panie pośle.

Posel Tomasz Latos:

Dziękuję bardzo.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Pani Minister! Wszystkim państwu, wprowadzie niezbyt licznie zgromadzonym, chciałbym serdecznie podziękować za dyskusję. Pani minister chciałbym podziękować za deklarację, że kolejne sprawozdania będą wpływały już w terminie. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję, panie pośle.

Zamykam dyskusję*).

Właściwe komisje proponują, aby Sejm przyjął przedstawione przez Radę Ministrów sprawozdania z wykonania ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi w okresie od dnia 1 stycznia 2011 r. do dnia 31 grudnia 2011 r. oraz w okresie od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. do wiadomości.

Jeśli nie usłyszę sprzeciwu, uznam, że Sejm wniosek komisji przyjął.

Sprzeciwu nie słyszę.

Na tym wyczerpaliśmy porządek dzienny 86. posiedzenia Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej.

Informuję, że zgłosili się posłowie w celu wygłoszenia oświadczeń poselskich.

Czy ktoś z pań posłanek bądź panów posłów chciałby się jeszcze zgłosić do wygłoszenia oświadczenia?

Jeśli nie, to listę posłów zgłoszonych do oświadczeń uważam za zamkniętą.

Jako pierwszy oświadczenie wygłosi pan poseł Szymon Giżyński z Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość.

Bardzo proszę, panie pośle.

Posel Szymon Giżyński:

Dziękuję, pani marszałek.

Wysoki Sejmie! Dowodem na to, do czego prowadzi przyjęcie konwencji o przemocy wobec kobiet, i jak bardzo działa na rzecz tej przemocy progresywnie, jest szorstkie i wyartykułowane w niejasnym kontekście odezwanie się podczas dzisiejszej debaty sejmowej rozdrażnionego marszałka Radosława Sikorskiego

go do pani poseł Marzeny Wróbel: pani poseł, do mnie, proszę.

Pragnę przy tym oświadczyć, iż jeżeli jeszcze raz pan marszałek w mojej obecności zwróci się do kobiety w podobny sposób, jak dzisiaj do pani poseł Marzeny Wróbel, to, adekwatnie do sytuacji, zacznę się zwracać do marszałka Sikorskiego nie: panie marszałku, lecz: panie marszałkini. Dziękuję uprzejmie.

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

No cóż, dziękuję, panie pośle.

Czy jest pan poseł Sobierajski?

Bardzo proszę, pan poseł Sobierajski z klubu Prawo i Sprawiedliwość.

Posel Czesław Sobierajski:

Pani Marszałek! Szanowni Państwo! Dzisiaj głosami PO, SLD, Twojego Ruchu i części PSL-u zgłoszono ustawę ratyfikującą Konwencję Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej.

Konwencja, wbrew swojemu tytułowi, zakłada głównie przemodelowanie polskiej rodziny i walkę z tzw. stereotypami, to jest walkę z tradycyjną kulturą chrześcijańską, walkę z tradycyjną rodziną, rozumianą jako ojciec, matka i dzieci, walkę z tradycyjnym małżeństwem, mężczyzny i kobiety, na rzecz innych różnych związków uczuciowych. Święty Jan Paweł II przestrzegał nas tu, w tej sali, 11 czerwca 1999 r. Przemawiał wtedy do obu Izb – Sejmu i Senatu: Państwu i społeczeństwu grozi rozkład, jeśli przestaną skutecznie popierać małżeństwo i rodzinę. Niestety większość sejmowa okazała się głucha na słowa przestrogi św. Jana Pawła II.

Przyjęcie tej szkodliwej konwencji zbiegło się z 250. rocznicą ustanowienia święta Najświętszego Serca Pana Jezusa, co napawa nadzieją. Wszak pamiętamy słowa Pana Jezusa: Jam zwyciężył świat. Właśnie 6 lutego 2015 r. przypada 250-lecie ustanowienia kultu Najświętszego Serca Pana Jezusa. To na prośbę Episkopatu Polski, popartą przez króla Polski, papież Klemens XIII ustanowił święto Najświętszego Serca Pana Jezusa w 1765 r. Ta prośba nazywana jest Memoriałem Episkopatu Polskiego. Była ona punktem zwrotnym w oficjalnym nabożeństwie dotyczącym Bożego Serca.

Gdy Polska taką zgodę otrzymała, wkrótce to święto zostało wprowadzone przez różne kraje i diecezje. Nabrało ono wymiaru uniwersalnego. Jubileusz 250. rocznicy ustanowienia tego święta to bardzo ważne wydarzenie w życiu Kościoła i Polski. Przede wszystkim dotyczy nas, Polaków, bo jest ono przypomnieniem polskiego wkładu w ustanowienie tego święta. Słusznie więc możemy się chlubić, że Polska wniosła go jako wiano do dziedzictwa pobożności i kultury chrześcijańskiej. Kult Serca Jezusowego ma

*) Teksty wystąpień niewyłoszonych – w załączniku nr 1.

Posel Czesław Sobierajski

bardzo długą historię, początek ma na Kalwarii, bo tam po przebiciu boku Chrystusa rozpoczęła się kontemplacja otwartego Serca Pana Jezusa. Pierwszymi, którzy patrzyli na przebity bok Chrystusa, jego otwarte Serce, była Matka Najświętsza, św. Jan Apostoł i pobożne niewiasty. Oni też należą do pierwszych czcicieli tego Serca i zapoczątkowali kontemplację, która trwa aż do naszych czasów. Od XVII w. kult Najświętszego Serca rozszerza się na cały świat. Przyczyniły się do tego szczególnie objawienia Pana Jezusa św. Małgorzacie Marii Alacoque. Chrystus Pan, ukazując w objawieniach swoje Serce Najświętsze, chciał w niezwykle sposób zwrócić umysły ludzkie ku kontemplacji i czci tajemnicy miłości, którą miłosierny Bóg okazał względem rodzaju ludzkiego. Wiele owoców przyniosło nabożeństwo dziewięciu pierwszych piątków miesiąca, odprowadzanych jako wynagrodzenie Najświętszemu Sercu Pana Jezusa.

Dzisiaj mamy właśnie pierwszy piątek, to jest integralną część tego nabożeństwa. W naszej ojczyźnie przyniosło ono wyjątkowe owoce. Z Serca Syna Bożego przebitego na krzyżu wytrysnęło wieczyste źródło życia, które daje nadzieję każdemu człowiekowi. Z Serca ukrzyżowanego Chrystusa rodzi się nowa ludzkość, uwolniona spod władzy grzechu. Człowiek potrzebuje Serca Chrystusa, aby poznać Boga i samego siebie. Potrzebuje Go, aby budować cywilizację miłości. Zachęcam was, mówił św. Jan Paweł II, byście wpatrywali się z ufnością w Najświętsze Serce Jezusa i powtarzali często słowa: Najświętsze Serce Jezusa, ufam Tobie. Jego przebite Serce, pamiętajmy, jest niewyczerpanym źródłem Boskiej miłości, która

przebacza, odradza, przywraca życie. Ku temu Sercu w prześląganiu za grzechy świata prowadzi nas Maryja. Niech przybliża ku Niemu każdego człowieka. Niepokalane Serce Maryi, przybliżaj nas do Najświętszego Serca Twojego Syna Jezusa – słowa św. Jana Pawła II.

Na koniec wielka, dramatyczna prośba św. Jana Pawła II: Polsko, wracaj do Boga. Tylko w Sercu Pana Jezusa człowiek odnajdzie miłość, pokój i odpowiedź na wszystkie pytania. Dlatego niespokojne jest serce człowieka, dopóki nie spocznie w Bogu. Dziękuję.

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję, panie pośle.

Na tym zakończyliśmy oświadczenia poselskie*).

Informacja o wpływie interpelacji, zapytań oraz odpowiedzi na nie dostępna jest w Systemie Informacyjnym Sejmu.

Na tym kończymy 86. posiedzenie Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej.

Protokół posiedzenia będzie wyłożony do przejrzania w Sekretariacie Posiedzeń Sejmu.

Porządek dzienny 87. posiedzenia Sejmu, wyznaczonego na dni 18, 19 i 20 lutego 2015 r., zostanie paniom posłankom i panom posłom doręczony.

Zamykam posiedzenie.

(Wicemarszałek trzykrotnie uderza laską marszałkowską)

*) Teksty wystąpień niewyłoszonych – w załączniku nr 1.

(Koniec posiedzenia o godz. 12 min 53)

Teksty wystąpień niewyłoszonych

Przedstawione przez Radę Ministrów sprawozdanie z wykonania ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi w okresie od dnia 1 stycznia 2011 r. do dnia 31 grudnia 2011 r. wraz ze stanowiskiem Komisji Polityki Społecznej i Rodziny oraz Komisji Zdrowia

Przedstawione przez Radę Ministrów sprawozdanie z wykonania ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi w okresie od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. wraz ze stanowiskiem Komisji Zdrowia

– punkty 24. i 25. porządku dziennego

Posel Mirosław Pawlak

(Klub Parlamentarny Polskiego Stronnictwa Ludowego)

1. W jakim stopniu – i czy w ogóle – nastąpiło ograniczenie szkód zdrowotnych wynikających z uzależnienia od alkoholu w odniesieniu do roku 2011?

2. Czy w okresie sprawozdawczym, tj. za rok 2011, wielkość spożycia alkoholu na jednego mieszkańca wzrosła, czy zmalała?

3. Liczba wykonanych orzeczeń za rok 2011, tj. o umieszczeniu w zakładzie stacjonarnym, wynosiła: 31 530. Skąd tak potężny skok w liczbie uzależnionych?

4. Czy działania Państwowej Agencji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych już się nie przeżyły, a może należałoby pilnie zastanowić się nad inną formułą instytucjonalnego oddziaływania i prewencji?

5. Na czym polega zwiększenie kompetencji osób zajmujących się pomaganiem dzieciom z rodzin z problemem alkoholowym w odniesieniu do roku sprawozdawczego 2012?

6. Czym należy tłumaczyć gwałtowny spadek w zakresie pobytu osób w zakładzie stacjonarnym z 31 530 w 2011 r. do 24 144 w roku 2012?

7. Dlaczego tak małe kwoty, 15 903 039 zł, przeznaczają się na dożywianie dzieci, a środki te pochodzą z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych?

Posel Jan Warzecha

(Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość)

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Według danych statystycznych około 2% populacji, tj. ponad 600 000 osób, spełnia kryteria uzależnienia od alkoholu, a około 4% populacji (1,5 mln osób) to dorośli żyjący na stałe w otoczeniu alkoholika (współmałżonkowie, rodzice). Jest to więc ogromny problem społeczny, a biorąc pod uwagę wpływ na rodzinę alkoholików i w mniejszym stopniu uzależnionych, alkohol rujnuje życie co najmniej 6 mln rodaków.

Z tego powodu do zwalczania problemu alkoholizmu rząd powinien postawić na autentyczną działalność wychowawczą i informacyjną skierowaną głównie do młodzieży i dzieci. Nie wolno zapomnieć o sprawie najważniejszej, jaką jest tworzenie warunków sprzyjających realizacji potrzeb. Zaspokajanie ich daje nadzieję na powstrzymanie się przez młodych ludzi od spożywania alkoholu.

Akcent jednak należy położyć na stworzenie nowego programu nauczania dla wielu przedmiotów w szkołach podstawowych, ponadpodstawowych i ponadgimnazjalnych. Należy ograniczyć dla tej grupy wiekowej dostępność alkoholu. Powinno się zwiększyć ilość kontroli w małych punktach sprzedaży. Dotyczy to powinno szczególnie osiedlowych sklepów spożywczych i monopolowych. Uwzględnić w tym przypadku można nawet metodę prowokacji.

Oświadczenia poselskie

Posel Waldemar Andzel

(Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość)

Oświadczenie poselskie w sprawie 75. rocznicy pierwszej masowej deportacji Polaków na Sybir

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! 10 lutego br. przypada 75. rocznica tragicznego dla narodu polskiego wydarzenia, jakim była pierwsza z czterech masowych deportacji ludności polskiej z terenów zajętych w czasie II wojny światowej przez Armię Czerwoną. Działalność ta etapami trwała do najazdu Niemiec

na ZSRR w czerwcu 1941 r. W latach 1944–1946, po ponownym zajęciu ziem polskich przez wojska radzieckie, antypolska polityka represyjna była kontynuowana. Związek Sybiraków przyjmuje, że wywieziono w sumie 1,35 mln Polaków. Nie są to jednak dane pełne, gdyż jak dotąd nie udało się ustalić, ilu dokładnie Polaków zostało deportowanych.

W nocy z 9 na 10 lutego 1940 r. rozpoczęła się pierwsza wywózka obywateli polskich w głąb ZSRR, która była zarazem najtragiczniejszą i najokrutniejszą z deportacji. Objęła ona głównie rodziny urzędników państwowych, m.in. sędziów, prokuratorów, policjantów, leśników, a także wojskowych i właścicieli ziemskich, czyli osoby, które uznane zostały za najbardziej niebezpieczne dla reżimu stalinowskiego. Szacuje się, że wywieziono wówczas z całych Kresów pomiędzy 140 a 220 tys. osób.

Decyzję o deportacji wydała 5 grudnia 1939 r. Rada Komisarzy Ludowych. Przez następne dwa miesiące trwały przygotowania do jej przeprowadzenia, w czasie których sporządzano listy osób, które miały przymusowo opuścić Polskę.

Sama deportacja odbyła się w strasznych warunkach, które dla wielu były wyrokiem śmierci. W czasie jej realizacji temperatura dochodziła nawet do -40°C . Ludzie byli zaskoczeni, w ogóle nieprzygotowani do tak ciężkiej podróży. Na spakowanie się dawano im od kilkunastu do kilkudziesięciu minut. Bywało i tak, że nie pozwalano zabrać ze sobą niczego.

Deportowanych przewożono w wagonach towarowych z zakratowanymi oknami, do których ładowano po 50 osób, a czasami więcej. Podróż na miejsce zsyłki trwała niekiedy nawet kilka tygodni. Warunki panujące w czasie transportu były przerażające, ludzie umierali z zimna, głodu i wyczerpania. Tych, którzy zmarli w czasie transportu, NKWD wyrzucało na pobocza torów. Ci, którym udało się przeżyć podróż, zmuszeni byli do wycieńczającej pracy.

Tym niewinnym ludziom, którzy wycierpieli tak wiele i stracili życie tylko dlatego, że byli Polakami, należą się nasza pamięć i nasz szacunek. Musimy dbać o to, by tragedia Polaków deportowanych w głąb ZSRR zapadła w pamięć kolejnych pokoleń.

Posel Piotr Chmielowski

(Klub Poselski Sojusz Lewicy Demokratycznej)

Oświadczenie w sprawie ewentualnej kontynuacji strajku w JSW

Dziś rozpoczął się 10. dzień strajku w kopalniach i zakładach Jastrzębskiej Spółki Węglowej. Pod ziemią strajkuje grubo ponad setka górników, na powierzchni – przeszło 1 tys. osób. Rano media podały, że po 15 godzinach negocjacji strony doszły do wstępnego konsensusu. Sporządzono i podpisano protokół uzgodnień i rozbieżności. Teraz dokument ma być przedstawiony radzie nadzorczej spółki oraz przez centrale związkowe – górnikom. To oni mają zdecydować, czy zakończyć strajk.

Według moich informacji dyskusje wśród górników są bardzo burzliwe, a zdania mocno podzielone. Strona strajkująca zgodziła się na czasowe zawieszenie pewnych czynników płacowych, tak by poprawić kondycję finansową spółki. Nie został jednak spełniony najważniejszy i podstawowy warunek strajkujących – prezes Zagórowski nie został odwołany. To bardzo nie podoba się górnikom.

Osobiście wydaje mi się, że załogi kopalń nie zdecydowały o zakończeniu protestu. Pileczka ciągle jest po stronie rządu. Dziękuję za uwagę.

Posel Piotr Krzysztof Ćwik

(Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość)

Oświadczenie w sprawie 95. rocznicy zaślubin z morzem

10 lutego 1920 r. generał Józef Haller w Pucku dokonał uroczystych zaślubin Polski z morzem, wrzucając w wody Bałtyku platynowy pierścień ufundowany przez społeczność gdańszczan. Ten symboliczny akt był wynikiem ustaleń traktatu wersalskiego, na mocy którego od października 1919 r. Wojsko Polskie rozpoczęło pokojowe przejmowanie Pomorza. 147-kilometrowy pas wybrzeża Bałtyku znów stał się częścią Polski. Ksiądz Józef Wrycza w swojej homilii wygłoszonej w trakcie mszy świętej poprzedzającej akt zaślubin powiedział: I wy, synowie całej Polski, błogosławcie Panu, że dał wam dożyć tego dnia szczęśliwego, w którym odzyskujecie wolność upragnioną w ojczyźnie polskiej, a w zamian za to szczęście dar tak zacny dajecie ojczyźnie – morze polskie. W pełni przychyliam się do tych słów wypowiedzianych przez księdza Wryczę ponad 95 lat temu, iż morze polskie, Bałtyk, jest dla nas, naszej ojczyzny, darem zacnym.

O tym, jak dostęp do morza jest ważny dla gospodarki i niezależności kraju, wiedzieli w okresie międzywojennym rządzący państwem. Z powodu narastających napięć w Wolnym Mieście Gdańsku postanowiono o budowie nowego miasta Gdynia wraz z portem morskim. Budowa portu umożliwiła otwarcie państwa polskiego na świat w postaci szlaków handlowych, towarowych i pasażerskich. Gdynia powstała wysiłkiem nowo odrodzonego państwa i szybko stała się ważnym i największym portem na Bałtyku pod względem wielkości przeładunków, a jednocześnie najnowocześniejszym portem w Europie. O tym, jak ważną rolę w gospodarce międzywojennej Polski odgrywało Morze Bałtyckie, świadczy fakt, iż w 1938 r. 80% eksportu i 65% importu z i do Polski kierowane było drogą morską.

Polski Bałtyk to miejsce wypoczynku wielu Polaków, dzieci, młodzieży i całych rodzin. To jeden z najatrakcyjniejszych rejonów Polski, z licznymi ośrodkami wypoczynkowymi, uzdrowiskami i ośrodkami kulturalnymi, charakterystyczną urozmaiconą linią brzegową z bogatymi florą i fauną oraz Parkami Krajobrazowymi: Wolińskim i Słowińskim, w których wy-

stępują będące pod ochroną rośliny. Wybrzeże bałtyckie to również miasta z ich bogatą historią, zabytkami i mieszkańcami, którzy te miasta tworzą.

Mówiąc o naszym morzu, nie można nie wspomnieć przy tej okazji o bohaterskich obrońcach polskiego wybrzeża z września 1939 r. Na wyszczególnienie zasługują tu przede wszystkim żołnierze broniący polskiej składnicy transportowej na Westerplatte z ich dowódcą majorem Henrykiem Sucharskim, a także żołnierze kontradmirała Józefa Unru-ga broniący polskiego wybrzeża, m.in. Kępy Oksywskiej i Półwyspu Helskiego, który skapitulował po miesiącu bohaterskiej obrony przed agresorem niemieckim.

Polski Bałtyk to także żegluga morska, handlowa i pasażerska. To również rybołówstwo, które pozostaje jednym z podstawowych elementów polskiej gospodarki morskiej. Rybołówstwo żywi nie tylko konsumentów ryb, ale także rybaków, i ich rodziny, którzy wykonują swój zawód mimo wielu trudności stawianych im przez polski rząd oraz UE. Nie można, mówiąc o polskim Bałtyku, nie wspomnieć o zamkniętych już dziś stocznich produkujących i remontujących statki. Dziś zamiast zlecać produkcję polskim stoczniom polscy armatorzy zmuszeni są realizować zamówienia w stocznich zagranicznych. Polski potencjał produkcyjny przez złe decyzje i rządy został prawie całkowicie zredukowany. Mówiąc o stocznich, chciałbym szczególnie wspomnieć Stocznice Gdańską, w której narodziła się „Solidarność”. To właśnie w tej stoczni podpisano porozumienia sierpniowe w 1980 r., a wcześniej na jej terenie miało miejsce krwawe stłumienie protestów w 1970 r.

95. rocznica zaślubin z morzem ma również dla mnie wymiar szczególny, gdyż aktu zaślubin dokonał generał Józef Haller, urodzony w 1873 r. w Jurczycach w gminie Skawina.

Przedstawione tu zagadnienia to tylko część z wielu aspektów historycznych, gospodarczych, politycznych, społecznych i kulturalnych związanych z Bałtykiem i polskim wybrzeżem. 95. rocznica zaślubin z morzem niech stanie się powodem do refleksji nad dzisiejszym stanem polskiej gospodarki związanej z morzem, tak aby mądrze i skutecznie czerpać korzyści z faktu posiadania dostępu do morza. Aby ten „zaczny dar – morze polskie” nie został na zawsze zaprzepaszczone.

Poseł Józef Rojek

(Klub Parlamentarny Sprawiedliwa Polska)

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Pewnie już nikt nie wierzył, że kiedykolwiek odnajdzie się czaszka ostatniego z żołnierzy niezłomnych – sierżanta Józefa Franczaka, ps. Lalek. Jednak udało się. Jak poinformowały ostatnio media, Instytut Pamięci Narodowej odnalazł i zidentyfikował czaszkę sierżanta Franczaka. Okazało się, że czaszka znajdowała się w zbiorach Uniwersytetu Medycznego w Lublinie

i w poprzedniej epoce była wykorzystywana do tzw. celów naukowych.

Warto przypomnieć, że sierżant Franczak walczył jeszcze we wrześniu 1939 r., następnie przeszedł do konspiracji, w której pozostał po zakończeniu działań wojennych, i tym razem wziął udział w walce z władzą komunistyczną. Gdy w latach pięćdziesiątych rozbijano ostatnie oddziały partyzanckie, Józef Franczak był jednym z najbardziej poszukiwanych ludzi w Polsce. Zdradzony zginął 12 października 1963 r., odpierając ataki esbeków i milicjantów. Po śmierci mordercy odcięli żołnierzowi głowę, a sprofanowane ciało przekazali rodzinie.

Odnalezienie czaszki bohatera to ogromny sukces, który pokazuje, że żmudna praca – nawet w przypadku mordowanych, przemilczanych przez dziesięciolecia i zakopywanych w nieznanych miejscach żołnierzy wyklętych – przynosi zaskakująco dobre rezultaty. Niestety, obecnie nie brak też ludzi i sił próbujących w tej pracy szkodzić. Kilka dni temu do budynku na warszawskiej Pradze, gdzie mieściła się ubecka katownia, wszedł deweloper i na początek nie wiadomo, gdzie zniknęło dziewięć par drzwi, na których zachowały się wyryte przez więzionych napisy.

Budynek przy ul. Strzeleckiej ma nietuzinkową historię. Tutaj w latach 1944–1945 mieściła się Kwatera Główna NKWD w Polsce, a w okresie 1945–1948 areszt Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego. W piwnicach budynku w okresie stalinowskim więziono, brutalnie przesłuchiowano i mordowano żołnierzy polskiego podziemia antykomunistycznego.

Ponadto – jak podkreśla prezes Fundacji Łączka – właśnie w części nieobjętej ochroną, do której wszedł prywatny deweloper, znajdują się najważniejsze świadectwa tamtych zbrodni; liczne wyryte w ścianach piwnicy klepsydry świadczą o tym, że to w nich przebywali najodważniejsi z odważnych bohaterów polskiej historii. Na podwórku i w piwnicach mogą także znajdować się szczątki naszych bohaterów.

Wydarzenia na ul. Strzeleckiej pokazują, że naszym naczelnym zadaniem jest ochrona przed przypadkowym czy też świadomym zniszczeniem nielicznych pamiątek po ofiarach stalinowskich zbrodni, po żołnierzach wyklętych. Nie od dziś wiadomo, że największe sukcesy na tym polu ma Instytut Pamięci Narodowej, niemało zrobiły także najprzeróżniejsze stowarzyszenia, fundacje, jak również niektóre samorządy. A przecież o to wszystko ma zadbać państwo. W przeciwnym razie będą dewastować kolejne budynki dawnych esbeckich katowni, a na cmentarzach ofiar stalinizmu organizować wysypiska.

Poseł Andrzej Szlachta

(Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość)

Oświadczenie poselskie w sprawie śmierci Andrzeja Kucharskiego, działacza opozycji demokratycznej w Rzeszowie

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! 21 stycznia 2015 r. zmarł w Rzeszowie w wieku 69 lat Andrzej Kucharski, znany działacz opozycji demokratycznej.

Już jako student Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie brał czynny udział w protestach studenckich w marcu 1968 r., za co został relegowany z uczelni i powołany do odbycia służby wojskowej. W czasach tworzenia pierwszych struktur NSZZ „Solidarność” włączył się aktywnie w tworzenie komisji zakładowej „Solidarności” w przedsiębiorstwie Inwestprojekt. Po wprowadzeniu stanu wojennego działał w strukturach podziemnych związku. W lutym 1982 r. Andrzej Kucharski został internowany. Po zakończeniu internowania angażował się w wydawanie podziemnych pism, m.in. „Solidarność Zwycięży”.

Andrzej Kucharski współtworzył struktury „Solidarności Walczącej” w Rzeszowie. W czasach reżimu Jaruzelskiego był wielokrotnie aresztowany, zatrzymywany, przesłuchiwany, skazywany na kary grzywny. Był inwigilowany przez licznych funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa. Był zdecydowanym przeciwnikiem obrad okrągłego stołu w 1989 r. Działał czynnie w komitetach obywatelskich. Następnie wiązał się z ugrupowaniami narodowo-niepodległościowymi: Porozumieniem Centrum, Ruchem Trzeciej Rzeczypospolitej, Ruchem Odbudowy Polski i Ruchem Katolicko-Narodowym. Przez długi czas pozostawał bezrobotnym. Był częstym gościem mojego biura poselskiego. Wiedziałem o jego chorobie serca. Do końca żył problemami walki o sprawiedliwą Polskę. Angażował się w działania i akcje wyborcze Prawa i Sprawiedliwości. Był żegnany przez liczną grupę kolegów i przyjaciół ze środowiska solidarnościowo-niepodległościowego podczas pogrzebu na starym cmentarzu na Pobitnem w Rzeszowie. Cześć jego pamięci!

Posel Tadeusz Tomaszewski

(Klub Poselski Sojusz Lewicy Demokratycznej)

Wysoki Sejmie! Linia kolejowa nr 281 na odcinku Jarocin – Września – Gniezno jest linią zelektryfikowaną, dwutorową. Stanowi fragment ciągu komunikacyjnego nr 281 Oleśnica – Chojnice. Obecnie na tej linii nie są realizowane przewozy pasażerskie. Decyzja samorządu województwa jako organizatora kolejowych pasażerskich przewozów regionalnych o zawieszeniu w grudniu 2012 r. przewozów była konsekwencją niskich parametrów technicznych linii, tj. głównie prędkości, a co za tym idzie, małego zainteresowania podróżnych. Linia ta na całym odcinku ma charakter linii o znaczeniu państwowym i znajduje się w zarządzie spółki PKP Polskie Linie Kolejowe SA. Mając na uwadze znaczenie tej linii w systemie transportowym, nie tylko regionalnym, lecz także międzyregionalnym, zarządca linii realizuje pewne działania w celu poprawy bezpieczeństwa ru-

chu na odcinku Gniezno – Jarocin i likwidacji punktowych ograniczeń prędkości. Modernizacja tego odcinka linii jest przedmiotem przyszłościowego projektu pn. „Prace na liniach kolejowych nr 281, 766 na odcinku Oleśnica/Łukanów – Krotoszyn – Jarocin – Września – Gniezno”. Projekt ten znajduje się na liście inwestycji priorytetowych o znaczeniu krajowym w dokumencie implementacyjnym do „Strategii rozwoju transportu do roku 2020”. Planowane przez PKP Polskie Linie Kolejowe zadanie inwestycyjne ma na celu przywrócenie pierwotnych parametrów konstrukcyjnych linii, które umożliwiają poprawę sprawności funkcjonowania transportu kolejowego. Pozwoli to na skrócenie czasu przejazdu, poprawę oferty i zwiększenie konkurencyjności kolei, w tym usprawnienie przewozów w ruchu krajowym i regionalnym. Zadanie to zajmuje jednak bardzo odległą pozycję na liście rankingowej projektów – na łączną liczbę 61 projektów przedmiotowy projekt zajmuje pozycję 53.

Kwestia usprawnienia tego ciągu komunikacyjnego nabiera szczególnego znaczenia w kontekście realizowanej przez koncern Volkswagen na terenie gminy Września inwestycji związanej z budową nowej fabryki samochodów dostawczych. Uwzględniając przewidywany termin uruchomienia fabryki w roku 2016 oraz rozwój gospodarczy tego terenu, zasadne byłoby podjęcie działań umożliwiających ponowne uruchomienie przewozów pasażerskich na odcinku pomiędzy Gnieznem a Jarocinem, z uwzględnieniem zapotrzebowania wynikającego z funkcjonowania nowej fabryki.

Mając powyższe na uwadze, uprzejmie proszę panią minister infrastruktury o zajęcie stanowiska wobec powyższej sprawy.

Posel Jan Warzecha

(Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość)

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! W obecnej chwili jesteśmy świadkami jednego z największych kryzysów w polskim rolnictwie. Jest to fakt bezsprzeczny i niepodważalny. Nijak ma się on do lukrowanej wizji bogatego rolnika, który wspierany dotacjami unijnymi żyje sobie jak pan na włościach. Obraz zacisznej i spokojnej wsi Władysława Reymonta do świadomości Polaków próbuje wbić koalicja PO-PSL. Na to, niestety, w dużej mierze pozwalają media, które pomijając problemy rolnictwa, wychodzą z założenia, że nie ma co karmić społeczeństwa informacjami o dramatycznej sytuacji na wsi, bo przecież jest wiele innych problemów. Jednak rolnicy pozostawieni sami sobie, bez żadnego wsparcia ze strony rządzących i mediów znaleźli w końcu sposób, aby wykrzyczeć społeczeństwu swe dramatyczne położenie. Właśnie temu służą organizowane ostatnio protesty.

Rolnicy coraz bardziej się zadłużają, zaciągają pożyczki, aby przetrwać trudny czas. Jednak na dłuższą metę takie działania mogą okazać się bezowocne, bo polski rząd działa zbyt opieszale. Tak więc rolnicy zaciągają pożyczki, płacą i płaczą, a problemy mnożą się i mnożą: ceny wieprzowiny i zbóż są poniżej kosztów produkcji, kary za nadprodukcję mleka wykańczają branżę mleczarską, do tego dorzucmy jeszcze rosyjskie embargo nałożone na polskich sadowników oraz niechęć Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi do rozwiązywania problemów. Tak oto mamy gotowy przepis na zadłużenie rolników i upadek polskiego rolnictwa.

Do czego to wszystko prowadzi? Za rok po polską ziemię rękę wyciągną cudzoziemcy, którzy od zrujnowanych finansowo rolników odkupią ją za grosze. Dla rolników będzie to ostania deska ratunku, a dla cudzoziemców będzie to bardzo dobra okazja do lokowania kapitału przy małym wkładzie własnym. Takiej sytuacji chciał uniknąć PiS. W Sejmie od 2 lat leży projekt ustawy naszego autorstwa dotyczący ograniczeń sprzedaży polskiej ziemi, ale w takiej sytuacji pewnie jeszcze długo poleży. Kasprowy Wierch, Polskie Koleje Linowe, Lasy Państwowe, a w niedługiej perspektywie wykup polskiej ziemi za grosze. Co będzie następne? Aż strach pomyśleć.

Porządek dzienny

86. posiedzenia Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej w dniach 4, 5 i 6 lutego 2015 r.

1. Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o:

— rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw,

— poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy Kodeks karny,

— poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw

(druki nr 2586, 2169, 2169-A, 2182, 2864 i 2864-A).

2. Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o senackim projekcie ustawy o zmianie ustawy Kodeks karny wykonawczy (druki nr 2872 i 3072).

3. Sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi o rządowym projekcie ustawy o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego (druki nr 3080, 3100 i 3100-A).

4. Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o:

— rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy Kodeks cywilny, ustawy Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw,

— poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy Kodeks cywilny

(druki nr 2707, 990, 3081 i 3081-A).

5. Sprawozdanie Komisji Infrastruktury o obywatelskim projekcie ustawy o zmianie ustawy Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw (druki nr 2953, 3085 i 3085-A).

6. Pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy Prawo zamówień publicznych (druk nr 3077).

7. Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o opłacie skarbowej (druk nr 3101).

8. Sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej i Rodziny o:

— poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych,

— senackim projekcie ustawy o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych

(druki nr 2610, 2771 i 3083).

9. Pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o Funduszu Wzajemnej Pomocy w Stabilizacji Dochodów Rolniczych (druk nr 3076).

10. Sprawozdanie Komisji do Spraw Unii Europejskiej oraz Komisji Spraw Zagranicznych o rządowym projekcie ustawy o ratyfikacji Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Gruzją, z drugiej strony, sporządzonego w Brukseli dnia 27 czerwca 2014 r. (druki nr 3059 i 3120).

11. Sprawozdanie Komisji Polityki Senioralnej o komisyjnym projekcie uchwały w sprawie upamiętnienia profesora Haliny Szwarz w związku z 40. rocznicą powstania pierwszego w Polsce Uniwersytetu Trzeciego Wieku (druki nr 3050 i 3082).

12. Pytania w sprawach bieżących.

13. Informacja bieżąca.

14. Informacja dla Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w pracach Unii Europejskiej w okresie lipiec–grudzień 2014 r. (przewodnictwo Włoch w Radzie Unii Europejskiej) (druk nr 3042) wraz ze stanowiskiem Komisji do Spraw Unii Europejskiej (druk nr 3044).

15. Pierwsze czytanie przedstawionego przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks wyborczy (druk nr 3084).

16. Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks wyborczy (druk nr 3099).

17. Pierwsze czytanie senackiego projektu ustawy o zmianie ustawy o państwowej kompensacie przysługującej ofiarom niektórych przestępstw oraz ustawy Kodeks postępowania cywilnego (druk nr 3078).

18. Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (druk nr 3003).

19. Przedstawiony przez Prezydium Sejmu projekt uchwały w sprawie upamiętnienia 95. rocznicy zaślubin Polski z morzem (druk nr 3093).

20. Sprawozdanie Komisji Administracji i Cyfryzacji oraz Komisji Kultury i Środków Przekazu o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (druki nr 2676, 3016 i 3016-A) – trzecie czytanie.

21. Głosowanie nad wnioskiem o odrzucenie sprawozdania z realizacji „Krajowego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie” za okres od 1 stycznia 2013 r. do 31 grudnia 2013 r. (druki nr 2851 i 2993).

22. Wybór uzupełniający członka Trybunału Stanu (druki nr 3051 i 3102).

23. Zmiany w składach osobowych komisji sejmowych (druk nr 3129).

24. Przedstawione przez Radę Ministrów sprawozdanie z wykonania ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi w okresie od dnia 1 stycznia 2011 r. do dnia 31 grudnia 2011 r. (druk nr 2109) wraz ze stanowiskiem Komisji Polityki Społecznej i Rodziny oraz Komisji Zdrowia (druk nr 2743).

25. Przedstawione przez Radę Ministrów sprawozdanie z wykonania ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi w okresie od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. (druk nr 2301) wraz ze stanowiskiem Komisji Zdrowia (druk nr 2744).

26. Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o opłacie skarbowej (druki nr 3101 i 3124).

27. Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka oraz Komisji Spraw Zagranicznych o rządowym projekcie ustawy o ratyfikacji Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, sporządzonej w Stambule dnia 11 maja 2011 r. (druki nr 2515, 2701 i 2701-A) – trzecie czytanie.

Obecni posłowie według załączonej do protokołu listy obecności

TŁOCZONO Z POLECENIA MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

KANCELARIA SEJMU: redakcja i skład – Sekretariat Posiedzeń Sejmu, druk – Wydawnictwo Sejmowe. Nakład 41 egz.
PL ISSN 0867-2768. Cena 4,10 zł + 5% VAT

